

165

(กมลย์)

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๐ / ๒๕๕๗ (สามัญ)

ชุดที่ ๑

วัน อังคาร ที่ ๕ เดือน พฤษภาคม

พุทธศักราช ๒๕๕๗

หน้า	ชื่อผู้แก้	ข้อความที่แก้	หมายเหตุ
			<p>ขอโปรดทราบ ถึงวงเสวนา หน้า 13 บรรทัด 1 ตาม; หน้า 65 บรรทัด 8 บรรทัด</p>

ที่ประชุมรับรองในคราวประชุม ครั้งที่ ๑๐ / ๒๕๕๗ (สามัญ) ชุดที่ ๑

วัน อังคาร ที่ ๕ เดือน พฤษภาคม

พุทธศักราช ๒๕๕๗

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๓ (วิสามัญ) ชุดที่ ๑
วันศุกร์ที่ ๕ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๓
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๕.๕๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : วันนี้สมาชิกมาประชุม ๑๕๑ ท่าน เป็นองค์ประชุม
แล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดประชุม

การประชุมตามระเบียบวาระ เรื่องที่ ๑ เรื่องที่ประธานสภาจะแจ้งต่อที่ประชุม
เนื่องจากข้าพเจ้าได้รับหนังสือจากทบวงคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหารส่งเรื่องการแต่งตั้งรอง
นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ ซึ่งต่อไปนี้จะได้อ่านพระบรมราช
โองการแต่งตั้ง ขอได้โปรดยืนขึ้น

(สมาชิกในที่ประชุมได้ยืนขึ้นรับฟังกระแสพระบรมราชโองการ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

ประกาศ

แต่งตั้งรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ปร.

ตามประกาศลงวันที่ ๒๔ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕ ตั้งให้จอมพล ป. พิบูล
สงคราม เป็นนายกรัฐมนตรี และประกาศลงวันที่ ๒๕ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕ ตั้งและ
แต่งตั้งคณะรัฐมนตรีนั้น

บัดนี้ เพื่อให้เหมาะสมแก่สถานการณ์ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๑ ของ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้

- ๑. พันเอก นายวรการบัญชา พันจ่าจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ

แต่ขาดตั้งใหม่

และแต่งตั้งให้เป็นรองนายกรัฐมนตรี

๒. จอมพล ป.พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เศรษฐการอีกตำแหน่งหนึ่ง

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๘๗ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๘๗ เป็นปีที่ ๔ ในรัชกาล

ปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

(ลงนาม) จอมพล ป. ชูณหะวัณ

รองนายกรัฐมนตรี

ที่ประชุมที่ทราบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีอีกเรื่องหนึ่ง ได้รับหนังสือจากประธาน

กรรมวิธีการสามัญตรวจรายงานการประชุมแจ้งว่าเนื่องจากว่าในการประชุมนี้ได้ประชุม

กันอาทิตย์ละ ๓ วัน ก็ทำให้การตรวจรายงานการประชุมนั้นไม่สามารถจะทำได้ทันตามข้อ

บังคับ คือจะต้องเสร็จภายใน ๑๕ วัน เพราะฉะนั้นจึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ ซึ่งคณะ

กรรมวิธีการนี้ก็จะได้ตรวจให้เบ็ดเสร็จเร็วยิ่งขึ้น จึงขอแจ้งให้ทราบตามข้อบังคับข้อ ๒๕

ต่อไปพิจารณาเรื่องการคว่ำร่างพระราชบัญญัติรายได้อัตราลด พ.ศ. ๒๔๘

คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ เป็นการพิจารณาครั้งที่ ๑

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติรายได้เทศบาล

พ.ศ. ๒๔...

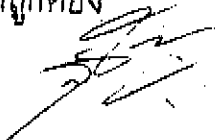
หลักการ

กำหนดรายได้มอบให้เทศบาล

เหตุผล

โดยเหตุที่เทศบาลต่าง ๆ มีรายได้ไม่เพียงพอที่จะดำเนินการสาธารณของเทศบาล
ได้โดยครบถ้วนตามอำนาจและหน้าที่ในกฎหมายว่าด้วยกาเทศบาล ทั้งนี้ เพราะขาด
กำลังเงินที่จะนำมาใช้จ่าย สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยกาบันรายได้ให้เทศบาล
และกำหนดหลักการจัดหารายได้ให้แก่เทศบาลขึ้นใหม่ โดยบัญญัติอำนาจของรัฐบางส่วน
ให้แก่เทศบาลบ้าง ให้ภาษีอากรที่เกิดขึ้นแล้วบางประเภทเป็นรายได้ของเทศบาลบ้าง
และให้เทศบาลมีอำนาจออกเทศบัญญัติจัดเก็บภาษีอากร ค่าธรรมเนียมบางประเภท ตาม
ประมวลรัษฎากร และตามกฎหมายอื่นเพิ่มขึ้นในอัตราไม่เกินร้อยละสิบของภาษี อากร และ
ค่าธรรมเนียมนั้น ๆ บ้าง

สำเนาถูกต้อง

แผนกระเบียบวาระ

ประยูร พิมพ์

ทาน

มาตรา ๓ ภาษีมารุงท้องที่ตามประมวลรัษฎากรในเขตเทศบาลใด ให้เทศบาลนั้นจัดเก็บเป็นรายได้ของเทศบาล.

มาตรา ๔ ในการปฏิบัติการตามมาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ และมาตรา ๗ ให้เทศบาลมีอำนาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการ และให้เจ้าหน้าที่ซึ่งได้แต่งตั้งมีอำนาจและหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ในการบังคับเรียกเก็บภาษีกังตามมาตรา ๓ ให้นายกเทศมนตรีมีอำนาจเช่นเดียวกับผู้ว่าราชการจังหวัดตามมาตรา ๑๒ แห่งประมวลรัษฎากร

มาตรา ๕ ภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์หรือล้อเลื่อนที่จัดเก็บได้ในจังหวัดใด ให้ปรับให้แก่เทศบาลในจังหวัดนั้นร้อยละห้าสิบแห่งยอดเงินที่เก็บได้ในปีก่อน

ถ้าจังหวัดใดมีเทศบาลหลายเทศบาล ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสภาจังหวัดนั้นจัดแบ่งให้แก่เทศบาลนั้น ๆ

มาตรา ๑๐ บรรดาข้าวเปลือก ข้าวกล้อง ข้าวขาว รวมตลอดถึงปลายข้าว และรำข้าว ซึ่งต้องเสียอากรขาออกตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร ผู้ส่งออกต้องเสียภาษีมารุงเทศบาลก่อนส่งออกเพิ่มขึ้นจากอัตราอากรขาออกอีกในอัตราดังต่อไปนี้

- (๑) ข้าวกล้องและข้าวขาว หนึ่งร้อยกิโลกรัมต่อหนึ่งบาท
- (๒) ข้าวเปลือก ปลายข้าว และรำข้าว หนึ่งร้อยกิโลกรัมต่อห้าสิบบาท

ในการคำนวณน้ำหนักเพื่อเสียภาษีมารุงเทศบาลตามมาตรา นี้ ถ้าไม่ถึงหนึ่งร้อยกิโลกรัม ให้นับเป็นหนึ่งร้อยกิโลกรัม เศษของหนึ่งร้อยกิโลกรัมถ้าถึงห้าสิบกิโลกรัม ให้นับเป็นหนึ่งร้อยกิโลกรัม ถ้าไม่ถึงห้าสิบกิโลกรัมให้หักทิ้ง

มาตรา ๑๑ เทศบาลมีอำนาจออกเทศบัญญัติเก็บภาษี อากร และค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นไม่เกินร้อยละสิบของภาษี อากร และค่าธรรมเนียมดังต่อไปนี้ได้ทุกประเภทหรือเพียงบางประเภท คือ

- (๑) ภาษีการค้าตามประมวลรัษฎากร ซึ่งสถานการค้าอยู่ในเขตเทศบาล
- (๒) ภาษีป้ายตามประมวลรัษฎากร สำหรับป้ายซึ่งแสดงไว้ในเขตเทศบาล
- (๓) ภาษีการซื้อ โภคภัณฑ์ตามประมวลรัษฎากร ซึ่งสถานที่ค้า โภคภัณฑ์ที่อยู่ในเขตเทศบาล

(๔) ภาษีสุรตามกฎหมายว่าด้วยสุรา ซึ่งโรงงานทำสุร่าอยู่ในเขตเทศบาล

(๕) ค้ากรรมนิยมใบอนุญาตขายสุรา ซึ่งร้านขายสุรามีอยู่ในเขตเทศบาล

(๖) ภาษีเครื่องค้ำตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเครื่องค้ำ ซึ่งโรงงานอุตสาหกรรมอยู่ในเขตเทศบาล

(๗) ค้ากรรมนิยมใบอนุญาตการพนันตามกฎหมายว่าด้วยกาการพนันซึ่งสถานที่เล่นการพนันอยู่ในเขตเทศบาล

(๘) อากรมหรสพตามประมวลรัษฎากร ซึ่งสถานที่มหรสพอยู่ในเขตเทศบาล

ในการเสียภาษีบำรุงเทศบาลตามมาตรา นี้ เศษของหนึ่งสตางค์ให้ปัดทิ้ง

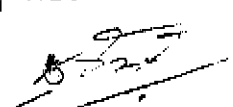
มาตรา ๑๒ ภาษี อากร และค้ำกรรมนิยมตามมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ ให้ถือเป็นภาษี อากร และค้ำกรรมนิยมตามกฎหมายนี้ ๆ

เทศบาลจะมอบให้กระทรวง ทบวง กรม ซึ่งมีหน้าที่จัดเก็บภาษี อากร หรือค้ำกรรมนิยมตามมาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๑ เรียกเก็บภาษี อากร หรือค้ำกรรมนิยมเพื่อเทศบาลก็ได้ ในกรณีเช่นว่านี้ เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงแล้ว ให้ส่งมอบให้แก่เทศบาลนั้น ๆ เว้นแต่ภาษีบำรุงเทศบาลตามมาตรา ๑๐ ให้ส่งมอบให้กระทรวงมหาดไทยเพื่อจัดแบ่งให้เทศบาล

มาตรา ๑๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

สำเนาอันถูกต้อง

ฉันทนา พิมพ์

— ทาน

พลโท หลวงสุภาวสินวิวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : รัฐบาลขอ
 เสนอร่างพระราชบัญญัติรับรายได้เทศบาล พ.ศ. ๒๔... โดยมีหลักการ กำหนดรายได้
 มอบให้เทศบาล เหตุผล โดยเหตุที่เทศบาลต่าง ๆ มีรายได้ไม่เพียงพอที่จะดำเนินการ
 สาธารณของเทศบาลได้ลี้ภัยตามอำนาจและหน้าที่ในกฎหมายว่าด้วยการเทศบาล
 ทั้งนี้ เพราะขาดกำลังเงินที่จะนำมาใช้จ่าย สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการรับรายได้
 ให้เทศบาลและกำหนดหลักการจัดหารายได้ให้แก่เทศบาลขึ้นใหม่ โดยรับภาษีอากรของรัฐ
 บางส่วนให้แก่เทศบาลบ้าง ให้นำภาษีอากรที่เกิดขึ้นอยู่แล้วบางประเภทเป็นรายได้ของเทศบาล
 บ้าง และให้เทศบาลมีอำนาจออกเทศบัญญัติจัดเก็บภาษีอากร ค่าธรรมเนียมบางประเภท
 ตามประมวลรัษฎากร และตามกฎหมายอื่น ๆ เพิ่มขึ้นในอัตราไม่เกินร้อยละสิบของภาษี
 อากร และค่าธรรมเนียมอื่น ๆ บ้าง ด้วยเหตุนี้จึงขอเสนอตราเพื่อพิจารณารับหลักการ
 แห่งร่างพระราชบัญญัตินี้

๕.๕๐ น. นายประสิทธิ์ จุลละเกศ (สงขล.) : ข้าพเจ้ามีความยินดีที่รัฐบาลนี้จะได้
 เห็นความสำคัญของเทศบาลอย่างจริงจังเสียทีหนึ่ง ประการแรกก็คือการหาเงินให้เทศบาล
 และโดยเฉพาะสำหรับร่างพระราชบัญญัตินี้ข้าพเจ้า เห็นด้วยกับหลักการ แต่ที่ว่า
 มีข้อสงสัยและอยากจะให้ข้อสังเกตไว้บ้างเป็นบางประการ โดยเฉพาะมาตรา ๑๐ ซึ่งระบุ
 ถึงเรื่องภาษีบำรุงเทศบาล ซึ่งได้กล่าวโดยเฉพาะมรดกข้าวเปลือก ข้าวกล้อง ข้าวสาร
 รวมตลอดทั้งปลายข้าวและรำข้าว อยากจะขอเรียนถามรัฐบาลว่า รัฐบาลได้คำนึงถึงว่า
 ควรจะรวมทั้งแรม บ้าง ด้วยหรือไม่ เพราะเหตุว่าเรื่องแรมและขางนี้ก็เป็นอีกประการหนึ่ง
 ที่ควรจะตั้งเก็บเพิ่มอีก ๑๐ เปอร์เซ็นต์ เป็นเงินบำรุงเทศบาลด้วยเช่นเดียวกับเรื่องข้าว
 และในขณะที่เดียวกันก็อยากจะทำให้รัฐบาลได้โปรดพิจารณาไว้ด้วยว่าทางภาคใต้นั้นได้มีการเก็บ
 เงินบำรุงราชการตำรวจ คือโดยเฉพาะเรื่องขางกันละ ๑๐๐ บาท ถ้าหากว่าจะเลิกเรื่อง
 นี้เสีย เอาเงินจำนวนนี้มาบำรุงเทศบาลข้าพเจ้าคิดว่าจะเป็นการสมควรอย่างยิ่ง จึงใคร่

เรียนถามรัฐบาลว่า รัฐบาลได้คำนึงถึงว่าเราควรจะรวมเรื่องแร่และยางด้วยหรือไม่ ถ้าหากว่ารัฐบาลได้คำนึงถึงแล้ว ข้าพเจ้าก็จะได้พิจารณาในการที่จะขอแปรญัตติกต่อไป.

พลเรือโท หลวงสุนาวินวิจิตร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : รัฐบาลได้คำนึงถึงด้วยเหมือนกันเรื่องแร่เรื่องยางและอื่น ๆ แต่ว่าในเวลาในการตรวจสอบยังไม่ชัดเจน เมื่อได้สำรวจตรวจสอบมีมติแน่นอนก็จะได้พิจารณาหาทางให้กับเทศบาลเช่นกัน.

๑.๕๓ น.

นายอารีย์ ต้นดีเวทกุล (นครราชสีมา) : สำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยทั้งหลักการและเหตุผล คือประการแรกที่เดี๋ยว ถ้าหากว่าพิจารณาอย่างลึกซึ้งแล้วจะเห็นว่ารัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้น เพื่อเพิ่มภาษีอากรให้แก่ราษฎร และเป็นการหลีกเลี่ยงในการที่จะแก้ไขพระราชบัญญัติเกี่ยวกับประมวลรัษฎากร เพราะอย่างน้อยจะเห็นได้ชัดว่าเราจะเพิ่มภาษีอีก ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งภาษีเหล่านี้—อยู่ในพิศัตถ์ราหุลการและเป็น เรื่องในประมวลรัษฎากรอยู่แล้วอย่างนี้เป็นต้น และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่เราจะมาปรับปรุงแก้ไขมีนภาษีรายได้ให้แก่เทศบาลโดยเพิ่มภาษีแก่ราษฎรนั้นเป็นการไม่เป็นธรรม เพราะอีกอย่างหนึ่งข้าพเจ้าเองก็เคยเกี่ยวข้องกับงานเทศบาล ข้าพเจ้าอยากขอประธานกรรมาธิการเรียนดังนี้ คือเทศบาลนี้มีเทศบัญญัติที่จะดำเนินการจัดเทศพาณิชย์ได้ แต่เทศบาลนั้นไม่ดำเนินการ และอีกประการหนึ่งกิจการสาธารณูปโภคซึ่งเป็นหน้าที่ของเทศบาลต้องกระทำ เทศบาลนี้ก็ไม่ได้กระทำ กลับไปมอบหมายให้ส่วนอื่นเป็นผู้กระทำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องโรงงานผ้าสัตว์ ครั้งข้าพเจ้าเป็นเทศมนตรีนครกรุงเทพ ฯ ข้าพเจ้าก็ไม่ยินยอมให้มหาดไทยโอนไป แต่ต่อมาภายหลังได้ถูกโอนไปขึ้นแก่ใครก็ไม่รู้ ซึ่งอันนี้มันมีเกี่ยวกับอยู่ในกฎหมายเทศบาลอยู่แล้ว เทศบาลไม่ได้กระทำหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายด้วยซ้ำไป เหตุไฉนเราถึงจะมาบังคับภาษีรายได้โดยการเก็บภาษีอากรแก่ราษฎร ให้เพิ่มพูนให้แก่เทศบาลในการใช้จ่ายที่ไม่ถูกต้องหลัก ท่านประธาน ฯ ถ้าท่านพิจารณาอย่างลึกซึ้ง

แล้วท่านจะเห็นได้ชัดแจ้งว่าเทศบาลมีโดยงบประมาณโดยแท้จริงเป็นเรื่องของเงินเค็ม
กับเงินเพิ่มตั้งครั้งก่อนแล้ว ส่วนที่จะใช้จ่ายต่าง ๆ ในการบูรณะตัวเทศบาลนี้ไม่พอ
เพราะการจัดสรรหาเงินก็ดี วิธีการหาเงินของเทศบาลก็ไม่ได้เป็นการถูกต้อง แล้วที่นี้พูด
ถึงรายละเอียดแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นอันการบันทึกล้อเลื่อนบางเทศบาลอย่าง
อ่างทอง สิงห์บุรี ท่านไปบันทึกล้อเลื่อนให้เท่าไร ไม่มีทาง ถ้ามีอำนาจเข้าอย่างบรรดา
ชาวเปลือกพิศัตถ์ราฎลการ แบ่งให้แก่เทศบาลอย่างนี้ก็เฉพาะกรุงเทพ ฯ ซึ่งเป็นตัว
คานออก แล้วที่ไหนจะได้ อย่างผู้แทนผู้มีเกียรติจังหวัดสงขลาท่านได้ท้าวความถึงเรียง
นั้นหมายถึงปักขไค ถ้าหากว่าแบ่งอย่างนี้ให้ปักขไคได้แล้ว ชาวสารชาวเปลือกข้างกลอง
รำชาวอย่างนี้ได้เฉพาะกรุงเทพ ฯ แล้วเทศบาลอื่น ๆ ละ ซึ่งไม่มีพรรค คือท่าเรือได้
อะไรขึ้นมา ข้าพเจ้าไม่เข้าใจว่าการออกกฎหมายต่าง ๆ มาเพื่อให้ความเป็นธรรมแก่
สังคม คือการแบ่งเฉลี่ยทั่ว ๆ กัน หรือชกมาเฉพาะเจาะจงเทศบาลใดเทศบาลหนึ่ง
ข้าพเจ้าอยากจะให้ท่านรัฐมนตรีว่าการไปรคกรดูคำสั่งแจ้งให้แจ้งชัดว่าออกมาเพื่อประโยชน์
โดยตรงเพื่ออะไร ข้าพเจ้าไม่มีความเห็นด้วยสักอย่างหนึ่ง .

๕.๕๕ น.

นายสุรพงษ์ ศรีรัตน (วันทง) ~~สุรสารศิริกร~~ : ความจริงข้าพเจ้าจำไม่ได้ ท่านที่ได้
กล่าวคำเมื่อคืนได้เคยดำรงตำแหน่งทางเทศบาลนครกรุงเทพ ฯ มาแล้ว และดูเหมือน
จะเสียเคยเป็นเทศมนตรีด้วย ในสมัยที่ท่านเป็นเทศมนตรีแห่งเทศบาลนครกรุงเทพ ฯ นั้น
ท่านได้พยายามร้องนักหนาที่จะขอรับรายได้เพิ่มมาให้แก่เทศบาล เพราะว่าท่านทำอะไร
ไม่ได้ แต่เดี๋ยวนี้ทางรัฐบาลเสนอพระราชบัญญัติให้รายได้เทศบาลขึ้นมาท่านกลับไม่เห็นด้วย
ซึ่งข้าพเจ้าก็รู้สึกปลาบปลื้มและคิดว่าในใจนั้นท่านคงยินดีที่อยากให้เทศบาลเจริญ ท่านอยากได้
แต่ว่าปากนั้นท่านไม่เอา ซึ่งไม่ทราบว่าจะทำอย่างไรถึงจะเป็นการถูกต้อง ปัญหาว่ามาหลัก
เลี้ยงไม่เพิ่มอัตราในประมวลรัษฎากรนั้น มาเพิ่มในเรื่องรายได้ ในเรื่องนี้ถ้าท่านจะดู

โศกเศร้าในการที่เพิ่มอีก ๑๐ เปอร์เซ็นต์ของค่าภาษีนั้น ความจริงมันก็จะได้เพิ่มเพียง

๒ - ๓ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น เพราะมัน ๑๐ เปอร์เซ็นต์ของจำนวนภาษีที่เรียกเก็บ สมมติว่า
ในเรื่องที่รายได้ที่ต้องประเมิน ๑๐๐ บาท ทางรัฐบาลเก็บประมวลรัษฎากรมา ๒๐ บาท

เทศบาลเก็บอีก ๑๐ เปอร์เซ็นต์ หมายความว่าอาจจะเก็บได้ ๒ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น ไม่ใช่
มากมายอะไรนัก ซึ่งในต่างประเทศเขาก็มี ซิตีแทกซ์ () หรือเซมิ เซลแทกซ์

() อยู่ทั่วกันตลอดหมดทั่วทุกหนทุกแห่งซึ่งท่านก็ได้ทราบตั้งอยู่แล้ว ในการที่
จะบำรุงท้องถิ่นให้เจริญขึ้นมานั้นก็เพราะว่าผู้ที่อยู่ในท้องถิ่นเทศบาลนั้น ได้รับความสะดวกกว่า

ผู้ที่อยู่ห่างไกลออกไป เป็นที่ที่มีชุมชนหนาแน่นจึงได้ยกฐานะขึ้นมาเป็นเทศบาล เมื่อใด
มีฐานะเป็นเทศบาลแล้วก็ควรจะได้เสียบภาษีอากรเพิ่มให้แก่เทศบาลเมืองเล็ก ๆ น้อย ๆ

ก็ไม่น่าจะน้อยใจอะไร ส่วนที่ท่านว่าสำหรับเทศบาลอาจจะจัดในเรื่องเทศบาลนั้น
ในเรื่องการจัดเทศบาลของเทศบาลเป็นเรื่องที่ต้องระวังเหมือนกันว่าในเมื่อทางราษฎร

เขาพอจะทำอะไรได้ เทศบาลก็ไม่เลือกไปทำในสิ่งนั้น และโดยมากที่เทศบาลทำก็มักจะทำ
ในเรื่องการเดินรถยนต์ประจำทาง ซึ่งท่านก็รู้อยู่แล้วว่า ถ้าเทศบาลหรือองค์การเข้าไปจัดทำ

ก็มักจะขาดทุนหรืออะไรเรื่อยไป เพราะว่าควบคุมยากอะไรอย่างนี้ ถ้าไม่จำเป็นเทศบาล
เขาก็ไม่ทำเทศบาลอื่นเหมือนกัน

ในเรื่องสาธารณูปโภคต่าง ๆ นั้น กฎหมายบัญญัติไว้แน่นอนแล้วว่าจะจะเป็น
หน้าที่ของใคร ส่วนในการฆ่าสัตว์นั้นท่านอ้างว่าการฆ่าสัตว์นั้นเมื่อท่านไม่ได้เข้าไป

ได้เป็นเทศมนตรีแล้ว โรงงานฆ่าสัตว์ก็ได้โอนไป แต่ความจริงเมื่อได้มีไปทำงานสืบต่อ
จากท่านนั้นเขาก็ไม่ได้โอนโรงงานฆ่าสัตว์ให้แก่ผู้หนึ่งผู้ใดไป เวลานี้ถ้าจะพูดกันถึงว่าโรงงาน

ฆ่าสัตว์ในเขตเทศบาลนครกรุงเทพ ฯ นี้ ก็กิจการฆ่าสัตว์ก็ยังอยู่กับเทศบาลนครกรุงเทพ ฯ
เป็นผู้เก็บค่าธรรมเนียม ค่าน้ำฟืนไฟอะไรตามกฎหมาย เทศบาลก็ยังควบคุมอยู่ ละเมิด

ให้มีการฆ่าในโรงฆ่าสัตว์ไม่ได้ตามกฎหมาย ไม่ได้โอนไป ส่วนการปันผลเลื่อนที่ท่าน

อ้างขึ้นมาว่าบางจังหวัดนั้นไม่มีทางที่จะได้เงินค่าล้อเลื่อนนี้เลย แต่ขอให้ท่านนึกดูว่าใน
ที่แห่งใดถ้าเทศบาลไม่มีทางจะได้นั้นเงินค่าล้อเลื่อน เมื่อเราไม่มีรถยนต์มาวิ่งถนนของเรา
ก็ไม่ซำรุดมาก ที่ไหนมีถนนที่นั่นมีรถยนต์วิ่งถนนเราก็ซำรุดมากเราก็จะต้องได้ค่าภาษี
ล้อเลื่อนนี้เอามาเพื่อบำรุงถนนหนทางไม่กระทบเทศบาลแต่อย่างใด

ส่วนที่ท่านว่าการที่จะเก็บภาษีจากชาวเบ็ดเล็ก ชาวกลอง ชาวสารอะไรนี้จะ
มาเก็บกับอยู่ตามบ้านสุทธากกรนั้นแล้วที่แห่งอื่นที่เขาเก็บไม่ได้จะรับกันอย่างไร ในเรื่อง
ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็มีไว้แล้วในมาตรา ๑๒ วรรค ๒ ถ้าท่านดูอีกทีแล้วจะเห็น
ว่าทางกระทรวงมหาดไทยจะเก็บเงินไปให้แก่ทุกเทศบาล ไม่ใช่ว่าทางภาคอีสานหัวชาว
มามากแล้วก็เลยมาเก็บภาษีทางกรุงเทพฯ แล้วทางไหนเลยไม่ได้เงินไปบำรุง ไม่ใช่
อย่างนั้น ทางรัฐบาลก็ต้องจะไปตามความสำคัญของแต่ละเทศบาล ย่อมคิดว่าในใจของ
ท่านนั้นคงอยากจะให้พระราชบัญญัตินี้ผ่านไป ข้าพเจ้าจึงขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้

๔.๕๔ น.

นายสวัสดิ์ พึ่งตน (ขอนแก่น) : สำหรับร่างกฎหมายฉบับนี้ข้าพเจ้าไม่เห็น
ด้วยในการที่รัฐบาลเสนอเข้ามา ทั้งนี้ไม่ใช่ว่าข้าพเจ้าไม่สนับสนุนในการที่รัฐบาลนี้จะรับ
รายได้ให้แก่เทศบาล ข้าพเจ้าทราบดีว่าเทศบาลจะดำรงอยู่ได้ก็ต้องมีรายได้ซึ่งได้รับอุด
หนุนจากรัฐบาลให้ประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งก็ได้อาจการที่รัฐบาลเฉลี่ยส่วนภาษีอากร
ให้เทศบาลเก็บนั้นให้เป็นรายได้ และนอกจากนี้ก็ได้จากการเพิกภาษี ข้าพเจ้าเห็นด้วย
ถ้าหากว่ารัฐบาลจะจัดแค่เพียงเท่านั้น ในข้อที่ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยนั้น คือที่รัฐบาลไม่ให้
อำนาจแก่เทศบาลออกเทศบัญญัติเก็บภาษีเพิ่มขึ้นอีกตามมาตรา ๑๑ อันนี้เป็นการเก็บภาษี
๒ ครั้ง คือเราเก็บภาษีตามประมวลรัษฎากรมาครั้งหนึ่งแล้ว แล้วภาษีตามประมวลรัษฎากร
ที่เราเก็บกันอยู่ในปัจจุบันนี้ก็เป็นที่หนักใจเป็นการระอันทักแก่ราษฎรอยู่พอแรงแล้ว โฉน

จะคงมาเพิ่มให้เทศบาลออกเทศบัญญัติเก็บเพิ่มเติมเงินในอัตราไม่เกิน ๑๐ เปอร์เซ็นต์อย่าง
 นี้ เป็นภาระหนักแก่ราษฎร เป็นอันมาก และในการที่เก็บภาษีอย่างนี้เป็นการกระทบกระ
 เทือนแก่จิตใจของราษฎร ชาวเจ้าคิดที่ไม่คุ้มค่ากัน คือถ้าหากว่าเราจะเก็บภาษีอากร
 อะไรจากราษฎรควรที่จะเก็บเพียงครั้งเดียวคราวเดียว ไม่ต้องเก็บกันซ้ำ ๆ ซาก ๆ
 ประเดี๋ยวเทศบาลก็เก็บ ประเดี๋ยวรัฐบาลก็เก็บ อันนี้เป็นเรื่องเลวที่อนิจใจ มันผิด
 หลักการเก็บภาษี คือหลักการเก็บภาษีต้องเก็บไปให้กระทบกระเทือนจิตใจของผู้เสีย
 ภาษีปฏิบัติการ ใต้อย่างนี้ถึงจะเป็นการดี และนอกจากนี้ในการที่เทศบาลไม่มีเงินพอใช้
 เช่นนี้ ก็เนื่องจากว่าเทศบาลขยายงานออกเกินกำลัง คือมีคณงานมากเกินไป ส่วน
 รายได้ไม่คุ้มกัน แล้วที่นี้ยังมีเงินเต็มภาชนะขึ้นมาอีกก็ยังไม่พอหนักอันอีก เพราะฉะนั้น
 ชาวเจ้าเห็นว่าในการที่รัฐบาลจะให้อำนาจเทศบาลออกเทศบัญญัติเก็บภาษีเพิ่มขึ้นนี้
 ชาวเจ้าไม่เห็นด้วย

นายฉวีรัตน์ อินทรพันธ์ (ลาวพูน) : ข้าพเจ้าได้ฟังท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ค้าน
 นั่งลงเมื่อตะกี้นั้นท่านพยายามค้านหลักการว่าไม่เห็นควยในหลักการ ที่รัฐบาลได้ออกพ
 พระราชบัญญัตินี้ออกไปก็ เพื่อที่จะให้เทศบาลออกเทศบัญญัติ เก็บภาษีอากร เพิ่มขึ้นตามมาตรา
 ๑๑ นั้นจะเป็นการเพิ่มภาระแก่ราษฎร ประชาน ๆ ที่เคารพ ข้าพเจ้าอยากจะชี้ให้ท่าน
 สมาชิกผู้มีเกียรติเห็นว่าปัจจุบันนี้เทศบาลต่าง ๆ ทั่วพระราชบัญญัติอาณาจักร ๑๑๗ เทศบาล
 นั้นตั้งอยู่ได้ควยเงินอุดหนุนของทางรัฐบาลจากสถิติในเงินงบประมาณเงินรายใ้จ่าย
 วิสามัญประเภทลงทุนประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งกรมได้ไปคัดมา ปรากฏว่าในปี ๒๕๕๓ นี้
 รัฐบาลจะต้องจ่ายเงินภาษีอากรซึ่งเก็บมาจากศาลาศาสนนอกเขตเทศบาลเอาไปอุดหนุน
 เทศบาลทั่วราชอาณาจักรเป็นเงิน ๑๐๖,๕๓๖,๐๐๐ บาท เป็นเงินเพิ่มพนักงานเทศบาล
 เสีย ๓๐,๕๐๐,๐๐๐ บาท ท่านประชาน ๆ ที่เคารพ เงินเหล่านี้เอามาจากไหน เอามา
 จากศาลาศาสนาทั่วราชอาณาจักร ซึ่งเขาไม่ได้รับสุขสมบูรณอย่างคนในเขตเทศบาลเลยอย่างนี้
 มันจะเป็นธรรมหรือท่านประชาน เราเก็บภาษีจากคนที่ไม่ได้รับบริการสะดวกเช่นไฟฟ้า ไม่มีใ
 ้ให้นำประปาไม่มีไซ้โดยสะดวก เก็บภาษีเขามาแล้วมาจุนเจือให้แก่เทศบาลเป็นเงินปีหนึ่ง
 ๑๐๖ ล้านบาทเศษอย่างนี้ไม่เป็นธรรม เพราะฉะนั้นคนในเขตเทศบาลได้รับความอุดมสมบูรณ์
 จากบริการดี ๆ เช่นไฟฟ้าและน้ำประปาเช่นนี้ ควรแล้วที่เทศบาลนั้นจะต้องช่วยกันเสียสละ
 เพื่อให้รายใ้มาจุนเจือ แทนที่จะไปชักนื้อศาลาศาสนาเขามาใช้ และประการหนึ่งที่ท่าน
 บอกว่า การที่กฎหมายให้อำนาจเทศบาลให้ออกเทศบัญญัติไปเก็บภาษีจากราษฎร ไม่เกิน
 ๑๐ เปอร์เซ็นต์นั้นมันจะเป็นการซ้ำสองซ้ำ ทำให้เกิดคอมการะแก่ราษฎรในันเกิดที่จะต้อง
 มาเสียภาษีสองหน ถ้าหากว่าท่านไปดูมาตรา ๑๒ วรรค ๒ ไม่จำเป็นที่คนในเขตเทศบาล
 จะต้องมาเสียภาษีสองซ้ำ แม้ว่าเทศบาลจะออกเทศบัญญัติให้เสียภาษี แต่กฎหมายก็ให้
 อำนาจแก่เทศบาลในันที่จะมอบให้กระทรวงทวงกรมอื่นเก็บแทนได้ ผมอยากจะสมมติ
 เช่นนี้ สมมุติว่าเทศบาลหนึ่งออกเทศบัญญัติเพิ่มภาษี ๑๐ เปอร์เซ็นต์ของภาษีบำรุงท้องที่
 ของท้องนี้

อย่างนี้เป็นต้น แล้วเทศบาลนี้มีอบไต่ทางอำเภอเก็บไฟ ก็ทำได้ เพราะกฎหมายให้อำนาจ
 การเก็บที่เก็บพร้อมกันที่อำเภอเก็บนั่นเอง ไม่ใช่สองชำระที่ราษฎรต้องเสียสองซ้ำทั้งหมดไป
 ถ้าหากว่าท่านจะดูในมาตรา ๑๒ อีกอย่างหนึ่งท่านผู้มีเกียรติแห่งนครราชสีมาที่ลุกขึ้นมาค้าน
 ถึงเรื่องภาษีล้อเลื่อนการบันรายโคจากภาษีล้อเลื่อน ท่านบอกว่าบางจังหวัดจะไปได้อย่างไร
 อย่างสิงห์บุรี ปทุมธานี ยังไม่มีล้อเลื่อนใช้ จะได้อย่างไร ท่านประธาน ฯ ที่เคารพเรื่อง
 บันรายโคนี้ไม่ใช่ของไทย เป็นของเก่า คือว่าเรามีกฎหมายบันรายโคให้แก่เทศบาล พ.ศ. ๒๕๓๕
 มีอยู่แล้ว และมาตรานี้เองไปเอามาจากกฎหมายเดิมนั่นเอง เอามาลอกเอามาเขียนๆใหม่
 เพราะฉะนั้นขอกราบเรียนชี้แจงต่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติด้วยกันต่อที่ประชุมนี้ ผมเห็นว่าไม่น่าจะ
 มีอะไรเลยในกฎหมายฉบับนี้ และเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นธรรมแก่สังคมแล้ว จึงเห็นควรรับ
 หลักการ

๑๑.๑๕ น.

นายเทียม ไชยพันธ์ (ภาค) : สำหรับเรื่องภาษีที่รัฐบาลจะบันให้แก่
 เทศบาลนี้ ข้าพเจ้าเองก็เห็นว่าบางสิ่งบางอย่างจะเป็นการมากเกินไป เพราะว่ามันมากอยู่แล้ว
 เป็นการหมุ่หมิมเกินไป ข้าพเจ้าเองก็อยากจะให้เทศบาลได้รับการแบ่งส่วนภาษีจากรัฐบาลไป
 เพื่อให้คุ้มกันได้ และรัฐบาลจะได้ไม่ต้องบำรุงขบ่างที่ใช้เงินบำรุงป็นหนึ่งร้อยกว่าล้านอย่างนี้
 รัฐบาลมีทางที่จะทำได้ แต่ทำไมจึงไม่ทำเช่นเราจะออกกฎหมายมีภาษีต่าง ๆ ที่ควรจะให้
 เป็นของเทศบาล เราก็ควรจะทำได้ เพราะว่าเป็นเมืองของเทศบาลเขา เช่นอย่างสุรสาร
 โรงมหรสพอย่างนี้ ก็เป็นคนในเทศบาลเขาดูแลและเขาต้องการเสียสละเพื่อบำรุงเขตเทศบาลนั้น
 ทำไมรัฐบาลจึงไม่ไปมัดไปให้เขา จึงสงวนไว้ให้หลายสิบเปอร์เซ็นต์ คนในเขตเทศบาลเป็นผู้
 ดูแล แต่ทำไมจึงเอาเงินในเขตเทศบาลไปบำรุงทั่วประเทศ มันก็เป็นภาระชั้กันอย่างที่ท่านสมาชิก
 ที่สนับสนุนเมื่อกี้นี้กล่าวว่า ทำไมเงินของศาลีกาสานอกเขตเทศบาลจึงต้องเอาไปบำรุงในเขต

เทศบาลต้องรื้อบ้าน ผู้คนกระนั้นสิ่งที่เทศบาลเขาเป็นผู้เสียโดยตรงเช่นนี้ อากาศทรส
 แล้วยังพวกภาษีรถยนต์ ล้อเลื่อน ซึ่งพวกเขาอุทิศทำถนนของเขาไว้ก็ ๆ และรถยนต์นอก
 เขตเทศบาลมาเดินจนเกิดการเสียหาย ซึ่งเขาคงรับภาระซ่อม เขาคงจะไต่เงิน ทำไม
 ท่านจึงไม่บีบมาให้เทศบาลหมดละ ทำไมท่านจึงมาทวงหรือตั้งมาสงวนไว้ หรือเนื่องจากความ
 ไม่มีใจรัก จึงทำให้มีการเหลื่อมล้ำหรือไม่เป็นธรรมขึ้นเสีย แล้วมาโทษเทศบาลว่าไม่ควรจะ
 ใ้รับการบำรุงเติมที่จากเงินอื่น ๆ อะไร เหล่านี้มันซึ่งท่านเอาเงินในเขตเทศบาลเขาไปบำรุง
 มากแล้ว ก็ควรจะต้องช่วยบำรุงเขาบ้าง และในเรื่องเงินภาษีก็เมื่อต้องการจะตัดยอดเงิน
 บำรุง ๑๐๐ ล้านบาทลงไปก็อาจจะบีบภาษีอากาศทรสภาษีอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ซึ่งเกี่ยวกับ
 เทศบาลเขาได้ ทำไมจึงไม่ตัด ฆ่าพระเจ้าเองอยากจะให้ตัดแบบนี้ ของที่ส่วนเทศบาลเขา ที่เขา
 จะลดกันจริง ๆ ก็บีบไปให้เขาย่างเช่นอากาศทรสพออย่างรายได้อื่น ๆ ถ้าเมื่อบีบไปให้เทศบาล
 โดยตรงคนในเขตเทศบาลเขาอาจจะเสียลดมากกว่านั้นก็ได้อาจจะมากกว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์
 ก็ได้ กว่าเท่าที่เก็บอยู่ในขณะนี้ แล้วอีกอย่างหนึ่งก็คือการเพิ่มภาษีบางอย่างที่เพิ่มขึ้นเป็นการ
 ที่เทศบาลเก็บอยู่แล้ว เช่นภาษีโรงเรือน และที่ดิน ภาษีอากาศทรสอะไรต่าง ๆ อะไรเหล่านี้
 เทศบาลก็ได้เก็บแล้วหากแต่ว่าถ้าเขาเก็บเอง ถ้าหากว่าเมื่อบีบไปให้เทศบาลเขาเก็บเอง
 เขาเป็นผู้ดูแลเองอาจจะควบคุมของเขาได้มากขึ้น คือเขาจะระวังการลักขโมยผู้ลักขโมย
 เล่นการพนันอะไรเหล่านี้มากขึ้นอย่างนี้ เมื่อบีบไปให้เขา ฆ่าพระเจ้าเห็นควม และปิดการออก
 อนุญาตต่าง ๆ ไปให้เขาควบคุม เขาก็จะไ้ควบคุมของเขา เพราะว่าผู้เป็นส่วนได้เสียของเขา
 โดยตรงและเป็นการไม่ยุ่งยากแก่สรรพากร เพราะว่าสรรพากรก็มั่งงานมากอยู่แล้ว ๆ ก็เทศบาล
 ก็มั่งงานน้อยซึ่งโดยมากก็ไม่ได้เก็บภาษีอะไร นาน ๆ ก็จะมีการเก็บกันเป็นเดือน ๆ เป็นคราว ๆ
 ฆ่าเจ้านั้นแหละ เป็นห่วงอยู่ว่าราชการในเขตเทศบาลเอง เขาก็มั่งอยู่ในเรื่องภาษีที่ดิน/ทรัพย์สิน
 ก็มีแต่เพิ่ม ๆ อันนี้ก็เพิ่มไปอีก ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ฆ่าพระเจ้าเองไม่อยากจะเพิ่ม ฆ่าพระเจ้าเองอยาก

จะเพียงแต่ทำให้มีคยออกเงินต่าง ๆ เหล่านี้ไปให้เขา รัฐบาลก็มีทางได้จากทางอื่นอยู่แล้ว
นี้ข้าพเจ้าเห็นอย่างนี้จึงไม่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

หลวงอรรถพรพิศาล (ตราด) : เป็นเรื่องปลีกย่อย ควรจะเป็นการปร
ญัตติ เพราะฉะนั้นขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

ร้อยโท พัทธ์ ฌกลาง (ปราจีนบุรี) : เพราะเหตุว่าร่างพระราชบัญญัตินี้

- \ ในการอภิปรายที่แล้ว ๆ มา ผมได้ฟังทั้งฝ่ายค้านและฝ่ายสนับสนุน เรายังขาดคชคช^{ชก}พร่องใน
- \ การที่จะ^{คาม}ใช้^{คาม}ครอบคอบในการผ่านร่างพระราชบัญญัตินี้ไป เพราะฉะนั้นในกรณีนี้ถ้าเราจะมา
- \ ความเปิดอภิปรายในระยะนี้แล้วละก็ ผมเห็นว่ายังไม่สมควร เพราะว่าการมุ่งหมายของพระราช
- \ มัญญัตินี้ ที่จริงผมเองก็เห็นพ้องด้วยในส่วนการที่^{คาม}ว่าควรที่จะหารายได้ให้เทศบาลนั้น แต่
- \ ว่าในกรณีที่พิจารณารายได้ที่จะเพิ่มพูนมานั้นมัน^{คาม}ยังเป็นหลักการที่ขัดฉมประชาชน ถ้าหากว่า
- \ ผู้เสนออภิปรายมาแล้วนั้นยังมีประเด็นที่ยังข้องใจ ผมอยากจะขออภิปรายเรื่องสวัสดิภาพของ
- \ ประชาชนมันเป็นเรื่องที่เหลือทน เหลือเกิน สวัสดิภาพทางร่างกายและทรัพย์สินเราก็เป็นที่รู้ ๆ
- \ อยู่แล้วละก็ ที่นี้มาถูกทางจิตใจอยู่ด้วย เพราะเหตุว่าจิตใจมันถูกคามประชาชนเหลือเกิน

พร^{คาม}พร^{คาม} ประธานสถานีวิทยุกระจายเสียง : ขอให้ตัด ๆ หน่อยเถอะครับ ขอ
ให้ประเด็นที่จะอภิปราย

ร้อยโท พัทธ์ ฌกลาง (ปราจีนบุรี) : นี่แหละครับ ณะผมอยากจะขอ
เรียน สำหรับในเรื่องนี้

ประธานสถานีวิทยุกระจายเสียง : เอาเถอะครับ ให้นั้นเข้าเรื่องหน่อยคุณพัทธ์ ๆ
คุณพยายามประเด็นะครับ และเมื่อเปิดอภิปรายแล้ว ^{ผม} ^{คาม}จะให้ทุกก่อนด้วย

ร้อยโท พัทธ์ ฌกลาง (ปราจีนบุรี) : มันเข้าเรื่องสำหรับเรื่องนี้ ก็คือว่า

ค่างที่คัม ค่างที่คัม

อย่างนี้ครับ ภาวืเพาที่เป็นอยู่แลวมันกัันนัอยู่แลวมันกัจะ ไรมาทัมณอยู่อย่างนี้ ^{ว่พอ} และทังในเวลา
หลับและเวลาตื่นคังที่เป็นอยู่เวลานั้ ณัในฐานะที่เป็นผู้แทนราษฎรทนมไทวาทัจะรอไทมานไป
โดยประเค็ณนั้บั้งไมไคพิจารณากัน เพราะจะนั้ณัณขอเสนอให้เป็คอกัปราชค่อไป

มีสมาชิกบริบรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ฉะนั้นข้าพเจ้าจะขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่าสมควร
จะเป็คอกัปราชหรือเป็คอกัปราชค่อไป ผู้ใดเห็นสมควรที่จะเป็คอกัปราชไคแล้ว ขอไคไปรคยกมือฉ

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าจะเป็คอกัปราชค่อไป ขอไค
ไปรคยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็อันว่าเป็คอกัปราชไคแล้ว ค่อไปขอให้
ประชุมวินิจฉัยว่าสมควร จะรับหลักการแห่งข่างพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับ
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินั้ ไปรคยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๕๔ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นควับ คือไม่รับหลักการ ไปรค
ยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๗ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็อันว่าที่ประชุมนี้เห็นสมควรรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัตินั้ สงคณักรรมาธิการสามัญหรือวิสามัญ

พลเรือโท หลวงสุนาวินวิวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : ขอสง
กรรมาธิการวิสามัญ มีจำนวน ๑๕ นาย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอโหวตคณะกรรมการวิสามัญ มี
จำนวน ๑๕ นาย ถ้าหากว่าที่ประชุมนี้ไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ

พลเรือโท หลวงสุนาวินวิวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : รัฐบาล
ขอเสนอ ๕ นาย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอเสนอ ๕ นาย อีก ๑๐ คนเป็นของ
สมาชิก ถ้าหากว่าที่ประชุมนี้ไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ

พลเรือโท หลวงสุนาวินวิวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :
รัฐบาลขอเสนอ ๑. พลโท ประยูร ภมรมนตรี ๒. นายพลตำรวจตรี อรรถสิทธิ์ สิทธิสุนทร
๓. นายหยุด แสงอุทัย ๔. ขุนสวัสดิโกษา ๕. นายสะอาก ปายะนันท์

นายชัยวัฒน์ อินทะพันธุ์ (ลาพูด) : ข้าพเจ้าขอเสนอขุนวิเทศกรรณการ
มีสมาชิกรับรอง

นายสิงห์ มารังกุล (บุรีรัมย์) : คือว่าเพื่อรักษาเวลาของสภานี้ก็เป็นที
รู้กันอยู่แล้ว กระผมขอเสนอให้ท่านประธาน ฯ เอาลิส () ที่มีอยู่เอามาอ่าน
เสียจะดีกว่าครับ เพื่อความสะดวก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีนอกเรื่องนะท่าน

นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ (พิจิตร) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายจិតตะเสน

ไชยาคำ

มีสมาชิกรับรอง

พันตรี หลวงจบกกระบวนบุทข (พระนครศรีอยุธยา) : ข้าพเจ้าขอเสนอ

หลวงอรุณพรพิศาล

มีสมาชิกรับรอง

ศรียานนท์

นายยศ อินทรโกมลยสุต (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายฉัตร

มีสมาชิกรับรอง

นางนรม พรหมโมบล บุณยประสพ (ภูเก็ต) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายเผด็จ

ศิระทัต

มีสมาชิกรับรอง

ร้อยโท พันธ์ ฅกลาง (ปราจีนบุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายอารีย์ คันถิเวชกุล

นายอารีย์ คันถิเวชกุล (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าขอเสนอ

นายบุญช่วย อัครถาวร (มหาสารคาม) : ข้าพเจ้าขอเสนอ

หลวงปวิรรทวรวิจิตร

มีสมาชิกรับรอง

นายวิเชียร สาคะนิชานนท์ (ชัยภูมิ) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายประพันธ์

วรรณะสาร

มีสมาชิกรับรอง

หลวงอรุณพรพิศาล (ตราด) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายสุรพงษ์ ศรีรัตน

มีสมาชิกรับรอง

ขุนวิเทศกรรมการ (เพชรบุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายแก้ว สิงหนะคเชนทร์

มีสมาชิกรับรอง

หลวงวิวิธสุการ (อุตรธานี) : ข้าพเจ้าขอเสนอ เรือเอก พระสาครบูรพา

นุรักษ์

มีสมาชิกรับรอง

นายสงวน ศิริสว่าง (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอเสนอปิดการ เสนอชื่อ
มีสมาชิกรับรอง

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : รายชื่อคณะกรรมการ ๑. พลโท ประยูร
มรรমনศรี ๒. นายพลตำรวจตรี อรรถสิทธิ์ สิทธิสุนทร ๓. นายหยุด แสงอุทัย ๔. ชุนสวัสดิ
โกษา ๕. นายสะอาด ปาณะนันท์ ๖. ชุนวิมลศรยุทธการ ๗. นายจิกตะเสน ไชยาคำ
๘. หลวงอรุณพรพิศาล ๙. นายฉัตร ศรียานนท์ ๑๐. นายเผด็จ ศิวะทัต ๑๑. หลวงปรีวารค
วรวิจิตร ๑๒. นายประพัฒน์ วรชนะสาร ๑๓. นายสุรพงษ์ ศรีรัตน ๑๔. นายแก้ว
สิงหะคณาทร ๑๕. เรือเอก พระสาครนุรานุสุริย์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประจักษ์ติภายในที่วัน

พลเรือเอก หลวงสุนาวิชวิวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : ขอ
ประจักษ์ติภายใน ๑ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอเสนอให้ประจักษ์ติภายใน ๑ วัน

ถ้าที่ประชุมนี้ไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติให้ประจักษ์ติภายใน ๑ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือไปหมายเลข ๓ กระหู่ตาม กระหู่ตามคณ
อันคัมภ์ี ๑. ของนายประสิทธิ์ ฐิติกิจ ตามเรื่องการทุจริตในกองโรงงานสุรา ตาม
กระทรวงอุตสาหกรรม

นายประสิทธิ์ ฐิติกิจ (กานทงเพชร) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระหู่ตามตามรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมคังค่อไปนี้

โดยที่ไต้ทราบว่าได้เกิดการทุจริตกันขึ้นชานานใหญ่ภายในวงงานของกระทรวง
อุตสาหกรรม การทุจริตคังกล่าวนี้ไม่ได้เพียงเริ่มกระทำกันขึ้น หากแต่ได้กระทำกันเรื่อรัง
มานานแล้ว จนกระทั่งมีคดีหาได้มีการสะสางค่ออย่างใดไม่ ข้าพเจ้าจึงขอเรียนตราบว่า

๑. ตามที่ไต้ทราบว่าไต้มีเจ้าหน้าที่ในโรงงานสุรายางยี่ขันทุจริตค่อนหน้าที่ดินถอย
สินพื้น ^(เงิน) ให้ถอยและพินซากหายจากบัญชีไปเป็นจำนวนเงินนับสิบล้าน บาทนั้น
เรื่องนี้มีมูลแห่งความจริงหรือไม่ ถ้ามีมูลแห่งความจริง ขอทราบว่าการทุจริตรายนี้ไต้เกิดขึ้น
เมื่อใด และอยู่ในความรับผิดชอบของผู้ใด ทางผู้บังคับบัญชาไต้ทราบพฤติการณ์นี้เมื่อใด
เพราะเหตุใด และไต้ดำเนินการสืบต้งกับเรื่องนี้ไปไต้ผลเป็นประการใดบ้างแล้ว เพราะ
เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น ทางข้าราชการไต้เรียกเอาค่าทดแทนที่สูงเสียบไปจากผู้ที่ต้องรับผิดชอบ
ประการใด เพราะเหตุใด

๒. ในการเรียกประมูลคัมภ์กลั่นสุราทั่วราชอาณาจักร และตลอดจนการเรียกประมูล
ผู้ขายส่งสุราในปี พ.ศ. ๒๔๕๕ และ ๒๔๕๖ ทางราชการไต้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษ
จากคณนี้ไต้ทั้งหมดเป็นเงินเท่าใด ในจำนวนที่ราย เงินรายไต้คังกล่าวมีบ้างหรือไม่ที่ผู้เสียบ
ไต้ชำระโดยวิธีจ่ายเช็คล่วงหน้า ถ้ามี ๆ ที่ราย ไครบ้าง รายละเท่าใด เป็นเงินทั้งสิ้น
เท่าใด เพราะเหตุใด

การกระทำคังกล่าวนี้ เป็นการปฏิบัติที่ผิดหรือหาไม่ และทางราชการไต้พิจารณาโทษ
แก่ผู้ปฏิบัติการณ์ เป็นการผ่านค่อขังคัมภ์ประการใดหรือไม่

๓. ทราบว่าในการเรียกเก็บเงินค่าธรรมเนียมพิเศษ เนื่องจากการเปิดการ
ประมูลการคัมภีร์และคารขายส่งสุราในปี ๒๔๔๕ และ ๒๔๔๖ นั้น เงินรายได้ได้หายไป
เป็นจำนวนเงินเกือบ ๓๐ ล้านบาท เรื่องนี้เป็นความจริงหรือไม่ ถ้าเป็นจริง เป็นเพราะ
เหตุใดจึงได้ปฏิบัติการผิดพลาดเช่นนั้น และทางการได้ดำเนินการอย่างไรกับการปฏิบัติงาน
ดังกล่าวนี้ ขณะนี้ได้เงินคืนครบถ้วนแล้วหรือหาไม่ เพราะเหตุใด

๔. เงินค่าธรรมเนียมพิเศษที่กองโรงงานสุราเก็บเองในปี พ.ศ. ๒๔๔๓ และ
๒๔๔๔ ชาติขัญชีไปจำนวน ๕ ล้านบาทนั้นจริงหรือไม่ ถ้าจริงเป็นเพราะเหตุใด และจำนวน
เงินดังกล่าวจนบัดนี้ได้ดำเนินการเรียกร้องให้ได้มาประการใดหรือไม่ ถ้าได้ ๆ เท่าใด
ถ้าไม่ได้เป็นเพราะเหตุใด

พลโท บัญญัติ เทพหัสดิน ณ อยุธยา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม :
กระทรวงอุตสาหกรรม ขอตอบกระทู้ถามของท่านผู้แทนผู้ี้เกียรติดังนี้

สำหรับคำถามที่ ๑. นั้น ขอตอบว่ามูลเหตุของเรื่องมาจากแถบและพื้นของ
โรงงานสุรารายบางยี่ขันชาติขัญชี เนื่องจากโรงงานสุราได้ตั้งกรมการกระทำการ
สอบสวนการรับและการจ่ายชวคบรสุรา รังสุรา ชวคสุรา ข้าว น้ำตาล ถากน้ำตาล
และเชื้อเพลิงของกองทัสคักข์ของโรงงานสุรารายบางยี่ขัน ปรากฏตามรายงานการสอบสวนว่า
เฉพาะแถบน้ำตาลจำนวนรับตั้งจำนวนที่ไซแล้วชาติขัญชีไป ๑,๐๐๑,๖๑๓ หาบ หรือ
ประมาณ ๖/๖๕ ๑,๐๐๘,๖๑๖ ลูกบาศก์เมตร โดยคิด ๓ หาบเท่ากับ ๑ ลูกบาศก์เมตร
และคิดราคาเท่าที่ ๑ ลูกบาศก์เมตรละ ๔.๕๐ บาท รวมเป็นเงินประมาณ ๖/๖๕/๖๕
๑,๕๒๔,๐๑๕.๕๐ บาท คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า เป็นเพราะเจ้าหน้าที่โรงงานสุรา
ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้สคักข์เป็นกรรมการตรวจรับจำนวน ๒๓ คน ได้กระทำการทุจริต
โดยลงบัญชีตรวจรับเกินจำนวนที่รับจริง และสำหรับแถบชาติขัญชีนั้นเป็นจำนวนเพียง
๑๑.๑๐ ลูกบาศก์เมตร ซึ่งเกี่ยวกับความแตกต่างในการถองน้เวลาชื้อและขนไปถองน้

ในเรื่องแถบชาคบัญญัติเป็นจำนวนมากนั้นมิได้หาเกี่ยวกับเรื่องผ่อนผันให้ตรวจรับมอบแถบ ซึ่งคงไม่เต็มทาบจากผู้ขายในบางคราวอยู่ด้วย เพราะโรงงานสุราได้ทำสัญญาซื้อแถบ ในราคาอุตสาหกรรมเมตรละ ๔.๕๐ บาท และต่อมาโรงงานอื่น ๆ ของเอกชนซื้อระหว่าง อุตสาหกรรมเมตรละ ๔ + ๔ บาท บางแห่งปรากฏว่าได้ซื้อถึงอุตสาหกรรมเมตรละ ๑๑ บาท ก็มี เนื่องจากเป็นเวลาที่แถบชาคเคลื่อนต้องแบ่งกันซื้อ แม้โรงงานสุราบางยี่ขันกำลัง เร่งเปลี่ยนแปลงส่วนประกอบของหม้อน้ำ เพื่อใช้พื้นแทนแถบอยู่ก็ยังไม่จำเป็นต้องใช้แถบ ต้องได้แถบมาใช้ไปพลางก่อน จึงได้มีการผ่อนผันดังกล่าวแล้ว มิฉะนั้นผู้ขายจะไม่ยอม ส่งแถบ ผู้ที่ทำสัญญาขายแถบให้แก่โรงงานสุราบางยี่ขันในเวลานั้นคือ บริษัทเกษตรกรรม พหารณาศึก ซึ่งมีนายหลี่ คั่นเส็ง นอกจากนี้ก็มีปัญหาเกี่ยวกับการตรวจแถบ เวลาตรวจ รับจากผู้ขายก็เวลาที่โรงงานคงไปใช้ คือเวลาตรวจรับผู้ขายใช้เชิงเล็กคง ทั้งคง ไม่นั่นและพร้อมด้วย ส่วนเวลาใช้โรงงานใช้เชิงใหญ่คงและคงแน่น แล้วยังคงพูน เชิง ทำให้จำนวนแถบที่ตรวจรับกับที่ใช้แตกต่างกันไป แต่อย่างไร ก็ดีกระทรวงอุตสาหกรรม ได้สั่งสอบสวนผู้ที่รู้ข้อเท็จจริงและส่งตัวเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ โดยแน่นอนแล้ว เพราะได้ รับรายงานการตรวจของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินในเรื่องนี้ด้วยเหมือนกัน แต่เนื่อง จากมีการร้องเรียนทางคณะกรรมการ ค.ป.ช. ทักท้วงถึงเรื่องแถบและพื้นของโรงงาน สุราบางยี่ขันชาคบัญญัติ จึงต้องส่งเรื่องทั้งหมด(รวมทั้งรายงานของคณะกรรมการตรวจ เงินแผ่นดิน เพื่อให้คณะกรรมการ ค.ป.ช. พิจารณาคำที่ขอมาก เพราะฉะนั้นการสอบสวน คำคำสั่งของกระทรวงอุตสาหกรรมจึงรออยู่

ส่วนกระผู้ที่ ๒. นั้น ขอชี้แจงว่าในปีพุทธศักราช ๒๔๔๕ และพุทธศักราช ๒๔๔๖ ทางราชการเรียกเก็บเงินค่าธรรมเนียมพิเศษและคัมภีร์ และการคัมภีร์ในการขายสุรา มีดังนี้คือ พ.ศ. ๒๔๔๕ ภาคคัมภีร์สุรา มี ๑๔ ราย-รวมรายได้ ๓๔,๒๒๐,๖๑๘.๕๐ บาท การขายส่งสุรา มี ๒๔ รายเก็บได้รวม ๓๑,๖๒๑,๔๕๘.๒๐ บาท พุทธศักราช ๒๔๔๖ การ

คัมภีร์สุราณี ๓๕ รายเก็บได้ ๕๒, ๑๔๓, ๕๕๐.๖๒ บาท การขายสุราณี ๒๕ รายเก็บได้
 รวม ๒๑, ๒๕๐, ๓๕๒.๓๕ บาท การรับเช็คส่งจ่ายเงินล่วงหน้าเป็นค่าธรรมเนียมพิเศษ
 การคัมภีร์และการขายส่งสุราในปีพุทธศักราช ๒๔๕๕/๕ และ ๒๔๕๖ มีอยู่ดังนี้ คือ
 พุทธศักราช ๒๔๕๕ การคัมภีร์สุราณีรับเช็คไว้ ๓๑ ราย เป็นจำนวนเงินรวม ๑๓, ๒๑๕,
 ๓๐๓.๓๒ บาท เป็นเช็คส่งจ่ายภายในปีเป็นจำนวนเงิน ๑๓, ๓๕๑, ๓๕๖.๕๒ บาท การขาย
 ส่งสุราณีรับเช็คไว้ ๒๕ ฉบับเป็นจำนวนเงิน ๑๐, ๓๕๑, ๕๕๓.๑๐ บาท เป็นเช็คส่งจ่ายภายใน
 ปีเป็นจำนวนเงินรวม ๘, ๕๑๑, ๕๐๓.๕๐ บาท ในปีพุทธศักราช ๒๔๕๖ การคัมภีร์สุราณีรับ
 เช็คไว้ ๒๕ ฉบับเป็นจำนวนเงินรวม ๑๒, ๐๖๐, ๕๒๑.๖๒ บาท และเป็นเช็คส่งจ่ายภายใน
 เป็นจำนวนเงินรวม ๑๐, ๕๓๒, ๕๕๓.๕๕ บาท การขายส่งสุราณีรับเช็คไว้ ๑๕ ฉบับ เป็น
 จำนวนเงินรวม ๖, ๒๒๕, ๖๐๓.๒๐ บาท ซึ่งเป็นเช็คส่งจ่ายภายในปีทุกฉบับ รายละเอียด
 ของการรับเช็คส่งจ่ายเงินล่วงหน้าแจ้งอยู่ ผลของการรับเช็คส่งจ่ายเงินล่วงหน้าก็คือ ใน
 การประมูลทั้งผู้คัมภีร์และผู้ขายส่งสุราได้เงินค่าธรรมเนียมพิเศษสูงกว่าเดิมมาก
 เพียงได้ดังนี้ การคัมภีร์สุราณีสัญญาในปีพุทธศักราช ๒๔๕๑ - ๒๔๕๓ ๓๕ จังหวัดประมูล
 ได้รวม ๕๐, ๐๖๑, ๕๕๑ บาท เฉลี่ยตามโควตาจำนวนสุราที่กำหนดให้จำหน่ายตลอดทุกปี
 อายุสัญญาขทะเล ๒๒.๕๐ บาท สัญญา พ.ศ. ๒๔๕๓ - ๒๔๕๖ ๒ จังหวัดประมูลได้
 ๑๑, ๕๐๕, ๐๐๐ บาท เฉลี่ยคกทะเล ๓๕ บาท สัญญา พ.ศ. ๒๔๕๔ - ๒๔๕๕ ๒๕ จังหวัด
 พ.ศ. ๒๔๕๔ - ๒๕๐๐ ๕ จังหวัด และ พ.ศ. ๒๔๕๕ - ๒๕๐๐ ๒ จังหวัดประมูลได้
 ครั้งแรกรวม ๒๒๕, ๕๒๓, ๓๕๑.๖๕ บาท เฉลี่ยคกทะเล ๓๕.๕๖ บาท แล้วภายหลังได้มี
 การเลิกสัญญาบางรายเรียกประมูลใหม่ได้ค่าธรรมเนียมพิเศษลดลงกทะเล ๒๐๓, ๕๓๕,
 ๕๓๕.๓๓ บาท เฉลี่ยคกทะเล ๒๕.๓๕ บาท การขายส่งสุราณีสัญญาในปี ๒๔๕๑ - ๒๔๕๖
 ๒๕ จังหวัดประมูลได้รวม ๑๓, ๕๑๕, ๕๑๐.๕๐๕ บาท เฉลี่ยคกทะเล ๑๕.๓๖ บาท สัญญา
 พ.ศ. ๒๔๕๓ - ๒๔๕๔ ประมูลได้รวม ๒๕, ๓๐๕, ๕๓๐ บาท เฉลี่ยคกทะเล ๒๖.๐๐ บาท

สัญญาปี ๒๔๔๔ - ๒๔๔๖ ประมูลได้ครั้งแรกรวม ๕,๕๖๖,๐๐๐ บาท เฉลี่ยตกทะเละ ๕๕ บาท แล้วได้มีการเลิกสัญญาบางจังหวัดซึ่งประมูลใหม่ได้เงินลดลงเหลือ ๖,๒๖๕,๕๕๕.๕๕ บาท เฉลี่ยตกทะเละ ๖๔.๕๗ บาท สัญญา พ.ศ. ๒๔๕๕ - ๒๔๕๖ ประมูลได้ครั้งแรกรวม ๕๒,๕๑๑,๒๓๓ บาท เฉลี่ยตกทะเละ ๒๕.๐๕ บาท แล้วภายหลังมีการเลิกสัญญาบางราย ต้องเรียกประมูลใหม่ ค่าธรรมเนียมพิเศษลดลงเหลือ ๕๖,๘๗๑,๒๓๓ บาท เฉลี่ยตกทะเละ ๒๔.๘๕ บาท

ความที่ผู้คุมถัดกันและผู้ขายส่งสุราได้ประมูลให้เงินค่าธรรมเนียมเป็นพิเศษ สูงมากถึงกล่าวข้างต้น กระทบเหตุการณ์ต่าง ๆ ทำให้การจำหน่ายสุราตกต่ำ เช่นการทำนาไม่ได้ผล ราคาแร่และยางต่ำสุดตกต่ำ การอาชีพต่าง ๆ ปิดเคือง จึงทำให้ ผู้ขาย เห็นเป็นพิเศษไม่ได้ ผู้คุมถัดกันและผู้ขายส่งสุรา เป็นส่วนมากหาเงินมาชำระค่าธรรมเนียมพิเศษไม่ได้ตามกำหนดสัญญา ก็จำต้องพิจารณาผ่อนผันให้ชำระค่าธรรมเนียมพิเศษ เป็นการคิดว่าที่จะเลิกสัญญาเสีย แล้วตั้งผู้คุมถัดกันเป็นผู้ขายส่งสุราใหม่ อันจะได้ค่าธรรมเนียมพิเศษลดลงมาก เป็นการเสียหายแก่ประโยชน์อันควร สมควร ได้ของรัฐ ในการที่ผลิตชำระค่าธรรมเนียมพิเศษนั้น ถ้าจะให้ธนาคารค้าประกันก็จะได้รับเงินทันที เมื่อครบกำหนดก็ต้องเสียเวลา สู้ เร่งรัดทวงถามมาก ก็มีเรื่อง เป็นข้ออย่างมาแล้ว ด้วยเหตุนี้จึงรับเป็นเช็คสั่งจ่ายล่วงหน้าซึ่งธนาคารสลัดหลังรับรองการ จ่ายเงินตามเช็คแทนหนังสือค้าประกันของธนาคาร เมื่อถึงกำหนดจ่ายเงินตามเช็คก็นำเช็คเข้าบัญชีที่ธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นการรับเงินได้ตามกำหนดที่ผลิตชำระทันที เช็คสั่งจ่ายล่วงหน้าที่ได้รับไว้ นอกจากเป็นเช็คที่ธนาคารสลัดหลังรับรองการ จ่ายเงินตามเช็คแล้ว กรมโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ยัง ได้มีหนังสือแจ้งการรับเช็คไปยังธนาคาร ให้ธนาคารยื่นบันการสลัดหลังรับรองการ ที่ จ่ายเงินตามเช็คมาอีกครั้งหนึ่งทุกคราวที่มีการรับเช็ค เพื่อให้เป็นการแน่นอนยิ่งขึ้น และในการรับเช็คครั้งนี้ เจ้าหน้าที่ที่ได้รับไว้โดยถือว่าเป็นหลักฐานประกันการชำระ

เงินที่ขอยกตั้งเท่านั้น ไม่ได้ถือว่าเป็นการรับเงิน ไม่ได้ลงบัญชีการรับชำระเงินและออกใบเสร็จรับเงินให้จนกว่าจะได้นำเช็คเข้าบัญชีที่ธนาคารแห่งประเทศไทย และธนาคารแห่งประเทศไทยได้เพิ่มยอดเงินในบัญชีเงินฝากของกรมโรงงานอุตสาหกรรมตามจำนวนเงินในเช็ค แล้วจึงจะถือว่าเป็นการรับชำระเงินที่ขอยกตั้งชำระ และออกใบเสร็จรับเงินให้ ทั้งนี้ไม่เป็นการปฏิบัติที่ผิดแก่ประการใดและได้รับเช็คเหล่านี้ผู้ตรวจไม่เคยมีเช็คที่ธนาคารไม่จ่ายเงินให้เลย

และกระทรวงอุตสาหกรรม ขอชี้แจงว่า ไม่เคยมีเงินค่าธรรมเนียมพิเศษการต้มกลั่นหรือการขายส่งสุราขาดหรือสูญหายจากจำนวนที่พึงเรียกเก็บใดเลย คงมีแต่ที่เรียกเก็บไว้สูงกว่ากำหนดในสัญญาเป็นเงินค้ำชำระโดยขอมลัทธิ และโดยมีข่าวว่ามีการขาดหรือรั่วไหลเนื่องจากรายงานของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าเพียงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๔๕๕ มีเงินค้ำชำระคือเงินค่าธรรมเนียมพิเศษการต้มกลั่นสุราค่าง ๗๗,๐๕๕,๒๗๕.๕๐ บาท แต่โดยที่เงินค่าธรรมเนียมพิเศษการขายส่งสุราค่างรวม ๕,๖๒๓,๐๕๒.๗๐ บาท รวมค่างทั้งสิ้น ๘๒,๖๗๘,๓๒๘.๒๐ บาท แต่โดยที่ได้มีการเร่งรัดเงินที่ค้ำชำระอยู่ตลอดเวลา ยอดเงินค้ำชำระจึงลดลงเพียงสิ้นปี ๒๔๕๕ เหลือยอดเงินค้ำชำระดังนี้ เงินค่าธรรมเนียมพิเศษการต้มกลั่นสุราค่างรวม ๑๐,๒๒๕,๒๓๔.๐๕ บาท และเงินค่าธรรมเนียมพิเศษการขนส่งสุราค่างรวม ๓,๒๕๕,๕๘๖.๖๐ บาท รวมค่างทั้งสิ้น ๑๔,๔๘๐,๘๒๐.๖๕ บาท ยอดเงินค้ำลดลง ๘,๒๕๓,๕๑๑.๕๕ บาท ทั้งนี้โดยไม่ได้มีการรับชำระเป็นเช็คส่งจ่ายล่วงหน้าซึ่งธนาคารสลักหลังรับรองการจ่ายจำนวน ๘,๕๕๓,๕๕๘.๐๐ บาท มาคิดรวมในยอดรับเงินชำระโดยถือว่ายังไม่ได้รับชำระจริง เพราะยังไม่ถึงกำหนดจ่ายเงินตามเช็ค มิฉะนั้นยอดเงินค้ำชำระปี ๒๔๕๕ จะลดลงเหลือเงินจำนวน ๕,๙๒๕,๒๓๕.๖๕ บาท แต่อย่างไรก็ดีเงินที่ค้ำชำระเหล่านี้ไม่สูญ คงเรียกเก็บได้เป็นลำดับไปและเงินที่ค้ำเพียงสิ้นปี ๒๔๕๕ คงกล่าว สำหรับการขนส่งสุราเรียกเก็บได้ทั้งหมดรวมที่เป็นเงินค่าธรรมเนียมพิเศษการต้มกลั่นสุรารวมเก็บกับเงินปีพุทธศักราช ๒๔๕๖ ยังคงเหลืออยู่ ๒,๕๗๓,๔๑๓.๒๑ บาท ซึ่งจะได้อธิบายรวมกับเงินปีพุทธศักราช ๒๔๕๗ ต่อไป

สำหรับในคำถามที่สี่นั้น ขอชี้แจงว่าค่าธรรมเนียมพิเศษที่โรงงานสุราเรียกเก็บปีพุทธศักราช ๒๔๕๓ - ๒๔๕๔ เป็นเงินค่าธรรมเนียมพิเศษการขายส่งสุรา การขายส่งสุราในเขตจำหน่ายของ โรงงานสุราบางยี่ขัน แต่ไม่มีการขาดบัญชี คดีกระทรวงตามคดีเรื่องเงินค่าธรรมเนียมพิเศษให้แก่ นายจิต จิตพาณิชย์ ผู้ขายส่งสุราจังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔๕๓ เป็นจำนวนเงิน ๘๖๖,๗๑๕.๕๕ บาท และให้แก่ นายมงคล โอสถาภรณ์ ผู้ขายส่งสุราจังหวัดเชียงใหม่เป็นจำนวนเงิน ๒๒๓,๖๖๕.๐๔ บาท รวมเป็นเงิน ๑,๐๙๐,๓๘๐.๕๙ บาท โดยใช้เงินที่โรงงานสุราเรียกเก็บ

ไว้ในปี พ.ศ. ๒๔๕๓ - ๒๔๕๔ ในการคืนเงินค่าธรรมนิยมพิเศษให้แก่ชายจิต จิตพาณิชย์นั้นก็มี เหตุผลว่า ในการเรียกประมูลครั้งนี้ผู้ขายส่งสุราจังหวัดพระนครธนบุรี พ.ศ. ๒๔๕๓ - ๒๔๕๔ ซึ่งแต่ก่อนผู้ขายส่งเป็นอำเภอ ๆ ไข่นั้น ได้กำหนดเงื่อนไขการประมูลไว้ในท้ายคำสั่งเรื่องการจัดกาสุราประจำปีประเภทใหญ่หลวงหน้ากันว่าผู้ขายส่งจะส่งสุราไปจำหน่ายอุลล่าเขตชายส่งกันไม่ได้ แต่ในวันประมูลได้มีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขโดยกระทันหันให้ผู้ขายส่งจำหน่ายสุราข้ามเขตชายส่งกันได้ โดยเห็นว่าเป็นการยากที่จะห้ามและควบคุม เมื่อนายจิต จิตพาณิชย์ประมูลได้ การขายส่งบางอำเภอและได้ทำสัญญาไปแล้ว ได้คัดค้านเรื่องการอนุญาตให้ผู้ขายส่งสุราข้ามเขตโดยอ้างว่าไม่ทราบการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขการประมูลและได้ขอเลิกสัญญากับขอคืนเงินค่าธรรมนิยมพิเศษซึ่งคิดเป็นรายเท เป็นการชำระเกินกว่าจำนวนสุราที่ซื้อไปจำหน่าย เรื่องนี้ได้มีการโต้เถียงกันมาก แต่ในที่สุดจิตนายจิต จิตพาณิชย์ได้ยอมให้ขายเรียงรองศาลคดีต่าง ๆ จากกระทรวงอุตสาหกรรม มิฉะนั้นจะฟ้อง กระทรวงอุตสาหกรรมคดีพิจารณาเห็นว่ามิใช่เหตุในการสู้ความนายจิต จิตพาณิชย์ ได้จึงได้ยอมทำความตกลงเลิกสัญญาให้กับนายจิต จิตพาณิชย์ ๆ ได้รับคืนเงินค่าสุราค่าธรรมนิยมที่ชำระแล้วไปบางส่วน โดยคิดที่เฉลี่ยค่าธรรมนิยมพิเศษที่ประมูลเป็นรายเทที่กำหนดให้จำหน่ายตลอดสัญญาแล้วกับค่าธรรมนิยมพิเศษที่ชำระไว้แล้วตามจำนวนสุราที่ซื้อไปจำหน่ายค่าสุราพิเศษ ส่วนที่เหลือจากที่หักเป็นเงินคืนให้แก่ชายจิต จิตพาณิชย์ ส่วนการคืนเงินพิเศษให้แก่ชายมงคล โอสถาภณ์ ก็เป็นเพราะนายมงคล โอสถาภณ์ ได้ขอเลิกสัญญา ขอรับคืนเงินซึ่งชำระไว้แล้วคืนบางส่วนซึ่งตามทางพิจารณาปรากฏว่าโรงงานสุราจังหวัดเชียงใหม่ในขณะนั้นไม่มี สุราไม่มีดีให้นายมงคลรับซื้อไปจำหน่ายประจำได้ถึงจำนวนโควตาที่กำหนดในสัญญาให้ซื้อไปจำหน่ายทุกเดือน เท่ากับทางการเป็นฝ่ายผิดสัญญาประการหนึ่ง กระทรวงอุตสาหกรรมจึงยอมพิจารณาคืนเงินค่าธรรมนิยมพิเศษที่ชำระไว้แล้วให้แก่ชายมงคล โอสถาภณ์ ไปบางส่วน โดยคำนวณเงินคืนตามหลักแห่งความเป็นธรรม เพราะเท่ากับได้รับเงินจากนายมงคล โอสถาภณ์ เกินมา ในการคืนเงินค่าธรรมนิยมพิเศษให้แก่ชายจิต จิตพาณิชย์ และนายมงคล โอสถาภณ์ นี้ได้ใช้เงินค่าธรรมนิยมพิเศษที่ได้รับใหม่จ่ายคืนแทน เพราะเงินพิเศษที่ได้รับเดิมได้ส่งกระทรวงการคลังหมดแล้ว

นายประสิทธิ์ จุฬินิจ (กำแพงเพชร) : กระผมขอเรียนซักถามเฉพาะในปัญหาข้อ
 หนึ่ง เรื่อง แกลบ เรื่อง ฟืน จากคำตอบของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ได้รับแล้วว่า
 จำนวนแกลบและฟืน ได้ขาดหายจากบัญชีไป ตามที่มีหลักฐานของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินและ
 ขณะนี้ทางกระทรวง ได้ส่งเรื่อง ไปยัง ก.ป.ศ. ผมอยากจะเรียนถามว่า โดยที่ปรากฏชัดจากหลัก
 ฐานของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินแล้วว่าทรัพย์สินของราชการ คือโดยเฉพาะที่กอง โรงงาน
 สุราษฎร์ธานีขาดหาย ไปอย่างว่านี้ ในฐานะที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นผู้หน้าที่
 รับผิดชอบต่อกิจการครั้งนี้ ผมขอเรียนถามเพื่อทราบเจตนาว่า ท่านรัฐมนตรีจะให้คำรับรอง ใดหรือไม่
 ว่า ท่านจะดำเนินการสอบสวนค้นหาตัวผู้ที่จะต้องรับผิดชอบในกรณีที่ทำให้ทรัพย์สินของชาติได้ขาด
 หายไปจำนวนเงินเรือนล้านนี้ให้ได้ผลโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้ เพราะปรากฏว่าเรื่องแกลบฟืน
 ขาดหาย เราได้ขาดหาย ไปแต่ปี ๒๕๕๕ ปรากฏตามรายงานของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
 แต่เรื่อง ใดถึงเป็นนานจนบัดนี้ยังไม่มีการคลี่คลาย ไปในลักษณะใดได้ กระผมจึงขอเรียนย้ำว่า ท่าน
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมจะให้คำรับรอง ใดหรือไม่ว่าจะดำเนินการสอบสวนเพื่อ เรียก
 เพื่อให้ได้ตัวผู้ที่จะต้องรับผิดชอบและดำเนินการกับบุคคลเหล่านี้ให้ได้ผลในเร็ววันที่สุด อย่างนี้จะใดหรือไม่
 ไม่ เพราะขอเฉพาะข้อสองนั้น กระผมอยากจะเรียนถามว่าตามระเบียบ ท่านรัฐมนตรีว่าการรับแล้ว
 ว่าในการที่ได้มีการ เรียกประมูลการถมก้นสุราษฎร์ธานี ๒๕๕๕ - ๒๕๕๖ นั้น ผู้ประมูล ใดจำเป็น
 ที่จะต้องวางเงิน ๑๐ เพอร์เซนต์ให้ทางราชการ หากแต่ว่าทางราชการได้ระเบียบเห็นผู้ประมูล
 จำเป็นที่จะต้องนำเงินมาวางให้กับทางราชการเป็นจำนวนเงิน ๑๐ เพอร์เซนต์ และในเงื่อนไขใน
 สัญญานั้นกำหนดให้ชำระให้เสร็จภายในเท่านั้น ๆ ปรากฏชัดว่า ได้มีทางราชการ ได้ให้โอกาสกับพ่อค้า
 รับเช็คส่งจ่ายล่วงหน้า ไม่ได้รับเงินสด ซึ่งจำเป็นจะต้องวางเงินไซที่กำหนด ในกรณีที่เจ้าหน้าที่
 ปฏิบัติเช่นนี้ กระผมอยากจะเรียนถามว่าเป็นการปฏิบัติที่ฝ่าฝืนข้อข้อบังคับหรือระเบียบแบบแผนของ
 ทางราชการประการใดหรือไม่ และโดยเหตุที่รับเช็คเช่นนี้ทำให้เงินรายได้ปัจจุบันแต่ละปี ๆ รายได้
 ของแผ่นดินขาดหายไปจากยอดที่ควรจะได้หรือไม่ ผมอยากจะเรียนถามว่าจนถึงขณะนี้ ขณะนี้ เคื่อนนี้
 ทางราชการ ได้เรียก เก็บเงินที่ขาดค้าง โดยวิธีจ่ายเงินเช็คล่วงหน้าที่ยังมีค้างจำนวนอยู่ตามรายงาน
 ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้ เรียก เก็บครบถ้วนแล้วหรือประการใด หรือว่ายังขาดอยู่ได้

รวม

ยังมีได้ให้ นี้กระผมอยากจะทราบ แต่ด่าร้ายโดยบังไม่ได้ ไม่ชำระเป็นจำนวนเงินเท่าไร เมื่อก็ยังไม่หัก และเหตุใดเจ้าหน้าที่จึงปล่อยปละละเลยเช่นนั้น จี๊ ๔ ท่านรัฐมนตรีได้กรุณาตอบว่าที่กระผมถามว่าเงินค่าธรรมเนียมกอง โรงงาน (๗) เก็บเองในปี ๒๕๕๓ และ ๒๕๕๔ หากมีอยู่ไป ๕ ล้านนั้น ท่านรัฐมนตรีว่าจากรายงานว่าไม่ขาดคือที่กระผมถามนี้ ผมอยากจะเรียนถามย้ำว่าเงินจำนวน ๕ ล้านบาทที่คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ได้ดำเนินการตรวจสอบในปี ๒๕๕๕ มันขาดหายจำนวนไป ๕ ล้านบาท และในวันตรวจสอบนั้นเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบได้นำเงินมาเข้าเพียง ๕ พันบาท และโดยที่มีหลักฐานระหว่างคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินกับเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบของ โรงงานอย่างนี้ เป็นความจริงไหม เมื่อที่ท่านตอบกว้างไป ผมอยากจะถามว่าที่ผมถามมาจริงไหม มันขาดหายจำนวนไป ถ้าหากว่านั่นเป็นความจริง ตัวผู้รับผิดชอบซึ่งจะส่ง/คดีใส่หรือผู้ศึกษาเงินเหล่านี้ทางราชการ ได้ดำเนินการประการใดแก่บุคคลซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบอย่างนี้ นี้ผมถามเพียงสั้น ๆ

พลโท บัณฑิต เทพหัสดิน ณ อยุธยา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม : กระทรวงอุตสาหกรรมขอตอบดังนี้ สำหรับในเรื่องแลกเปลี่ยนเรื่องพื้นนั้นมี ๒ ประการด้วยกัน

ประการหนึ่ง เกี่ยวกับว่าในเวลาที่ต้องซื้อเข้ามามันแพงเล็กน้อยตามมาตรฐาน แต่ว่าเมื่อเวลาที่เราเอาไปใช้มันเป็นแพงไทย เพราะฉะนั้นย่อมมีการขาดจำนวนไปบ้าง เพราะว่าแพงไม่ได้จำนวนเหมือนอย่างเวลาที่ซื้อเข้ามาในประการหนึ่ง

และประการที่สอง ก็ได้ตอบแล้วว่ามีการผ่อนผันสั้นยาวกันบ้าง เนื่องจากว่าราคาของแลกเปลี่ยนเราซื้อแพงกว่าของ กระทรวงอุตสาหกรรมคือโรงงานสุราซื้อในราคาถูกกว่า คือซื้อในราคา ๔.๕๐ บาทเท่านั้น มันถูกกว่าของเราซึ่งเราซื้อตั้ง ๘ บาท บางราย ๑๑ บาท ก็มี ก็โดยเหตุนี้แหละจึงจำเป็นต้องมีการผ่อนผัน ไปอย่างนั้นก็ไม่ได้แลกเปลี่ยน คนขายก็เอาไปขายให้ผู้ที่ให้ราคาสูงหมด ก็ต้องมีการผ่อนผันก็ยอมมีขาดไปบ้าง อันนี้จะถือว่าทุจริตก็ได้ ส่วนในเรื่องการทุจริตก็ได้มีการตั้งกรรมการสอบสวนกันอยู่แล้ว แต่ว่าในการสอบสวนขณะที่ต้องสงสัยก็ลง เพราะทาง ก.ป.ช. ได้ขอเรื่องไปสอบสวนข้อเท็จจริงทางโน้น จึงได้รออยู่ แต่อย่างไรก็ตามในเรื่องการสอบสวนนี้ ถ้าหากว่าจำเป็นที่จะต้องสอบสวนสำหรับตัวผู้ทุจริต ถ้าหากว่าได้ตัวผู้ทุจริตก็ต้องมีการลงโทษกันตามกฎหมายโดยแน่นอน ส่วนในเรื่องเงินที่สงสัยว่ามีการขาดหายหรือไม่ ก็ได้ตอบแล้วว่าไม่มี

การขาดหาย สำหรับเรื่องเงินค่างั้นเราจำเป็นต้องเอามารวมที่เก็บในปี ๒๕๕๗ ที่เก็บ ๒
ล้านเศษ ได้ตอบมาแล้ว สำหรับในปี ๒๕๕๓ - ๒๕๕๔ ที่ว่าขาดหายไป ๕ ล้านบาทนั้น ไม่เป็นความ
จริง ไม่มีขาด

นายประสิทธิ์ ชูพินิจ (ก้ำแพงเพชร) : กระแสดังใจในเรื่องแกลบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ย่อ ๆ เสียหน่อย คนอื่นจะได้ตามบ้าง ก่อน/ตัวโมงแล้ว

นายประสิทธิ์ ชูพินิจ (ก้ำแพงเพชร) : คือเป็นเรื่องสำคัญ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ที่รักถามปลัดย่อย อย่าเอาเลย

นายประสิทธิ์ ชูพินิจ (ก้ำแพงเพชร) : ไม่ไปปลัดย่อย ปรึกษาเรื่องแกลบนั้น เรื่อง

แกลบปรากฏแล้วว่าทาง โรงงานซื้อแกลบจากเอกชนหรือบริษัทห้างร้านนั้น ใ้ซื้อโดยวิธีการประมูล
เมื่อมีการประมูลก็ย่อมมีการ ผู้ผูกมัดสัญญา เมื่อเป็นอย่างนี้แล้ว ท่านรัฐมนตรีตอบว่าเพราะว่าไ้มี
การ ผ่อนผันสั้นยาวกัน ใ้หาอยู่ที่ว่า โรงงานกับผู้ชายนั้น เรามีสัญญาซึ่งกันและกัน เมื่อผู้ชาย เขาไม่
ปฏิบัติตามสัญญาทำไม โรงงานจึง ไม่ใ้สิทธิความสัญญาบอกเลิกสัญญานั้นหรือว่าใ้สิทธิในการปรับไหม
ใ้เป็นไปตามสัญญาที่ ทำไมโรงงานจึงต้องยอมรับบาปโดยตนเอง ทั้ง ๆ ที่ว่าผู้ชายเขาไม่จำเป็นต้อง
รับบาป คือโทษการขาดทุนนี้ทาง โรงงาน ในกรณีอย่างนี้ผมสงสัยว่า ๆ ว่าทาง โรงงานใ้ถือหลัก
เกณฑ์อย่างไรในการปฏิบัติ ในการที่จะรับแกลบจากผู้ชาย ๑. เนื่องจากเรามีสัญญาอยู่แล้วทำไมไม่
ปฏิบัติใ้เป็น ไ้ตามสัญญาและ เหตุที่ไม่ปฏิบัติใ้เป็น ไ้ตามสัญญานี้จึง เป็นใ้แกลบของ โรงงานนี้ขาด
หายไปเป็นจำนวนล้าน ๆ บาทอย่างนี้ ในกรณีอย่างนี้ทางรัฐบาลจะถือใ้หรือไม่ว่า เป็นการปฏิบัติงาน
ที่ผิดพลาดของเจ้าหน้าที่ของ โรงงานสุราษฎร์ธานี นี้เป็นประการที่หนึ่ง

เฉพาะผมขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่า ในการที่ทางราชการวางระเบียบแบบแผนในการ
 ประมุขคนต้นสุรานั้น เมื่อผู้สัญญาได้รับประมูลได้ เช่นสัญญาเกี่ยวกับทางราชการในชั้นแรกตามระเบียบ
 จำเป็นที่ต้องวางเงินสด ๑๐ % แต่เหตุไหนทางราชการจึงยอมรับการจ่ายเงินโดยวิธีการ
 จ่ายเช็คล่วงหน้าเป็นเวลา ๑ ปีกับห้าวัน การปฏิบัติอย่างนี้เป็นการปฏิบัติที่ผิดหลักข้อ
 ระเบียบแบบแผน หรือระเบียบวิธีการเบิกจ่ายรับเงินของกระทรวงการคลังหรือไม่ ผมเรียน
 ถามอย่างนั้น และวิธีการที่เปิดโอกาสให้พ่อค้าได้มีโอกาสไม่ตองนำเงินสดมาวางเป็นจำนวน
 เงินหลาย ๆ ล้านบาทอย่างนี้ จะทำให้รัฐบาลต้องขาดรายได้หรือประโยชน์ที่แท้จริงไปหรือ
 ไม่ ผมเรียนถามอย่างนี้ด้วย เพราะข้อ ๕ ที่ท่านกรุณาตอบว่าเพราะเงิน ๕ ล้านบาท ค่า
 ธรรมเนียมที่ นายสุราในปี ๒๕๕๓ - ๒๕๕๔ ว่าไม่มีการขาดหายไป ผมอยากจะเรียนถาม
 ว่าจำนวนเงินจำนวนนี้ใครทราบว่าคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้รายงานมาซึ่งทางกระทรวง
 อุตสาหกรรม พร้อมทั้งมีบันทึกหลักฐานของเจ้าหน้าที่ตรวจเงินแผ่นดินกับเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ
 ของโรงงานสุราบางยี่ขัน บันทึกว่าร่วมกันมายอมรับในการนี้ว่ามี การขาดหายไปเงิน ๕ ล้านบาท
 อย่างนี้ เมื่อที่ท่านรัฐมนตรีว่าไม่มี ผมอยากจะเรียนถามว่ากรณีอย่างนี้ท่านได้รับทราบ อย่าง
 ที่ผมกราบเรียนมาหรือไม่ ถ้าได้รับทราบเรื่องอย่างนี้แล้ว ได้ดำเนินการไปประการใด เพราะ
 เงิน ๕ ล้านนี้

พลโท บัญญัติ เทพหัสดิน ณ อยุธยา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม: กระทรวง
 อุตสาหกรรมขอตอบดังนี้ ในเรื่องการที่ท่านว่าเพราะเหตุใดเมื่อรู้ว่า ขาดส่งแก่ผมให้ไม่ถูกต้อง
 แล้วก็ไม่มีการบอกเลิกสัญญานั้นมีหลักเกณฑ์อย่างไรนั้น ขอเรียนชี้แจงว่าดังนี้คือว่าเงินที่เรา
 ประมาณจำนวนเคลือบที่ขาดไปจากตัวจริงประมาณล้านบาทเศษนั้น นั้นเป็น เรื่องของประมาณทั้ง
 สองอย่าง แต่ว่าที่ว่าทำไมถึงไม่บอกเลิกสัญญานั้น กระทรวงอุตสาหกรรมคิดว่าควรจะบอกเลิก แต่
 ทีเดียวเมื่อได้มาคำนวณดูแล้ว การบอกเลิกสัญญานั้นเสียหายแก่กระทรวงอุตสาหกรรมคือจะขาดเงิน
 ไปมาก ทางกระทรวงการคลังก็จะไม่ได้เงินตามความต้องการ เพราะว่าเวลานั้นนั้น กลบมี

ผู้ให้ประมูลในราคาสูง ถ้าหากเราขึ้นบอกลีกก็ไม่มีเชื้อเพลิงจะใช้ เมื่อไม่มีเชื้อเพลิงจะใช้ ก็เกิดความเสียหายมากกว่าที่เราจะมีการผ่อนผันสั้นยาวกัน เราจะเอาทางไหน เราก็ จำเป็นที่ต้องพิจารณาทางที่ที่ดีที่สุด ทางที่ดีที่สุดก็คือว่าเราต้องมีการผ่อนผันกัน ถึงแม้ว่าจะมี สัญญากันก็ตาม และผู้ที่เป็นผู้รับประมูลไปก็คือองค์การทหารผ่านศึกซึ่งควรจะคงมีการช่วยเหลือ กันบ้างพอสมควร เพราะเป็นคนไทยด้วยกัน และการช่วยเหลือนี้ก็ไม่ใช่เป็นการเสียหายอย่างใด ฤกษ์เป็นผลดีคือทำให้งานการของโรงงานสุราไม่ต้องหยุดชงักและไม่ต้องเสียหาย รัฐก็ยอม จะได้เงินตราสมความประสงค์

ที่นี้ในเรื่องการประมูลการต้มกลั่นนั้นที่ว่าเมื่อรับประมูลแล้วทำไมจึงไปยอมรับเช็คล่วงหน้า อันนี้คือการรับประมูลนั้นสำหรับเงินที่ประมูลนั้นเป็นจำนวนสูงมาก เหตุจากว่าพอค่าไม่ ไรจะมีเงินสดติดตัวอยู่ทุกคน ก็ยอมจะเอาเงินพอไม่ไรสอยสำหรับค่าเงินกิจการของเขา ถ้าหากว่าเขาเอาเงินไปจมเสียก็เกิดชดุกชดักเหมือนกัน จึงต้องจ่ายเช็คให้ ที่จริงพอค่าก็ไม่ อยากจะให้เช็ค เพราะเอาทางธนาคารก็เอาเงินค่าเปอร์เซ็นต์สูงอยู่ ที่นี้การที่เรารับเช็ค หลวงหน้าไว้ก็ไม่ถือว่าเป็นผิด เพราะว่ายังไม่ถึงกำหนดเวลาที่เขาส่งกันอย่างนี้ แล้วอีก อย่างหนึ่งเช็คนั้นเราได้รับการรับรองจากทางธนาคารแล้ว เมื่อถึงเวลาย่อมได้เงินทันทีไม่มี การสูญเสียอย่างใด ก็จึงเห็นได้ว่าพอถึงคราวกำหนดแล้ว ทางโรงงานก็ได้เงินตามกำหนด เช็คนั้นก็ใช้ได้ทันทีไม่มีการเสียหายอย่างใด

ในเรื่องเงิน ๕ ล้านบาทนั้นไม่ใช่ทางคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเขารายงาน ว่ามีการทุจริตอย่างใด คือเป็นเรื่องคดีบัญชีของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน เมื่อเขาตัดบัญชีแล้วเงินก็ยังมีค้างชำระอยู่ และเงินจำนวนนี้ก็เป็นเงินค้าง ชำระ เมื่อต่อมาถึงสิ้นปีเขาก็ชำระให้เสร็จคงยังมีเหลือค้างอยู่อีกราว ๒ ล้านบาทซึ่งจะได้ รวมให้เขาชำระให้เสร็จในปี ๒๕๕๓ เท่านั้น

นายประสิทธิ์ ชูพิณิจ (ดำแพงเพชร) : กระผมสงสัยอีกนิดครับ คือปัญหาเรื่องแถบ ที่ท่านได้กรุณาตอบว่าเป็นการผ่อนผันซึ่งกันและกัน วิธีการผ่อนผันเช่นนั้นเปิดช่องให้ผู้อื่นคิด

เห็นไปว่าเป็นการปฏิบัติไม่ชอบ คือว่าใครทราบทำให้ถือ กระทบ ขวว่าดวงแกลบครึ่งถึงให้เป็น
 • ถึงผู้ส่งอย่างนี้ แล้วตามสัญญาจะต้องส่งจำนวนดังในปริมาณขนาดที่กำหนดในสัญญาแล้ว
 เมื่อเป็นอย่างนี้เมื่อทางโรงงานเปิด โอกาสให้องค์กรทหารผ่านศึกปฏิบัติในการส่ง แกลบได้
 ไม่เต็มตามจำนวนอย่างนี้ การส่งอนุมัติอย่างนี้เป็นการส่ง อนุมัติของ ผู้อำนวยการ โรงงานสุรฯ
 หรือว่าของ ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือ และการส่ง เช่นนี้ได้รับอนุมัติจากท่านรัฐมนตรีว่าการ กระ
 ทรวงอุตสาหกรรมหรือไม่ เพราะว่ามันเกี่ยวกับเรื่อง เงิน มันเคยทำให้เงินขาดจำนวนไป
 ทีเดียว กระผมจึงสงสัยว่าวิธีการที่ โรงงานสุรฯบางยี่ขัน ได้ใช้วิธีเช่นนั้น เช่นนั้น เป็นทาง โนม
 เอียงให้เห็นว่าเป็นการปฏิบัติโดยไม่สุจริต จึงอยากจะเรียนถามว่าการ ปฏิบัติเช่นนี้ทางกระ
 ทรวงอุตสาหกรรม ได้ส่ง อนุมัติให้ปฏิบัติ เป็นไป เช่นนั้นหรือไม่ มันเกี่ยวกับปัญหา เรื่อง เช็คล่วง
 หน้า ผมเรียนถามว่าการปฏิบัติตามสัญญานั้น ผู้รับสัญญาจะต้อง วาง เงินฝากทันทีให้แก่ทาง
 ราชการ ๑๐ % ของจำนวนเงินที่ประมูล ที่ผมถามนี้ถามว่าถึงว่าแทนที่ เขาจะนำ เงินสด ๑๐%
 มาวางในฐานะที่เขาเป็นผู้รับประมูล เขากลับจ่าย เช็คล่วงหน้าไว้ให้แก่ทางราชการ ใน
 กรณีอย่างนี้ใหม่ ถ้ามีกำไรหรือขาด และ เช็คล่วงหน้าซึ่ง เขาจ่ายให้แก่ทาง กระ ทรวง
 อุตสาหกรรมเมื่อครบกำหนดแล้ว ได้มีการขอยืดเวลาต่อไปอีก มีไหม

พลโท บัญญัติ เทพหัสดิน ณ อยุธยา รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงอุตสาหกรรม: กระทรวง
 อุตสาหกรรมขอตอบดังนี้ คือในเรื่องแกลบนั้น ได้พิจารณาแล้วว่ามีหนทางใดที่จะดีกว่า
 นี้ เพราะถ้าหากว่าขึ้นไปบอก เลิกสัญญา เสียเลยก็จะยิ่งเสียหายหนักขึ้น และทางเจ้าหน้าที่ก็
 รับรายงานและ เสนอขึ้นมาตามลำดับจนกระทั่งถึง กระทรวงอุตสาหกรรม ทางกระทรวงอุตสาหกรรม
 ก็ได้อนุมัติให้ทำ เพราะเห็นว่ามี ความจำเป็นที่ต้องทำ และเป็นหนทางที่ดีที่สุด

ในเรื่องเช็คล่วงหน้านั้น คือเดิมทีนั้นกระทรวงหรือเจ้าหน้าที่ได้ เข้าใจว่าการประมูลนี้
 /ทาง
 อย่างสูงก็ควรจะราว ๓๕ บาท ถ้าอยู่ในราว ๓๕ บาท เราได้เรียกเงินเขา ๑๐ % ได้ แต่ที่นี้
 เมื่อมีการประมูลกันแล้วมันขึ้นไปถึง ๓๕ บาท ทีนี้เมื่อถึง ๓๕ บาท ผู้ที่ได้รับประมูลไม่มีเงิน
 พอที่จะให้ ๑๐ % ได้ก็จำเป็นต้องหาทางออกให้ ก็ลดลงมา คือให้วางเงินสดเพียง ๕ %

สภาผู้แทนราษฎร ค.๑๐/๒๔๔๗ (วิสามัญ) โขก - เล็ก ค.๕/๘

ส่วนในเรื่องเช็คนั้นได้ให้ทั่วถึงกันหมดทุกราย และไม่มีการผ่อนผันอย่างใด เมื่อถึงกำหนดก็ได้รับหมดทุกราย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: คือไปกระทุ้งกับ ๒ ของนางสุนี เสดาน ตามเรื่องนโยบาย การต่างประเทศของรัฐบาล ตามกระทรวงการต่างประเทศ

นางสุนี เสดาน (นครสวรรค์): ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวง การต่างประเทศดังต่อไปนี้

รัฐบาลนี้ได้แถลงนโยบายไว้ว่าจะมีการปฏิบัติต่อประเทศที่มีสัมพันธไมตรีกับประเทศไทย โดยถือหลักถ้อยทีถ้อยปฏิบัติต่อกัน แต่ปรากฏว่าในการปฏิบัติเกี่ยวกับหนังสือเดินทาง /ทาง ขนชาติไทยกับชนชาติอเมริกันยังลักลั่นกันอยู่ จึงขอเรียนถามว่า เพราะเหตุใดบุคคลที่มีสัญชาติอเมริกันจึงได้สิทธิพิเศษในการเดินทางผ่านเข้าประเทศไทย ได้ดีกว่าบุคคลสัญชาติไทยที่เดินทางผ่านประเทศอเมริกา

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนครสวรรค์ประพินธ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ ต่างประเทศ: รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติว่า บุคคลที่มีสัญชาติอเมริกันเดินทางผ่านประเทศไทย ไม่ต้องมีการตรวจลงตราหนังสือเดินทาง ส่วนบุคคลชาติไทยที่เดินทางผ่านสหรัฐอเมริกา ต้องมีการตรวจลงตราหนังสือเดินทางแต่ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม ก็เพราะเป็นการปฏิบัติตามพันธกรณีซึ่งมีอยู่ตามความตกลงระหว่างประเทศทั้งสอง อันได้กระทำกันตั้งแต่วันที่ ๑๓ กรกฎาคม พ.ศ.๒๔๖๔ สหรัฐอเมริกามีกฎหมายบังคับให้ตรวจลงตราหนังสือเดินทางคนชาติแห่ง ประเทศที่ไม่มีแดนต่อแดน กับสหรัฐอเมริกา รัฐบาลไทยในขณะทำความตกลงกันเห็นว่ามีผลประโยชน์แลกเปลี่ยนกัน คือ การไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมด้วยกันทั้งสองฝ่ายแล้ว อนึ่งความตกลงแบบนี้สหรัฐอเมริกาได้ทำกับประเทศอื่น ๆ เช่นบรรดาประเทศในยุโรป ฝรั่งเศส และอิตาลี เป็นต้นเหมือนกัน

นายสุนี เสดาน (นครสวรรค์): ตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ได้กรุณาตอบว่าประเทศอเมริกาก็ได้ปฏิบัติต่อประเทศอื่น เช่นประเทศฝรั่งเศสหรือประเทศ

ในยุโรปนั้น เท่าที่ข้าพเจ้าทราบก็ถือหลักว่าใหม่ความเสมอภาค คือว่าถ้าหากว่าทางประเทศ
 คนที่มีสัญชาติอเมริกันไปประเทศฝรั่งเศสก็ไม่ต้องวิชา เช่นเดียวกับคนประเทศฝรั่งเศสไป
 ประเทศอเมริกาก็ไม่ต้องวิชา อย่างไรก็ตามเท่าที่ได้ทราบจากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 การต่างประเทศเมื่อก่อน ก็เป็นที่เข้าใจว่าข้อตกลงอันนี้ได้เป็นมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๕๒ ซึ่งเป็น
 ที่เข้าใจกันว่าในขณะนั้นประเทศเรายังอยู่ในระหว่างที่มีภัยของการล่าเมืองขึ้นอยู่ แต่ขณะนี้
 โลกได้วิวัฒนาการ และได้มีองค์การสหประชาชาติขึ้น และตามหลักขององค์การสหประชาชาติ
 ก็มีหลักอยู่ว่าจะปฏิบัติต่อประเทศในเครือสหประชาชาติโดยความเสมอภาคกัน เพราะฉะนั้น
 คิดมันจึงใคร่จะขอเรียนถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศว่า ท่านจะมีนโยบาย
 หรือว่ามีคำริที่จะเจรจาแก้ไขข้อตกลงที่ใหม่ความเสมอภาคเท่าเทียมกันหรือไม่ประการใด
 หรือว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเห็นว่าข้อตกลงที่เรามาตั้งแต่ ปีระ
 โบราณนั้น เป็นข้อตกลงที่มีความเที่ยงธรรมดีแล้ว และท่านมีความพอใจ

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนครสวรรค์พงษ์ประพันธ์ รัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงการต่างประเทศ : ในเรื่องข้อเท็จจริงนั้น ข้าพเจ้าได้เรียนแล้วว่า สหรัฐอเมริกา
 กับฝรั่งเศสมีความตกลงเป็นอย่างเดียวกับประเทศไทย ข้าพเจ้าได้สอบข้อเท็จจริงในเมื่อก่อน
 สอบกระทู้อีกแล้ว ข้อเท็จจริงเป็นอย่างที่ข้าพเจ้าได้เรียน ในส่วนนโยบายนั้นข้าพเจ้าขอเรียน
 โดยชัดแจ้งว่ารัฐบาลนี้ไม่ได้แถลงนโยบายว่าจะถือหลักด้อยสิทธิปฏิบัติ แต่ได้แถลงนโยบาย
 ว่าจะปฏิบัติตามพันธกรณีทั้งนี้ก็ไม่ได้แปลว่ารัฐบาลนี้ไม่นับหลักเสมอภาค ตรงกันข้ามเมื่อเร็ว ๆ
 นี้ท่านก็จะได้เห็นว่รัฐบาลนี้ได้แจกเลิกความตกลงสมบูรณแบบ ซึ่งไม่อยู่ในลักษณะสัญญา
 เสมอภาค การที่จะทำสัญญาตามหลักเสมอภาคนั้น เป็นนโยบายของคณะรัฐบาลนี้เหมือนกัน และ
 ในเมื่อข้าพเจ้าได้เข้ามาดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีกระทรวงนี้ ข้าพเจ้าก็ได้สำรวจความตกลง
 ต่าง ๆ ที่เห็นว่าไม่อยู่ในลักษณะเสมอภาค และความตกลงกับอเมริกานั้นก็ได้อยู่ในข่ายพิจารณา
 เหมือนกัน และข้าพเจ้าก็ได้ทำการเจรจาตั้งแต่วันที่ ๒๔๖๒ มาแล้วแต่ก็ปรากฏผลตามที่มีข้าพเจ้า
 ได้เรียนว่า สหรัฐอเมริกาเขามีกฎหมายที่จะยอมยกเว้นวีซ่า (visa) ให้แก่เฉพาะชนชาติ
 ของประเทศที่มีถิ่นแค้นค่อแค้นติดกับสหรัฐอเมริกา ส่วนประเทศอื่นแล้วก็จะต้องขอให้มีวีซ่า ()
 เมื่อเป็นเช่นนี้ ทางเลือกก็มีอยู่สองทาง คือ หนึ่งเราจะยกเลิกความตกลงที่มีอยู่เดี๋ยวนี้ คือ
 ความตกลงฉบับ พ.ศ. ๒๔๖๔ ก็ได้ ทำได้ แค่นั้นจะเป็นอย่างไร ผลก็แปลว่าก็มีวีซ่า ()
 ด้วยกันทั้งสองฝ่าย เก็บค่าธรรมเนียมด้วยกันทั้งสองฝ่าย ค่าธรรมเนียมที่สหรัฐอเมริกาเขาเก็บ
 ก็มีอัตราต่าง ๆ กัน คืออย่างมากที่สุด ๒๐ เหรียญ ที่มี ๑๐ เหรียญก็มี ทั้งนี้ถ้าจะเจรจากันกำหนด
 ค่าธรรมเนียมได้ แต่ข้าพเจ้าได้มาพิจารณาแล้วก็เห็นว่าในทางปฏิบัติรัฐบาลก็มีนโยบายที่จะให้เลิก
 การมีวีซ่า () สำหรับผู้เดินทางผ่าน ทั้งนี้แน่นอนและเราจะต้องทำความตกลงทาง
 ฝ่ายเขาก็ต้องยอมยกเลิกอยู่เหมือนกัน แต่ในกรณีสหรัฐอเมริกานี้ เขาก็บอกว่าเขาเสียใจระบบ
 ของเขาคงกฎหมาย เขายอมยกเว้นวีซ่า () ให้ไม่ได้ จึงได้มีผลประ โยชน์แล

เปลี่ยนแปลง แต่เพียงยกเว้นค่าธรรมเนียม นักเรียนของเราที่อยู่ในสหรัฐอเมริกาอยู่ในประเภท
 นอนอิมมิเกรต (non-immigrate) อันที่จริงที่เดินทางผ่านก็หมายถึงนอนอิมมิเกรต (non-
 immigrate) หรือไม่ ผู้ที่อพยพเข้าเมือง เพราะฉะนั้นจะว่าคนไทยที่เดินทางผ่านสหรัฐอเมริกา
 มีน้อย แต่ว่าที่จริงนักเรียนของเรามีเป็นจำนวนมากและจำเป็นจะต้องเสียค่าวีซ่า (visa))
 ซึ่งเรื่องนี้ไม่ต้องเสีย เพราะฉะนั้นปัญหาจึงมีอยู่ว่า จะเป็นการคุมตู่หรือที่จะบอกเลิกความ
 ตกลงฉบับนี้เพื่อให้มีวีซ่า (visa) ด้วยกันทั้งสองฝ่าย ก็จะเป็นการเสมอภาค แต่ว่าที่จะ
 มีการเสียค่าธรรมเนียมเป็นเงาตามตัวมาด้วย ควบเหตุนี้แหละรัฐบาลจึงได้ตกลงให้คงตามความ
 ตกลงฉบับ ๒๕๕/ ๒๕๖๔ ไว้

นางสุณี เกลาน (นครสวรรค์) : ดิฉันได้ฟังคำตอบของท่านรัฐมนตรีว่า
 การกระทรวงการต่างประเทศแล้วก็ยังประเด็นไว้ว่าที่ท่านยังไม่คิดว่าจะเปลี่ยนแปลงหรือว่า
 จะหาให้เปลี่ยนแปลงข้อตกลงนี้ ก็เป็นห่วงเรื่องค่าธรรมเนียมวีซ่า () เพราะว่า
 เรามีนักเรียนไทยอยู่ในประเทศอเมริกาเป็นจำนวนมาก ความจริงข้อนี้ดิฉันใคร่จะขอเรียนท่าน
 ประธาน ว่าเวลานี้โลกมันแคบเข้ากว่าสมัยก่อนเป็นอันมาก อย่างแต่ก่อนนี้เราจะไปประเทศ
 อเมริกาจะต้องนั่งเรือไปเป็นเวลา ๒ - ๓ เดือน แต่สมัยนี้เรานั่งเครื่องบินใช้เวลาไม่กี่
 ชั่วโมง และการค้าขายการเศรษฐกิจก็ได้เป็นไปอย่างกว้างขวางระหว่างประเทศต่อประเทศ
 เพราะฉะนั้นในการความสะดวกเกี่ยวกับการวีซ่า () เกี่ยวกับการที่จะไต่หนังสือ
 เดินทางนั้นสำคัญมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สำหรับพ่อค้าประชาชนเวลานี้การค้าขายนั้นต้องแข่ง
 กับเวลา เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่า.....

ประธานสภานิติบัญญัติ : คุณสุณี ๗ ตามนั้นเป็นการอภิปรายไปเสียแล้ว
 ควรชี้แจงประกอบโดยบางเล็กน้อยนี้เป็นการอภิปรายไปแล้ว ขอให้ระวังหน่อยนะคุณ

นางสุณี เกลาน (นครสวรรค์) : เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเรียนถามว่าท่าน

รัฐมนตรีว่าจะยืนยันว่าจะพยายามเจรจากับรัฐบาลอเมริกาคงตกลงและ เรื่องแก้ไขข้อตกลงนี้ จะไหนหรือไม่

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าภาณุพันธุ์ยุคล : รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ : นโยบายที่ข้าพเจ้าแจ้งไว้มี ๒ ข้อ คือนโยบายทั่วไปรัฐบาลไทยก็อยากจะให้เลิกการวิชา () สำหรับผู้ที่เดินทางผ่านทั้งนี้ก็ต้องเป็นไปตามหลักเสมอภาค ข้าพเจ้าจึงได้เห็นว่ารัฐบาลกำลังเจรจาที่จะยกเลิกความตกลงที่ต่างฝ่ายต่างมีการวิชา () นี้เป็นนโยบายข้อหนึ่ง แล้วนโยบายอีกข้อหนึ่งก็เกี่ยวกับการตกลงกับอเมริกาฉบับ ๒๔๖๔ นั้น ที่ข้าพเจ้าบอกว่ารัฐบาลตกลงให้คงความตกลงนั้นไว้ก่อนก็หมายความว่า จะรอผลการเจรจาทั่วไปนั้นเสียก่อน เพื่อจะใคร่รู้ว่าหลักการจะแปลว่าเราไม่มีการวิชา () สำหรับผู้เดินทางผ่านหรืออย่างไร แต่ว่าถ้าตกลงรัฐบาลอื่น ๆ เขาก็ยังบอกว่า เขายังขอให้มีวิชา () อยู่ เขาไม่ยอมยกเลิกก็แปลว่าหลักการทั่วไปในขณะนั้น ในเมื่อทราบผลแล้วก็ยังคงให้มีวิชา () สำหรับผู้เดินทางผ่าน ในกรณีเช่นนั้น กระทรวงการต่างประเทศก็ต้องกลับมาพิจารณาความตกลงกับอเมริกาฉบับ ๒๔๖๔ อีกครั้งหนึ่ง ว่าเมื่อมีความสัมพันธ์กับประเทศต่าง ๆ ก็ยังนิยมหลักการให้มีวิชา () สำหรับผู้เดินทางผ่าน เราควรจะคงความตกลงฉบับ ๒๔๖๔ ไว้ต่อไปหรือไม่ นี้ที่ใดจะการไว้จะเดินนโยบายเป็นระยะดังนี้

นางสุนี เทวสถาน (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ และมีความพอใจ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมดเวลาสำหรับกระทู้แล้ว

ต่อไปพิจารณาในหมายเลข ๔. เรื่องที่ค้าง (๑) ร่างพระราชบัญญัติ

บันทึก

หลักการ และ เหตุผล

ร่าง

พระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕๕๖

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๕๕๖ ให้เหมาะสมตามความ
จำเป็นและกาลสมัย

เหตุผล

พระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๕๕๖ ได้แก้ไขเพิ่มเติมมาสองครั้งแล้ว แต่ก็ยังมีความจำเป็นที่จะต้องเร่งรัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยนี้ให้เจริญก้าวหน้าตามนโยบายของรัฐบาล และได้ขยายกิจการในด้านการศึกษาของมหาวิทยาลัยนี้ให้สอดคล้องกับความต้องการของประเทศชาติ ทั้งเพื่อวางระเบียบเกี่ยวกับมาตรฐานสำหรับศาสตราจารย์ อาจารย์ ฯลฯ ตลอดจนวางระเบียบเกี่ยวกับทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยให้เรียบร้อยและรัดกุมยิ่งขึ้น.

ร่าง

พระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฉบับที่...)

พ.ศ. ๒๔๘๗

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ให้เหมาะสมตาม
ความจำเป็นและกาลสมัย

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฉบับที่...)"
พ.ศ. ๒๔๘๗"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้น
ไป

มาตรา ๓ โหยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๔๘๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔ ให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นสถานศึกษาและการวิจัยโดยมุ่งหมายจะส่งเสริม
วิชาการชั้นสูง วิชาชีพชั้นสูง และทุนบำรุงวัฒนธรรมแห่งชาติ"

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๔๘๖

"มาตรา ๕ ทวิ การจัดตั้งคณะหรือแผนกอิสระชั้นใหม่ หรือการเลิกคณะ หรือแผนกอิสระ
ที่ตั้งชั้นใหม่ ให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา

การแบ่งแยกแผนกวิชาภายในคณะ หรือการเลิกแผนกวิชา ให้กระทำโดยข้อบังคับของ
มหาวิทยาลัย"

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๔๘๖

"มาตรา ๗ ทวิ บรรดาทรัพย์สินของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จะต้องจัดการเพื่อประโยชน์ของ
มหาวิทยาลัย หรือตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยตั้งระบุไว้ในมาตรา ๔

มาตรา ๖ โหยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช
๒๔๘๖ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๖ และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔ ให้มหาวิทยาลัยนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของสภามหาวิทยาลัย ซึ่งประกอบด้วย

- (๑) กรรมการโดยตำแหน่ง คือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ อธิการบดี
รองอธิการบดี คณะบดี และหัวหน้าแผนกอิสระ

- (๒) กรรมการที่เลือกตั้งขึ้นจากบรรดาศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรืออาจารย์ ซึ่งเป็นหัวหน้าแผนกวิชาของคณะต่าง ๆ คณะละหนึ่งหรือสองคน แลแล้วแต่สภามหาวิทยาลัยจะวินิจฉัย
- (๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งจะไต่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งขึ้นเป็นจำนวนไม่เกินสองในสามของจำนวนกรรมการใน (๑) และกรรมการใน (๒) รวมกัน

มาตรา ๗ โทยกเล็กความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๔๘๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๒ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- (๑) จัดวางระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย
- (๒) อนุมัติหลักสูตรวิชาต่าง ๆ
- (๓) จัดหาวิธีการอันจะยังการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้เจริญยิ่งขึ้น
- (๔) เลือกตั้งหรือถอดถอนคณะที่ หัวหน้าแผนกอิสระ และหัวหน้าแผนกวิชา
- (๕) เสนอการแต่งตั้ง เลื่อนชั้น ถอดถอน ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ของมหาวิทยาลัย
- (๖) แต่งตั้ง เลื่อนชั้น ถอดถอน และควบคุมผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาจารย์ และเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ของมหาวิทยาลัย
- (๗) อนุมัติให้ปริญญาและอนุปริญญา ตามมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๓
- (๘) จัดตั้งงบประมาณของมหาวิทยาลัย
- (๙) จัดวางระเบียบเกี่ยวกับการเงินและทรัพย์สินอย่างอื่นของมหาวิทยาลัย
- (๑๐) พิจารณาและให้ความเห็นใด ๆ อันเกี่ยวกับมหาวิทยาลัย หรือเรื่องการศึกษา ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ หรืออธิการบดี เสนอขึ้นมา
- (๑๑) ทำหน้าที่ อ.ก.พ. กระทรวงตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน เว้นแต่การให้ความเห็นชอบในการลงโทษ ไล่ออก ปลดออก และให้ออก
- (๑๒) หน้าที่อื่นเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยนี้ ซึ่งมีใครระบุให้เป็นที่หน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ"

มาตรา ๘ โทยกเล็กความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๔๘๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๖ อธิการบดีนั้นจะไต่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งขึ้นโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย จากผู้มีคุณวุฒิดังต่อไปนี้

- (๑) ได้ปริญญาเอกของมหาวิทยาลัยนี้หรือเทียบเท่ากัน ในวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยนี้ หรือ
- (๒) ได้ปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งของมหาวิทยาลัยนี้ หรือเทียบเท่ากัน ในวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยนี้ และไต่ทำการสอนวิชาในมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้วรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่ปี หรือเคยดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ของมหาวิทยาลัยนี้

อธิการบดีที่ดำรงตำแหน่งสองปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนั้นต่อไปใหม่อีกก็ได้"

มาตรา ๕ โหยงเล็กควมในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๔๘๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๗ อธิการบดีมีหน้าที่ดังนี้

- (๑) ควบคุมดูแลการศึกษาในมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติและข้อบังคับของมหาวิทยาลัย
- (๒) รับผิดชอบและให้ความเห็นแก่คณะบดี
- (๓) ควบคุมการเงิน การพัสดุ สถานที่ และทรัพย์สินอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัย
- (๔) รักษาวินัยของมหาวิทยาลัย
- (๕) เป็นผู้แทนของมหาวิทยาลัยในกิจการทั่วไป
- (๖) หน้าที่อื่นตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย หรือตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย"

มาตรา ๑๐ โหยงเล็กควมในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๔๘๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๘ อธิการบดีอาจมีรองอธิการบดี เพื่อช่วยเหลือในกิจการซึ่งจะไ้มอบหมาย รองอธิการบดีนั้นให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดี จากผู้มีคุณวุฒิ เช่นเดียวกับคุณวุฒิของอธิการบดี

รองอธิการบดีดำรงตำแหน่งชั่วคราวระยะเวลาที่อธิการบดีนั้นดำรงตำแหน่งอยู่"

มาตรา ๑๑ โหยงเล็กควมในมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๔๘๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๙ เลขาธิการสภามหาวิทยาลัยต้องมีวิริยะฐานะไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยนี้ หรือเทียบเท่ากันในวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยนี้ และ

- (๑) ใ้ทำการสอนวิชาในมหาวิทยาลัยนี้มาแล้วรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี หรือ
- (๒) ใ้รับราชการมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบห้าปี"

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๐ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๔๘๖

"มาตรา ๒๐ ทวิ ผู้รักษาการแทนในตำแหน่งใด ต้องมีคุณวุฒิ เช่นเดียวกับคุณวุฒิของผู้ดำรงตำแหน่งนั้น และให้มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว"

มาตรา ๑๓ โหยงเล็กควมในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๔๘๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๑ ในคณะหนึ่งให้มีคณะกรรมการประจำคณะซึ่งประกอบด้วยคณะบดีเป็นประธาน และผู้แทนแผนกวิชาต่าง ๆ ในคณะนั้นเท่าที่คณะบดีจะใ้เสนอขออนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย แต่งตั้งจากบรรดาหัวหน้าแผนกวิชา ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรืออาจารย์ในแผนกนั้น แต่ต้องมีจำนวนไม่เกินสองคน ต่อหนึ่งแผนกเป็นกรรมการ

ในแผนกอิสระ ให้มีคณะกรรมการประจำแผนก ซึ่งประกอบด้วยหัวหน้าแผนกอิสระเป็นประธาน และกรรมการอื่นอีกไม่เกินสี่คน ซึ่งหัวหน้าแผนกอิสระจะใ้เสนอขออนุมัติจากสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากบรรดา ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรืออาจารย์ในแผนกอิสระนั้น

ในคณะกรรมการประจำคณะ หรือคณะกรรมการประจำแผนกอิสระ แยกตั้งผู้ใดคนหนึ่ง เป็นเลขานุการ " มาตรา ๑๔ โหยงเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๔๘๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๒ คณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการประจำแผนกอิสระ มีหน้าที่ดังนี้

- (๑) วางระเบียบการภายในคณะหรือแผนก เพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๒) วางหลักสูตรรายละเอียดสำหรับคณะหรือแผนก เพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๓) วางระเบียบการสอบไล่เพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย และจัดการสอบไล่สำหรับคณะหรือแผนก
- (๔) รับปรึกษาและให้ความเห็นแก่คณะบดี หรือหัวหน้าแผนกวิชาในกิจการของคณะหรือแผนก
- (๕) เสนอการแต่งตั้ง เลื่อนชั้น หรือถอดถอนผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาจารย์ และเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ในคณะหรือแผนกต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๖) จัดตั้งงบประมาณของคณะหรือแผนก เพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๗) ทำหน้าที่ อ.ก.พ. กรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน"

มาตรา ๑๕ โหยงเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๔๘๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๔ กิจการในคณะหนึ่ง ๆ ของมหาวิทยาลัยนั้น ให้อยู่ภายใต้บังคับบัญชาของคณะบดี คณะบดีนั้น สภามหาวิทยาลัยจะคัดเลือกตั้งขึ้นจากบรรดาหัวหน้าแผนกวิชาในคณะนั้น และดำรงอยู่ในตำแหน่งสี่ปี แต่จะคัดเลือกตั้งให้อยู่ในตำแหน่งนั้นอีกคราวละสี่ปีก็ได้ กิจการในแผนกวิชานั้น ให้อยู่ภายใต้บังคับบัญชาของหัวหน้าแผนกวิชา หัวหน้าแผนกวิชานั้น สภามหาวิทยาลัยจะคัดเลือกตั้งขึ้นจากบรรดาศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรืออาจารย์ในแผนกวิชานั้น ๆ"

มาตรา ๑๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๔๘๖

"มาตรา ๒๖ ทวิ ผู้สอนในมหาวิทยาลัยมีดังนี้

- ๑. ศาสตราจารย์
- ๒. รองศาสตราจารย์
- ๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- ๔. อาจารย์"

มาตรา ๑๗ โหยงเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๔๘๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๗ ศาสตราจารย์มีสองประเภทคือ ศาสตราจารย์ประจำ และศาสตราจารย์พิเศษ ซึ่งจะให้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แยกตั้งขึ้นโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัยจากผู้มีคุณวุฒิดังต่อไปนี้

- (๑) ได้ปริญญาเอกของมหาวิทยาลัยนี้หรือเทียบเท่ากันในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยนี้ และได้ทำการสอนวิชาในมหาวิทยาลัยนี้มาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี หรือ

- (๒) ได้ปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งของมหาวิทยาลัยนี้หรือเทียบเท่ากันในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยนี้ และได้ทำการค้นคว้าจนได้ผลเป็นพิเศษในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยนี้ หรือได้เคยดำรงตำแหน่งคณะบดีในมหาวิทยาลัยนี้มาแล้วด้วยความเรียบร้อย หรือ
- (๓) เป็นรองศาสตราจารย์ซึ่งได้เคยดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกวิชาในมหาวิทยาลัยนี้มาแล้วด้วยความเรียบร้อยไม่น้อยกว่าสองปี หรือเป็นรองศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัยนี้มาแล้วไม่น้อยกว่าสี่ปี และปฏิบัติราชการ เป็นผลดี หรือ
- (๔) ได้ปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งของมหาวิทยาลัยนี้หรือเทียบเท่ากันในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยนี้ และได้แสดงความสามารถเป็นพิเศษในการสอนในมหาวิทยาลัยนี้ รวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าปี"

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๗ ทวิ มาตรา ๒๗ ทรี และมาตรา ๒๗ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๔๘๖

"มาตรา ๒๗ ทวิ รองศาสตราจารย์นั้น จะให้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งขึ้นโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัยจากผู้นับคุณวุฒิดังต่อไปนี้

- (๑) ได้ปริญญาเอกของมหาวิทยาลัยนี้หรือเทียบเท่ากันในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยนี้ และได้ทำการสอนวิชาในมหาวิทยาลัยนี้มาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี หรือ
- (๒) ได้ปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งของมหาวิทยาลัยนี้หรือเทียบเท่ากันในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยนี้ และได้เคยดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกอิสระหรือหัวหน้าแผนกวิชาในมหาวิทยาลัยนี้มาแล้วด้วยความเรียบร้อยไม่น้อยกว่าสองปี หรือ
- (๓) เป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ซึ่งได้เคยดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกวิชาในมหาวิทยาลัยนี้มาแล้วด้วยความเรียบร้อยไม่น้อยกว่าสองปี หรือเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัยนี้มาแล้วไม่น้อยกว่าสี่ปี และปฏิบัติราชการ เป็นผลดี หรือ
- (๔) ได้ปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งของมหาวิทยาลัยนี้หรือเทียบเท่ากันในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยนี้ และได้แสดงความสามารถเป็นพิเศษในการสอนในมหาวิทยาลัย รวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบปี หรือได้รับราชการมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าปี และได้แสดงความสามารถในการสอนในมหาวิทยาลัย หรือสถานศึกษาชั้นสูงของกระทรวงหนึ่งมาแล้ว

มาตรา ๒๗ ทรี ผู้ช่วยศาสตราจารย์นั้น ให้แต่งตั้งจากผู้นับคุณวุฒิดังต่อไปนี้

- (๑) ได้ปริญญาเอกของมหาวิทยาลัยนี้หรือเทียบเท่ากันในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยนี้ และได้ทำการสอนในมหาวิทยาลัยนี้มาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี หรือ
- (๒) ได้ปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งของมหาวิทยาลัยนี้หรือเทียบเท่ากันในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยนี้ และได้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกวิชามาแล้วด้วยความเรียบร้อยไม่น้อยกว่าหนึ่งปี หรือเคยเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยนี้มาแล้วรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดปี หรือเคยรับราชการมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าปี

อาจารย์ประจำนั้นให้แต่งตั้งจากผู้ที่ได้รับปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งของมหาวิทยาลัยนี้ หรือเทียบเท่ากันในสาขาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยนี้

อาจารย์พิเศษนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งขึ้นประจำปีการศึกษาตามคำแนะนำของคณะบดีหรือหัวหน้าแผนกอิสระ"

มาตรา ๑๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๔๘๖

"มาตรา ๒๔ ทวิ เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนจะตราพระราชกฤษฎีกาจัดวางระเบียบราชการของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยก็ได้

พระราชกฤษฎีกาทันทีกล่าวในวรรคแรก ให้แบ่งส่วนราชการออกเป็นสำนักงานเลขาธิการ และคณะต่าง ๆ มีฐานะอย่างเดียวกับกรม และให้เลขาธิการและคณะบดีมีอำนาจบังคับบัญชา ใ้หน้าเห็นจ ลงโทษ บรรจุ แต่งตั้งและถอดถอนข้าราชการได้เช่นเดียวกับอธิบดี แต่เมื่อใดคำเนิการไปแล้วอย่างใด ให้เสนอไปยังอธิการบดีและให้อธิการบดีมีอำนาจ เพิกถอนหรือสั่งเปลี่ยนแปลงได้

ส่วนราชการของแผนกอิสระจะให้มีฐานะอย่างเดียวกับกรม หรือกองก็ได้กำหนดตามคุณภาพและปริมาณของงาน โดยให้ระบุการเทียบฐานะไว้ในพระราชกฤษฎีกา ในกรณีเช่นว่านี้ให้ผู้บังคับบัญชาของส่วนราชการที่มีฐานะอย่างเดียวกับกรมหรือกองมีอำนาจบังคับบัญชา ใ้หน้าเห็นจ ลงโทษ บรรจุ แต่งตั้งถอดถอนข้าราชการได้เช่นเดียวกับอธิบดีหรือหัวหน้ากอง แล้วแต่กรณี แต่เมื่อใดคำเนิการไปแล้วอย่างใด ให้เสนอไปยังอธิการบดีและให้อธิการบดีมีอำนาจ เพิกถอนหรือสั่งเปลี่ยนแปลงได้

ส่วนราชการของสำนักงานเลขาธิการและคณะต่าง ๆ จะให้มีฐานะอย่างเดียวกับกองหรือแผนกก็ได้กำหนดตามคุณภาพและปริมาณของงาน โดยให้ระบุการเทียบฐานะไว้ในพระราชกฤษฎีกา ในกรณีเช่นว่านี้ให้ผู้บังคับบัญชาของส่วนราชการที่มีฐานะอย่างเดียวกับกองหรือแผนกมีอำนาจบังคับบัญชา ใ้หน้าเห็นจ ลงโทษ บรรจุ แต่งตั้ง และถอดถอนข้าราชการได้เช่นเดียวกับหัวหน้ากองหรือหัวหน้าแผนก แล้วแต่กรณี แต่เมื่อใดคำเนิการไปแล้วอย่างใดให้เสนอไปยังเลขาธิการ หรือคณะบดี และให้เลขาธิการหรือคณะบดีมีอำนาจ เพิกถอนหรือสั่งเปลี่ยนแปลงได้"

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๔๘๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๐ ปริญญาบัณฑิต มีสามชั้น คือ

- เอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต ใช้อักษรย่อว่า ด.
- โท " มหาบัณฑิต " ม.
- ตรี " บัณฑิต " บ.

ปริญญาตรีแบ่งเป็นเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง อันดับสอง และธรรมดา"

มาตรา ๒๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๐ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

"มาตรา ๓๐ ทวิ นอกจากการศึกษาเพื่ออนุปริญาหรือปริญาแล้ว มหาวิทยาลัยอาจจัดให้มีการศึกษาและการสอบไล่เพื่อได้ประกาศนียบัตรอย่างอื่นได้ การศึกษานี้จะจัดให้เป็นวิทยาลัย หรือแผนกวิชาอิสระ จะให้ขึ้นต่อคณะใด หรือขึ้นต่อมหาวิทยาลัยก็ได้

การตั้งหรือเลิกมหาวิทยาลัยหรือแผนกวิชาอิสระและการเทียบประกาศนียบัตรของวิทยาลัย หรือแผนกวิชาอิสระ เท่ากับอนุปริญาหรือปริญาใดให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา"

มาตรา ๒๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๔ และเป็นมาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๔๘๒

"หมวด ๔

ครูวิทยฐานะ เชื้อวิทยฐานะ และ เครื่องแบบนิสิต

มาตรา ๓๔ ครูวิทยฐานะ หรือเชื้อวิทยฐานะ เป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะที่สถานมหาวิทยาลัย กำหนด

มาตรา ๓๕ ลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครูวิทยฐานะ เชื้อวิทยฐานะ หรือ เครื่องแบบนิสิตจะสมควรมีอย่างใด ให้ผู้ใดได้ ประทับตัวอย่างใด ใช้ในโอกาสใด โดยเงื่อนไขอย่างใด ให้เป็นไปตามที่ได้กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓๖ ผู้ใดไม่มีสิทธิใช้ครูวิทยฐานะ เชื้อวิทยฐานะ เครื่องแบบนิสิต ปริญา อักษรย่อ-ปริญา อนุปริญา หรือประกาศนียบัตรของมหาวิทยาลัยนี้ กระทำการเพื่อให้บุคคลเชื่อว่าตนมีสิทธิ มีความผิดของระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ"

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๒๓ ในผู้ทำการสอนประจำในจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัยก่อนใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ เป็นผู้สอนตามพระราชบัญญัติที่ต่อไป

มาตรา ๒๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้.

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
.....

พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : รัฐบาล
ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฉบับที่....) พ.ศ. ๒๔...

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช
๒๔๕๖ ให้เหมาะสมตามความจำเป็นและกาลสมัย

ด้วยเหตุผลที่ว่า พระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๔๕๖ ได้
แก้ไขเพิ่มเติมมา ๒ ครั้งแล้ว แต่ก็ยังมีความจำเป็นที่จะต้องเร่งรัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย
ในปัจจุบันนี้และให้เจริญก้าวหน้าตามนโยบายของรัฐบาลและได้ขยายกิจการ ในด้านการศึกษาของ
มหาวิทยาลัยนี้ให้สอดคล้องกับความต้องการ ของประเทศชาติเต็มที่ ทั้งเพื่อวางระเบียบเกี่ยวกับมาตรฐาน
สำหรับศาสตราจารย์ อาจารย์ ฯลฯ ตลอดจนวางระเบียบเกี่ยวกับทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย
ให้เรียบร้อยรัดกุมยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นจึงขอให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติพิจารณาว่าร่าง พระราชบัญญัติ
นี้ใช่เป็นกฎหมายต่อไป

นายสวัสดิ์ พึ่งคน (ขอนแก่น) : สำหรับร่างพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัยที่รัฐบาลเสนอเข้าสู่สภา ข้าพเจ้าเลื่อมใสในเจตนาของรัฐบาลในอันที่จะเร่งรัด
—การศึกษาของมหาวิทยาลัยนี้ให้เจริญก้าวหน้าตามนโยบายของรัฐบาล— และได้ขยายกิจการ
ในด้านการศึกษาให้เป็นไปสมความต้องการ ของประเทศชาติ แต่ข้าพเจ้ายังข้องใจอยู่ใน
เรื่องการที่รัฐบาลจะขยายการศึกษาออกไปโดยวิธีที่หลีกเลี่ยงความรับรู้ของสภานี้บ้างกรณี
เฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับการตั้งคณะขึ้นใหม่ คือในการตั้งคณะตามกฎหมายเดิมนั้นจะต้องออกได้
เฉพาะเป็นพระราชบัญญัติเท่านั้น ทั้งนี้เราจะเห็นได้จากมาตรา ๕ เค็มวรรค ๒ ว่าการเลิก
ล้มคณะนั้นให้ตราให้กระทำโดยพระราชบัญญัติ ที่นี้ตามร่างใหม่นี้ให้มาเพิ่มความต่อไปนี้เป็น
มาตรา ๕ ทวิ มาตรา ๕ ทวิว่า การจัดตั้งคณะหรือแผนกอิสระขึ้นใหม่หรือการ เลิกล้มคณะ
หรือแผนกอิสระที่ตั้งขึ้นใหม่ให้กระทำโดยพระราชบัญญัติก็ดูจะถูกต้อง นี่ก็แสดงว่า ในการที่มหาวิทยาลัย

จะตั้งคณะ ขึ้นใหม่ นั้น ไม่ตองออก เป็นพระราชบัญญัติ เหมือนอย่าง ที่เคยปฏิบัติมา คือ ออกเป็นพระราช
 ธรรมนูญ แต่อย่างนี้ ข้าพเจ้า เห็นว่า ไม่ค่อยจะเหมาะ คือ ในการที่ทางมหาวิทยาลัย จะตั้งคณะ ขึ้น
 โดยประการ โคนั้น ก็ควรที่จะ ออกเป็นพระราชบัญญัติ อย่างที่ เคยปฏิบัติมา เพื่อสภานี้ จะได้รับรู้
 ประการหนึ่ง ข้าพเจ้า สงสัย และอีกประการหนึ่ง นั้น ก็คือว่า ในการที่จะ มาบัญญัติ เป็นมาตรา ๕ ทวิ
 ขึ้น เช่น นั้น ข้าพเจ้า คิดว่า อาจจะไม่ถูกต้อง เพราะ ในกฎหมาย เดิม นั้น บัญญัติไว้ชัด เจน การตั้ง หรือ
 เลิก คณะ นั้น ทำได้ แต่โดยพระราชบัญญัติ คิดว่าการตั้ง หรือ เลิก คณะ นี้ ข้าพเจ้า หมายความว่า
 ตั้ง ~~X~~ คณะ ขึ้นใหม่ หมายความว่า กระทำ ได้ โดยพระราชบัญญัติ เท่านั้น จะทำโดยพระราชธรรมนูญ
 ไม่ได้ ทั้งนี้ เพราะว่า หากว่า ต้องการที่จะ ออกเป็นธรรมนูญ ก็ควรที่จะ ยกเลิก มาตรา ๕ นี้ ทั้งหมด
 แล้ว บัญญัติ ออกมา ใหม่ ในการที่จะ คง มาตรา ๕ เดิมไว้ แล้ว มาบัญญัติ เป็นมาตรา ๕ ทวิ ขึ้น โดย
 บัญญัติ เพิ่ม คำว่า "ใหม่" ขึ้น เท่านั้น คือ อ่าน ได้ หมายความว่า ตั้ง คณะ ขึ้น ใหม่ แล้ว ออกเป็น พระราชธรรมนูญ
 ได้ มันก็ อย่างเดียวกันกับ คำว่า ตั้ง คณะ ขึ้น ใหม่ มัน ก็ คือ ตั้ง คณะ นั้น เอง ข้าพเจ้า เข้าใจ ความหมาย
 ว่า อย่างนี้ แล้ว จำเป็น ตอง ออกเป็น พระราชบัญญัติ ด้วย ถ้าหากว่า จะ ระบุ ให้ ออก โดย พระราชบัญญัติ
 จะ ตอง ยกเลิก มาตรา ๕ เดิม เสีย ก่อน แล้ว บัญญัติ ลงไป ใหม่ แล้ว ไม่ควร เพิ่ม มาตรา ๕ ทวิ นี้
 ข้าพเจ้า สงสัย

ท่านไปคุมมหาวิทยาลัยทั่วประเทศแล้ว มหาวิทยาลัยเขาอิสระในการที่จะจัดการศึกษาได้เอง เป็นหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยเขาจะทำเอง ^(มหาวิทยาลัย) แต่เพียงควบคุม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กระทรวงศึกษาธิการมีหน้าที่ที่จะตรวจตราและควบคุมให้เป็นไปตามนโยบายว่า การศึกษานั้น ควรจะเป็นอย่างไร ส่วนรายละเอียดในทางเทคนิคนั้น มหาวิทยาลัยเขาจัดได้เอง ทั่วประเทศเป็นดังนี้ เพราะฉะนั้นจึงมีหลักการและเหตุผลว่า เพื่อให้เหมาะสมแก่กาลสมัย และ เพื่อขยายการศึกษาให้ได้สะดวกยิ่งขึ้น

นายเทพ โขสินุชิต (ศรีสะเกษ) : เนื่องจากที่ทางรัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติของกรมขึ้นมากแก้ไขใหม่นี้ ข้าพเจ้าเข้าใจว่าครั้งแรกนั้น ทางรัฐบาลคงไม่ได้เขียน รูปนี้ ก็ปรากฏคำขั้ว ซึ่งข้าพเจ้าไม่ทราบเรื่องภายในของคณะรัฐบาลซึ่งจะได้เห็นร่าง พระราชบัญญัตินี้เข้ามาในสภา และเท่าที่ทราบนั้นก็ถือว่า ทางกระทรวงศึกษาธิการนั้นต้องการให้มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ได้เปิดคณะขึ้นอีกในมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ซึ่งไม่มีอยู่ ซึ่งเป็น การซ้ำกับมหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์ ปัญหาเรื่องนี้ได้เคยเกิดขึ้นครั้งหนึ่งแล้วเมื่อ ๔-๕ ปีก่อนนี้ ครั้งนั้นท่านรัฐมนตรีศึกษาผู้ใหญ่เองคงจำได้ว่า ท่านได้เกิดตั้งคณะรัฐศาสตร์ขึ้นในมหา วิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ แล้วได้มีการอภิปรายกันในครั้งนั้นอย่างครึกโครมจนกระทั่งเป็นเหตุให้ ทางมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นั้นได้ทำอะไร เกิดปฏิกริยาขึ้นบางประการ แต่แล้วในที่สุดก็เห็น อันว่าผมเรื่องไป ในครั้งนั้นเองข้าพเจ้าจำได้ว่า ท่านรัฐมนตรีว่าการศึกษานั้นแหละได้เคย ปรึกษาหารือกับข้าพเจ้าถึงปัญหาที่ว่า คือข้าพเจ้าไม่ศึใจในเรื่องที่มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์จะตั้ง คณะขึ้นใหม่ แต่ที่ข้าพเจ้าต้องการนั้นก็ถือว่า ผลของการตั้งคณะขึ้นขอให้ได้รับเต็มเม็ดเต็ม หน่วยทั้งสองฝ่าย ครั้งนั้นท่าน ^{ท่าน}รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาผู้ใหญ่ได้รับปรึกษาหารือกับข้าพเจ้า ว่า จะพยายามให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นี้แหละมีคณะขึ้นให้ใกล้เคียงหรือเหมือนกับ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ด้วยเหตุนี้เองในพระราชบัญญัตินี้แม้จะได้เขียนว่า ในการตั้งคณะ ขึ้นใหม่หรือเกิดลุ่มคณะนั้น ให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา ซึ่งเป็นอันว่าสภานี้ไม่ทราบว่าจะ

มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์นั้นเราจะตั้งคณะอะไรขึ้นอีกบ้าง เพราะว่า เป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่จะ
 ไปออกพระราชกฤษฎีกาได้ เมื่อเป็นเช่นนี้ความจริงข้าพเจ้าก็ไม่เชื่อว่า จะไม่เห็นด้วยกับท่าน
 รัฐมนตรีศึกษาฯ ออกก็เห็นใจเหมือนกัน ที่ต้องการให้การศึกษานี้ไม่พินิจว่ามหาวิทยาลัย
 ไหนจัดตั้งคณะอะไรขึ้นมากก็ตาม แต่ที่ข้าพเจ้าสงสัยและขอฝากท่านรัฐมนตรีศึกษาไว้ก็คือว่า
 ครั้งหนึ่งท่านเคยรับปากกับข้าพเจ้าว่าจะพยายามสถาปนามหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์นี้ให้
 เท่าเทียมกับมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ เพราะเป็นที่ทราบกันอยู่ว่า คณะของจุฬาลงกรณ์มหา
 วิทยาลัย เวลานี้ซึ่งมีมากมีหลายคณะ ซึ่งข้าพเจ้าเห็นครั้งนั้นและท่านก็รับปากกับข้าพเจ้า
 ข้าพเจ้าขอทวงในวันนี่ว่าท่านจะสามารถตั้งมหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์นี้ได้เหมือนกับ
 มหาวิทยาลัย/จุฬาลงกรณ์ได้ไหม ให้เทียบเคียงกับเคมบริกซ์ออกฟอร์ดของเขา คือให้ ๒ มหา
 วิทยาลัยนี้ดูเคียงกันไป ถ้าเช่นนั้นแล้วท่านจะ เขียนในรูปนี้แล้วไปแก้มหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์
 ให้เท่าเทียมกันคือเปิดอักษรศาสตร์ เปิดอะไรขึ้นในมหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์ ซึ่งท่านเองเคย
 รับปากกับข้าพเจ้า ถ้ารูปนี้แล้วข้าพเจ้าเข้าใจว่าการศึกษาของประเทศไทยนั้นก็จจะรุดหน้าไป
 เพราะเป็นที่ทราบกันอยู่ว่า ขณะนี้สิทธิของเรานี่ผลลออกมาจากมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์
 ในนั้นเป็นหนึ่ง ๆ ก็ได้ไม่เท่าไร และความจำเป็นต้องใช้อีกมากมาย ส่วนท่านจะอ้างว่าอาจารย์
 ของเราไม่พอเพียงนั้น ข้าพเจ้าเข้าใจว่า ปัญหาเรื่องจะไปตั้งคณะใหม่ในมหาวิทยาลัยจุฬ
 ลงกรณ์นี้ก็คงใช้อาจารย์ชุดเดิมที่นั่นเอง ฉะนั้นที่ข้าพเจ้าข้องใจอยู่ในขณะนี้ก็คือว่า ขอให้
 ท่านรัฐมนตรีศึกษาได้พยายามปรับปรุงมหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์ให้เท่าเทียมกับมหาวิทยาลัย
 จุฬาลงกรณ์ก็เป็นพอใจ คือจะเป็นผลให้นักศึกษาของเราซึ่ง พ.ศ. ๕๗ ๕ เวลาที่จบชั้น ๕ ออกมา
 ๒ - ๓ พันคนก็ได้เข้ามหาวิทยาลัยเพียง-พันกว่าคนเท่านั้น ซึ่งความจริงก็ยังไม่พอที่จะผลิต
 ออกมารับใช้ทั้ง ^(ส่วน ๑๑) เอกชนและทั้งส่วนของรัฐบาลและทั้งส่วนขององค์กรใด ๆ เพราะฉะนั้น
 ข้าพเจ้าเข้าใจว่า ในเมื่อท่านเขียนกฎหมายมาในรูปนี้คือจะออกเป็นพระราชกฤษฎีกาในเมื่อ
 ตั้งคณะขึ้นใหม่ ข้าพเจ้าก็ไม่ขัดข้อง แต่ว่าขอให้ท่านได้พยายามปรับปรุงอย่างว่านี่ก็จะเป็นที่

พอใจและสมความประสงค์ของรัฐบาลที่ต้องการ จะผลิตนักศึกษาขึ้นมาให้จบปริญญาให้ได้เท่าเทียมกันทั้งสองฝ่ายของมหาวิทยาลัย อย่างนี้จะไม่เกิดการกระทบกระเทือนขึ้นทั้งสองแห่ง มหาวิทยาลัยไหนจะช้ากันอย่างไรนั้นข้าพเจ้าไม่คิดใจ เพราะฉะนั้นขอให้ท่านรัฐมนตรีศึกษาได้กรุณาตอบ

พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : คือข้าพเจ้าขอขอบคุณท่านสมาชิกผู้เฝ้าบริบทที่ท่านได้กล่าวเมื่อครั้งนั้น ก็เลยจะขอชี้แจงความเบื้องต้นเสียด้วยว่าเป็นอย่างไรมาแต่เดิม ความเป็นจริงในรัฐสภาข้าพเจ้าในฐานะที่เป็นนายกของสภามหาวิทยาลัยทั้งสองแห่งนี้ได้ตั้งใจที่จะหาญบำรุงมหาวิทยาลัยให้เท่าเทียมกันและให้เจริญก้าวหน้าไปทุกประการเท่าที่จะทำได้ ไม่มีความลำเอียงเพียงกรรมอย่างใดเลย เพราะฉะนั้นเมื่อ ๔ ปีมาแล้วในครั้งนั้น ทางมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ก็ได้จัดตั้งคณะรัฐศาสตร์ขึ้น ความจริงคณะรัฐศาสตร์นี้เดิมมันอยู่ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนั่นเอง แล้วต่อมาจึงได้ล้มเลิกก็มาจัดตั้งขึ้นที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้ดำเนินในเรื่องเกี่ยวกับคณะรัฐศาสตร์นี้มันก็รู้สึกว่ายังไม่ค่อยจะเรียบร้อยดี เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่าเป็นการแข่งขันกันจึงได้เสนอให้ที่คณะรัฐศาสตร์ขึ้นในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและไม่ได้เลิกที่คณะรัฐศาสตร์ในมหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์ เพราะฉะนั้นในเวลานั้นท่านสมาชิกผู้เฝ้าบริบทก็เลยเข้าใจว่าโอนเอารัฐศาสตร์มาจากมหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์นั้นไปอยู่ที่มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ ข้าพเจ้าก็ได้ชี้แจงว่าเป็นการ จัดตั้งขึ้นไม่ใช่โอน เพราะฉะนั้นมหาวิทยาลัยอาจจะตั้งวิทยาลัยหรืออาจจะตั้งคณะอะไรขึ้นอีกหลาย ๆ คณะหรือหลายวิทยาลัยก็ได้ เพราะฉะนั้นก็ชี้แจงไว้ในขณะนั้นและท่านสมาชิกในขณะนั้นก็ยังไม่เชื่อใจ ข้าพเจ้าก็รับรองว่าจะหาญบำรุง จัดตั้งคณะรัฐศาสตร์ในมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ให้ดียิ่งขึ้น และข้าพเจ้าก็ได้จัดตั้งในต่อมาในไม่ช้าเหมือนในปีเดียวกันนั้นเอง ก็ได้มีคณะรัฐศาสตร์ขึ้นแล้วในมหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์ เวลานี้ก็เรียนอยู่ได้แล้ว ได้เปิดขึ้นมาเป็นเวลาดัง ๓ หรือ ๔ ปีมาแล้ว เพราะฉะนั้นเป็นอันว่ารัฐศาสตร์

ก็มีอยู่ทั้งสองแห่ง เพราะฉะนั้นการจัดการศึกษาในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นั้นในเวลานี้เห็นว่า
 เข้าในระดับที่ดีมาก มีนักศึกษา และได้มีคณะผู้^{ที่}ต่าง ๆ ซึ่งสำหรับบุคคลทั่วไปที่สำเร็จเตรียม
 อุดมศึกษาให้เข้าเรียนได้ และยิ่งกว่านั้นในขณะนี้ก็ได้มีกฎฎีกาที่ประกาศตั้งคณะสังคมศาสตร์ขึ้นใน
 มหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์นั่นเอง ก็ได้จัดตั้งคณะสังคมศาสตร์ขึ้นซึ่งจะมีแบ่งเป็นแผนกสังคม
 ศาสตร์และวารสารศาสตร์คือแผนกหนังสือพิมพ์ เพราะฉะนั้นก็จะมีมีการจัดตั้งคณะซึ่งจะประกาศ
 โสภณฎีกาต่อไปแล้ว นั่นก็จะแสดงให้เห็นแล้วว่าทางกระทรวงศึกษาธิการ ก็ดีก็คอยให้มหาวิทยาลัย
 ทั้งสองแห่งนี้ได้รับการศึกษาเจริญยิ่งขึ้นไป เพราะว่าโดยมากมีข้อน้อยเนื้อต่ำใจนั้นเป็นเรื่องที่
 ล่วงมาแล้วเป็นเรื่องแต่ครั้งโบราณกาล—ที่เราเคยกล่าว มหาวิทยาลัยไปพวกหนึ่ง ธรรมศาสตร์
 ไปพวกหนึ่ง จุฬาลงกรณ์ไปอีกพวกหนึ่ง เคี้ยวนี้ไม่มีเลย ขอให้ท่านไปพิจารณาและสอบสวนดู
 ๓๓๗/๓๓๗ ทั้งสองมหาวิทยาลัยนี้ได้มีฐานะเท่าเทียมกัน และเราได้พยายามที่จะจัดการศึกษา
 ให้ดีเป็นอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นจึงขอรับรองกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่กล่าวเมื่อกี้

อีกประการหนึ่ง ในการจัดให้มีสถานศึกษาพอ^{ที่เรา}เวลานี้มันเกิดที่สำเร็จจาก
 เตรียมอุดมศึกษาปีหนึ่งก็ประมาณ ๒ พันคน และไม่เกินกว่านั้นเท่าที่ได้ตัวเลขมา เพราะฉะนั้น
 ทางจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยก็รับเด็กพวกนี้เข้าไว้เรียนในจำนวนปีที่แล้วจำนวนพันกว่า และ
 เหลือออกนั้นก็ไปเข้าโรงเรียนนายร้อยทหารบก ทหารเรือหรือมหาวิทยาลัยอื่นอีก เพราะ
 ฉะนั้นจนนอกจากนั้นก็เหลือออก^จไปเข้ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อีก ซึ่งก็มีจำนวนเวลานี้
 เรียกว่ามหาวิทยาลัยของเรานั้นได้รับนักเรียนที่สำเร็จจากเตรียมอุดมศึกษาได้เป็นที่เรียบร้อยแล้ว
 เป็นส่วนมากแล้ว เพราะฉะนั้นในเรื่องการศึกษาในชั้นมหาวิทยาลัยนี้ก็ขอให้ไว้วางใจเถอะ
 ว่า ทางกระทรวงศึกษาธิการ จะได้ควบคุมนโยบายการศึกษาทั้งสองมหาวิทยาลัยให้เป็น
 ระเบียบเรียบร้อยต่อไป

นายसानนท์ สายสุสวัสดิ์ (นครปฐม) : ข้าพเจ้าได้ฟังคำตอบของท่านรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ก็คงจับประเด็นได้ว่า สาเหตุที่เขียนกฎหมายอย่างนี้ก็เพื่อให้เป็น

อิสระของมหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์และ เพื่อได้จัดการศึกษาให้เป็นผลดีต่อประเทศชาติ และที่ค้อง
 การให้มีจัดขึ้นเหมือน ๆ กันในหลาย ๆ วิทยาลัยทุกแผนกของสาขาไม่วิชา ก็เพื่อให้มีการแข่งขัน
 กัน ^๑ผู้ส่งท่านชักตัวอย่างที่จัดแผนกรัฐศาสตร์ขึ้นที่จุฬาลงกรณ์และที่ธรรมศาสตร์ กระผมขอ ^๒ขอร้อง
 ประธานกรายเรียนว่า การแข่งขันนี้ผมชอบ คือในโลกนี้ในระบอบประชาธิปไตยแล้ว ถ้าเรามีการ
 แข่งขันกันแล้ว ความเจริญก็จะเกิดขึ้น การแข่งก็ที่จะเกิดมีการแข่งคือไม่ใช่แข่งแล้ว ไม่ใช่แข่ง
 ที่ไร้ศีลธรรม เราแข่งในทางที่ชอบธรรมไม่มีปัญหา ความเจริญของประเทศชาติก็ย่อมจะเจริญขึ้น
 แต่ว่าท่านได้สำรวจแล้วหรือว่า กิจกรรมในเมืองไทยของเราปล่อยให้มีการแข่งขันในระบอบเสรี
 ชักตัวอย่างง่าย ๆ ในการเลือกอย่างนี้ก็ไม่มีการแข่งขันในสภา ^๓นี้ แล้วถึงท่านในกระผมยังรักวิธี
 วิชาการแบ่งงาน ^๔ผู้ส่งที่ผู้พูดเวลานี้เราผลิตครูพอไหม สถานที่เราพอไหม ที่นี้ถ้าหากการแข่ง
 ของเราไปไม่ได้โดยสถานที่ไม่พอ ครูก็ยังไม่พอ เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ก็ไม่พอ เครื่องมือ
 ประกอบการสอนก็ไม่พอ ^๕ถ้าเราเกิดการแข่งกันไป ก็ต้องมีค่าตอบแทนที่สูงกว่ากัน ใครมี
 อำนาจมากดังครูดีไปได้มาก ^๖ที่ไม่มีครูก็ค้อย และยิ่งกว่านั้นถ้าใคร ไปเป็นครูเป็นผู้มีอำนาจเป็น
 ครูสอน เมื่อถูกศิษย์ ^๗สำเร้ามา การบรรจ การแต่งตั้งก็เป็นไปตาม ^๘มุขโงโลกนะว่า เขาเป็น
 ถูกศิษย์จีน ชักตัวอย่างง่าย ๆ ^๙ผู้ ขอประธาน โฆม อย่างนักศึกษา ^{๑๐}รัฐศาสตร์ของจุฬาลงกรณ์ ^{๑๑}มหาวิทยาลัย
 กับนักศึกษาของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ความเป็นธรรมก็ยังไม่เท่ากัน ^{๑๒}ระหว่างเป็นนักศึกษา
 อยู่ก่อนที่จะสำเร็จ ^{๑๓}ที่จะสอบปีสุดท้ายที่จะทำงานเป็นผลคืออำเภอมีสิทธิที่จะ ไปฝึกงานตามอำเภอ
 ต่าง ๆ ^{๑๔}๒ เดือน ส่วนมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ไม่ได้รับรับการฝึกงานจากหน่วยราชการ มีแต่ ^{๑๕}พูด
 ผลิตตัวเอง นอกจากนั้นก็ปล่อยลงไป ^{๑๖}ข้าพเจ้าไม่ไช่ของมหาวิทยาลัยที่ข้าพเจ้าศึกษา
 ข้าพเจ้าถือว่ามหาวิทยาลัยในประเทศไทยก็เป็นระบอบชนคือประเทศ ^{๑๗}ชาติที่หนึ่ง ^{๑๘}แหมมห
 วิทยาลัยธรรมศาสตร์นั้นถือว่าเป็นกลางวิชา ใครศึกษาไปแล้วมีความสามารถเชิญไปสอบแข่งขัน
 กับเขา ^{๑๙}ที่ไหนเขาประกาศคุณวุฒิ ^{๒๐}สี่สอบก็สอบ แต่ว่าทางมหาวิทยาลัย ^{๒๑}จุฬาลงกรณ์นั้นหาได้เป็น
 อย่างนี้ไม่ประการหนึ่ง ^{๒๒}แต่ข้าพเจ้า ^{๒๓}ก็แบบแข่งขันอย่างที่ท่านรัฐมนตรีว่า เพราะฉะนั้นท่านเปิด

ทุก ๆ อย่างที่ไว้ให้เหมือนกันทั้งสองมหาวิทยาลัยแล้วสามารถให้หาครูได้ จัดตัวอย่างง่าย ๆ
เวลานี้มีไหมมีสิคร ไปอาศัยที่ของมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ ให้ทหารอยู่มีไหนครบ แค่เวลานี้เพียง
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จะขยายที่ศึกษาพอไหม เพราะอะไร อย่าให้ข้าพเจ้าพูดเลยเพราะ
เป็นโรคเรื้อรังมานานแล้ว แล้วก็รับปากกันทุกยุคทุกสมัยว่า จะจัดการออกไปให้เรียบร้อยเพื่อ
จะขยายการศึกษาให้ใหม่เสถียรภาพให้ใหญ่โตมโหฬาร แต่ก็เปล่า พูดแต่ปาก แต่ไม่ได้ทำ กระผม
ไม่ได้ลงโทษทหารไม่ได้ลงโทษใคร แต่เป็นเรื่องเราช่วยกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี้ คุณसानนท์ ๗ ขอระวางให้อยู่ในเรื่องเดอะ ซักจะ
ออกไปนอกเรื่องแล้ว

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : นี้ ในเรื่องครบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : แล้วแต่คุณจะตึกเอาเดอะ แต่ว่านี้เราพูดถึงมหา
วิทยาลัยจุฬาลงกรณ์เป็นอย่างไรบ้าง คุณเอาไปเปรียบเทียบกับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ นอก
เรื่องนี้คุณ ขอให้ระวางหน่อเดอะ ระหวังหน่อขบ่าให้นอกเรื่อง

เพราะมันเสรี แข่งขันกันอย่างเท่าเทียมกันด้วยรายรับทั้งสามที่มันยกให้มายังกันที่สนามหลวงมันก็จะ

เค็ดครอนบ้านเมือง เคยมีตัวอย่างครั้งทหารเรือทหารบกขยายแถวล่อกันที่สนามหลวง เขายัง เค็ด ๆ

อยู่ ที่นี้ผมว่าอย่างนั้น ถ้าท่านพร้อมแล้วผมก็ไม่ขัดข้อง นี่ผมฝากข้อคิดไว้ว่า มันควรจะแบ่งงานกัน

แบ่งวิชาสอนกัน แบ่งลักษณะแยกกันแล้วที่ต่างคนต่างมุ่งมาปะทั้งครูทั้งเครื่องมือ ทั้งสถานที่ ผม

เห็นว่าอย่างนั้น เพราะฉะนั้นจึงขอเรียนประธานไว้ในที่นี้

๑๑.๐๕ น.

พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : ความจริงก็

ปล่อยให้ท่านสมาชิกผู้แทนพวกรู้มาก เพราะท่านพูดแต่ผลความ ใจความท่านก็ไม่พูด แล้วท่านไม่รู้

จริงท่านก็พวกรู้ ก็แล้วจะใคร่จะให้ท่านรู้ความจริงว่าเป็นอย่างไร เรื่องท่านบอกว่าเรื่องรัฐ

ศาสตร์ทั้งสองแห่ง ศึกษาศาสตร์ไม่เหมือนกัน ไม่มีสิทธิเหมือนกัน คือมันมีความเก่าท่านมาเล่าใหม่

คือเมื่อตั้งรัฐศาสตร์ตอนนั้นกระทรวงมหาดไทยได้ขอ ไปยังกระทรวงศึกษาธิการบอกว่าเมื่อรัฐศาสตร์

นี้ข้าพเจ้าขอมีละ ๒๐ คน เพราะทางกระทรวงมหาดไทยยังขาดอยู่ เพราะฉะนั้นขอให้ท่านส่งคน

เหล่านี้แหละมาให้กระทรวงมหาดไทยมีละ ๒๐ คน กระทรวงศึกษาธิการจึงให้มหาวิทยาลัยจุฬา

ลงกรณจัดรัฐศาสตร์ให้รับนักเรียนมีละ ๒๐ คน มีนิสัยเข้ามาก็ต้องสอบแข่งขันเข้ามา เพราะว่าการ

การเพียงมีละ ๒๐ คน ก็ต้องสอบแข่งขันเข้ามา ก็มีข้อผูกพันกันดำเนินการตามหลักสูตรเฉพาะของ

กระทรวงมหาดไทยต้องส่งคน ไปฝึกหัดงานอะไรต่ออะไร เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นดังนี้แล้วก็ต้องรับคน

ที่สำเร็จโดยที่มีข้อผูกพันกันอยู่ แล้วเวลานั้นที่เองทางรัฐศาสตร์ในธรรมศาสตร์ซึ่งข้าพเจ้าอยู่ทั้ง

สองฝ่ายในเวลานั้นยังไม่เรียนไม่สำเร็จ และก็ยังไม่เรียนอยู่แต่ก็ร้องเอะอะโวยวายไปก่อน ข้าพเจ้า

บอกว่าให้มันสำเร็จเสียก่อน เราจะได้ผูกพัน แต่ทางจุฬาเขาได้ตั้งขึ้นมาก่อนและเขาเรียนจะ

สำเร็จอยู่แล้ว เมื่อเป็นดังนี้ก็ให้ไปทำตามข้อผูกพันซึ่งเวลานี้ก็หมดข้อผูกพันกันไปแล้ว นี่เป็นเรื่อง

ความเก่า ท่านไม่รู้ก็เลยชี้แจงให้ท่านผู้ที่เกี่ยวข้องทราบเสียด้วย เพราะท่านเล่าอะไรต่ออะไรมาผูก

ให้มันปะปนกันทำให้ความเข้าใจผิด และบัดนี้เราให้การศึกษาทั้งสองฝ่ายให้เหมือนกัน และทาง

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เวลานี้ถึงกับมีสถานที่ให้กินนอนแก่นักเรียนประจำอยู่เป็นรัฐศาสตร์อยู่ใน

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เวลานี้ให้ท่านเข้าไปดู ไปเยี่ยมชมเยี่ยมเสียบ้างไหม ๆ ท่านก็เป็นธรรม

ศาสตร์เก่าอยู่แล้ว ไปดูว่าในสภาศึกษาทางธรรมศาสตร์เขาเจริญแต่ใหม่บ้าง โปรดไปดูเสียบ้าง

มาพูดกันในสภาฯ จะเข้าใจผิดไป ฉะนั้นก็ขอร้องให้ท่านเข้าใจเพื่อความเข้าใจในเรื่องนี้ เรื่อง การแข่งขันก็เหมือนกัน เสนอพระราชบัญญัติขึ้นมาเพื่อแก้ไขพระราชบัญญัติ ท่านก็บอกจะตั้งคณะนี้ คณะนี้มาแข่งขันอะไร ข้าพเจ้ายังไม่ทำ บอกว่าจะตั้งคณะของประกาศกฤษฎีกา ท่านบอกว่าเขาจะ มาตั้งให้เป็นการแข่งขันอะไร เราก็ตอบคุณกำลังของเราที่ ว่าเราเห็นเหมาะสมจะเปิดคณะใหม่ หรือจะเปิดวิทยาลัยขึ้นแล้วเราก็ประกาศเป็นกฤษฎีกาว่าที่ใหม่เห็นสมควรว่าจะเปิดได้เราก็เปิดได้ หมายความว่าพอพวกนี้แข่งขันกันเลย ก็ต้องเป็นไปตามฐานะและตามที่เราจะหาครูมาอาจารย์ ได้และให้เหมาะสมหรือมีกำลังเงินพอ เราก็เปิดได้ ท่านบอกว่าทำไมไม่เปิดสถาบันหรือวิศวกรรม ศาสตร์หรืออะไรอะไรขึ้นในธรรมศาสตร์ ไปเปิดอย่างไร เครื่องมือเครื่องใช้ยังไม่มี ไปแข่งขันกันอย่างไร มันแข่งขันกันไม่ได้หรือท่าน ไม่มีเงินแข่งขันไม่ได้ ไม่เหมือนมหาวิทยาลัยทางต่าง ประเทศ เขาแข่งขันกันได้ เพราะเอกชนเขาจัดกันขึ้นรัฐบาลส่งเสริมสนับสนุนอะไรขึ้น เขาหาเงินหาทองของเขามา เพราะฉะนั้นเขาก็ทำขึ้นแข่งขันกันได้ อายุนี่ของเราทุกสภาคณะหนึ่ง เงินรัฐบาลจะไปแข่งขันอย่างไร ถ้ามันยังแข่งขันไม่ได้ก็ไม่แข่งขันเพราะราชบัณฑิตแต่เพียงว่า ขอให้โอกาสเวลาให้อิสระกับมหาวิทยาลัยเขาเท่านั้น เพื่อเขาจัดการศึกษาขึ้น ไม่ใช่แข่งขันล้มจม หรือแข่งขันตามที่ท่านสมาชิกผู้ใด ก็ยกรึกท่านเข้าใจว่ามันจะเป็นอย่างนั้นไป เพราะฉะนั้นขอให้ท่าน เข้าใจในเรื่องแข่งขันนี้เสียด้วย จึงขอชี้แจงที่ฟังท่านแต่เพียงย่อ ๆ ดังนี้

นายเบ็น เกษสุวรรณ (กระบี่) : ได้อภิปรายพอสมควรแล้ว ข้าพเจ้าขอเสนอให้ ลงมติ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

มีสมาชิกรับรอง

นายสาเนห์ สายสว่าง (นครปฐม) : กระผมก็ไม่อยากจะทำความยาวสาวความยืด แต่ว่าเรื่องนี้มันเป็นเรื่องของสาวรวม ฟัง ๆ คุรุสภาหรืออาจจะถูกความรู้ไปเสียคนเดียว คนอื่น ไม่รู้เท่าท่าน เท่าที่ฟัง ๆ คุรุสภาอาจจะ... คือคล้าย ๆ คนอื่นเขามันจะลดความไปหมด ที่ ท่าน พูกรู้มันไม่ใช่ผลความอะไรอย่างนั้น เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าได้มีโอกาสให้ผมได้ตอบแก่สภานี้ กระผม ก็คิดว่าจะเป็นกรรม แต่ว่าอย่างใดก็ตามผมเข้าใจว่าท่านคงไม่อดทน คือผมเสนอเปิดก็คง ไม่มีผล ผมขอประทานโทษ ถ้าผมพูดไม่มีประโยชน์ก็ขออดทน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าอย่างนั้นก็ขอให้ประชุมวินิจฉัยว่าสมควรจะรับ
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติหรือไม่ หากผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้
โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๕๑ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมได้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้

ส่งคณะกรรมการอะไร

พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : ขอเสนอคณะ
กรรมการสามัญ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมการสามัญ เพราะฉะนั้น
ให้ส่งคณะกรรมการสามัญชุดการศึกษา การสาธารณสุข และการสาธารณสุขการ แปรวัติศึกษาใน
๓ วัน

พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : ขอแปรวัติศึกษาใน
๑ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอแปรวัติศึกษาใน ๑ วัน ถ้าหากว่าที่ประชุม
ไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าอนุมัติให้แปรวัติได้ภายใน ๑ วัน

ต่อไปพิจารณาในวงเล็บสอง ร่างพระราชบัญญัติโอนกรมสิทธิวัดและที่ธรณีสงฆ์
วัดน้อยญาติการาม วัดข้าง และวัดป่าเขาเปลือก ตำบลชัยนาท อำเภอเมืองชัยนาท จังหวัด
ชัยนาท ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. ๒๔๙๖ คณะรัฐมนตรีเห็นผู้เสนอ เป็นการพิจารณาครั้งที่ ๑

(สำเนา)

บันทึกข้อตกลงและ เหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติ
โอนกรรมสิทธิ์ที่วัดและที่ธรณีสงฆ์วัดน้อยญาติการาม วัดช้าง และวัดป่าเขาเปลือก
ตำบลชัยนาท อำเภอมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท ให้แก่กรมชลประทาน

พ.ศ. ๒๔๖๖

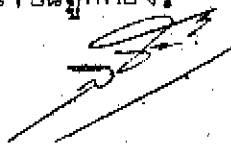
หลักการ

โอนกรรมสิทธิ์ที่วัดและที่ธรณีสงฆ์วัดน้อยญาติการาม วัดช้าง และวัดป่าเขาเปลือก
ตำบลชัยนาท อำเภอมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท ให้แก่กรมชลประทาน

เหตุผล

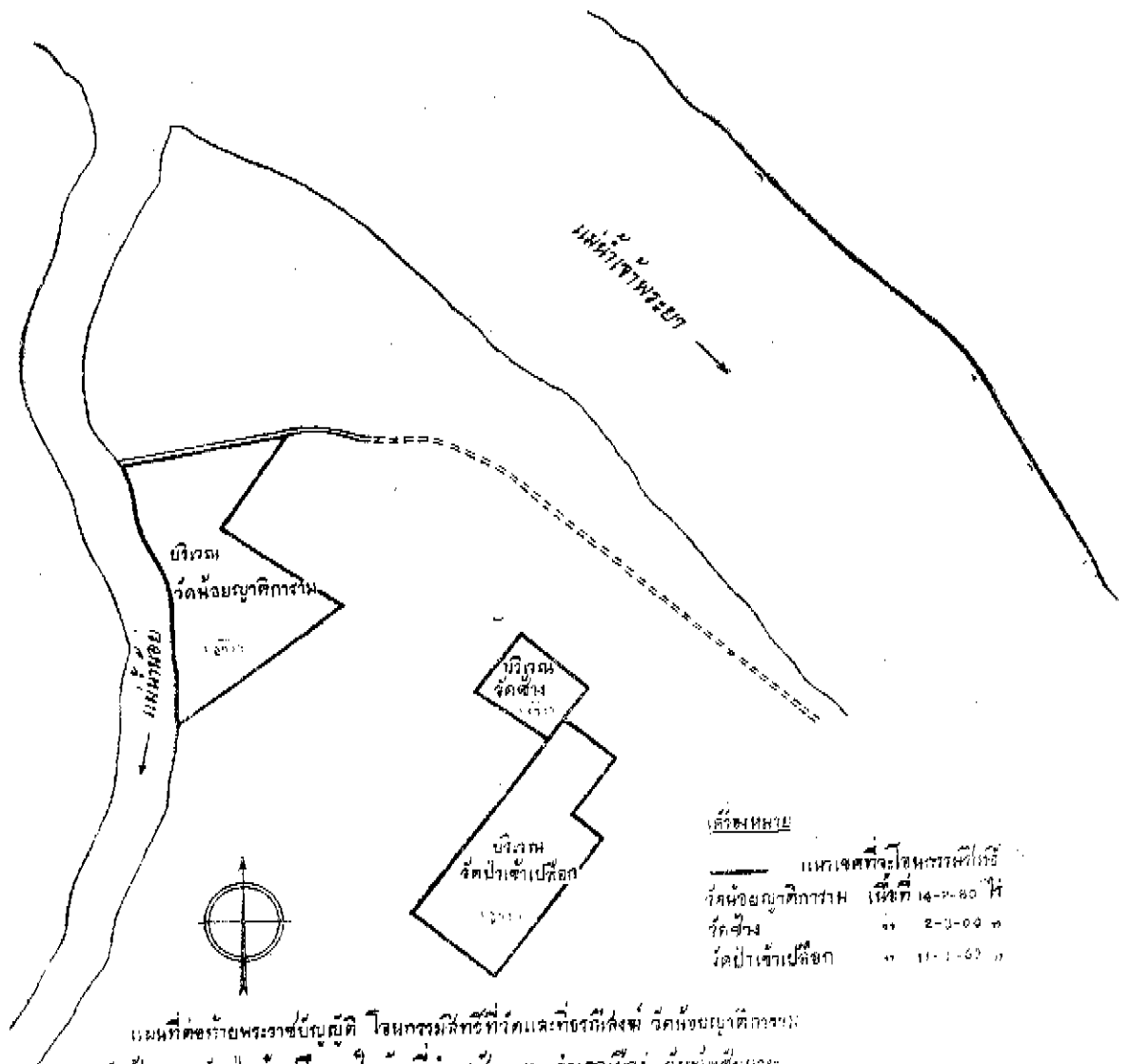
โดยที่รัฐบาลจะต้องริบดำเนิการก่อสร้างการชลประทานโครงการ เขื่อนเจ้าพระยา
นั้น เมื่อได้ทำการตรวจสอบแล้ว ปรากฏว่า บริเวณที่จะต้องใช้ในการประโยชน์แก่การชลประทาน
นี้ ถูกเขตที่วัดและที่ธรณีสงฆ์วัดน้อยญาติการาม วัดช้าง และวัดป่าเขาเปลือก ตำบลชัยนาท
อำเภอมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท ซึ่งร่างอยู่ กรมชลประทานจึงได้ดำเนินการติดต่อกับ
กรมการศาสนา ขออนุมัติคณะสังฆมนตรีโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดและที่ธรณีสงฆ์วัดน้อยญาติการาม
วัดช้าง และวัดป่าเขาเปลือกให้แก่กรมชลประทาน และคณะสังฆมนตรีได้อนุมัติแล้ว จึงเป็นการ
สมควรที่จะตราพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดและที่ธรณีสงฆ์วัดน้อยญาติการาม วัดช้าง และ
วัดป่าเขาเปลือก ตำบลชัยนาท อำเภอมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท ให้แก่กรมชลประทานต่อไป

สำเนาอันถูกต้อง.

- แผนกระเปียบวาระ
เขียน พิบพ.
- ทาน.

สภาพ

เขตจังหวัด
 ๑. เส้นทางพระบาท
 ๒. บริเวณวัดซำ
 ๓. บริเวณวัดป่าเขาเปลือย

แผนที่ของราชบัณฑิต โฉมแรกมีลักษณะวัดและที่ตั้งวัด วัดน้อยภูคิงการาม
 วัดซำ และวัดป่าเขาเปลือย โห้ทองที่ตำบลชัยนาท อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท
 ใต้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. ๒๕๓๔
 มาตราส่วน 1:4,000
 ล. 1546

ชื่อ	ตำแหน่ง	วันที่
.....
.....
.....
.....

จอมพล ป. พิบูลสงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดและที่ธรณีสงฆ์วัดนอญญาติการาม วัดข้าง และวัดป่าเขาเปลือก ตำบลชัยนาท อำเภอมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. ๒๔๙๙ โดยมีหลักการ โอนกรรมสิทธิ์ที่วัดและที่ธรณีสงฆ์วัดนอญญาติการาม วัดข้าง และวัดป่าเขาเปลือก ตำบลชัยนาท อำเภอมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท ให้แก่กรมชลประทาน เหตุผล โดยที่รัฐบาลจะต้องรับค่าเป็นค่าการก่อสร้างการชลประทานโครงการเขื่อนเจ้าพระยาขึ้น เมื่อได้ทำการตรวจสอบแล้ว ปรากฏว่าบริเวณที่จะต้องโอนไปเพื่อประโยชน์แก่การชลประทานนี้ ถูกเขตที่วัดและที่ธรณีสงฆ์วัดนอญญาติการาม วัดข้าง และวัดป่าเขาเปลือก ตำบลชัยนาท อำเภอมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท ตั้งร่างอยู่ กรมชลประทาน จึงได้ดำเนินการติดต่อกับกรมการศาสนา ขออนุมัติคณะสังฆมนตรี โอนกรรมสิทธิ์ที่วัดและที่ธรณีสงฆ์วัดนอญญาติการาม วัดข้าง และวัดป่าเขาเปลือก ให้แก่กรมชลประทาน และคณะสังฆมนตรี อนุมัติแล้ว จึงเป็นการสมควรที่จะตราพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดและที่ธรณีสงฆ์วัดนอญญาติการาม วัดข้าง และวัดป่าเขาเปลือก ตำบลชัยนาท อำเภอมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท ให้แก่กรมชลประทานต่อไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดต้องการอภิปรายแล้ว ข้าพเจ้าขอเชิญที่ประชุมวิจิตรวิจิตรว่าสมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นด้วยที่ประชุมรับหลักการ โดยพร้อมเพรียงกัน

จอมพล ป. พิบูลสงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร : ขอเสนอกรรมมาธิการสามัญ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางรัฐบาลขอเสนอคณะกรรมมาธิการสามัญ เพราะฉะนั้น

ส่งคณะกรรมมาธิการการปกครอง แปรกษัตติ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร : ขอเสนอแปรกษัตติภายใน

บันทึก

หลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติ
เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลบางนกแขวก อำเภอ
อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม
พ.ศ. ๒๔.....

หลักการ

เวนคืนที่ดินในท้องที่ตำบลบางนกแขวก อำเภอ
จังหวัดสมุทรสงคราม เพื่อประโยชน์แก่การชลประทาน

เหตุผล

เนื่องจากประตุน้ำบางนกแขวก ซึ่งจัดสร้างขึ้นเพื่อการชลประทาน
ในท้องที่ตำบลบางนกแขวก อำเภออำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม
ได้ถูกระเบิดทำลาย เมื่อสงครามโลกครั้งที่ ๒ จนเสียหาย ไร่นา
กรมชลประทานได้ดำเนินการรื้อของเก่าออกและก่อสร้างประตุน้ำขึ้นใหม่ โดย
ขยาดอ่างประตุน้ำให้กว้างขวางออกไปอีก เพื่อสะดวกแก่บรรดาเรือแพที่สัญจร
ไปมายิ่งขึ้น

ในการขยายประตุน้ำออกไปอีกเช่นนี้ จำต้องใช้ที่ดินในบริเวณที่ใกล้เคียง
กรมชลประทานจึงเห็นจำเป็นต้องออกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่
ดังกล่าว ซึ่งกรมชลประทานได้ทำการสำรวจแบ่งแยกเขตที่ดินที่จะเวนคืนเสร็จ
เรียบร้อยแล้ว จึงเป็นการสมควรที่จะตราพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่ดังกล่าวนี้.

ร่าง

พระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลบางนกแขวก

อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม

พ.ศ. ๒๔.....

.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลบางนกแขวก อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม เพื่อการ
.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่ตำบลบางนกแขวก อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม พ.ศ. ๒๔....."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจ
จานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมชลประทาน เป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลบางนกแขวก (โพธิ์งาม)
อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้
ซึ่งปรากฏรายชื่อผู้เป็นเจ้าของ หรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย ตามบัญชีท้าย
พระราชบัญญัตินี้ ให้แก่กรมชลประทาน

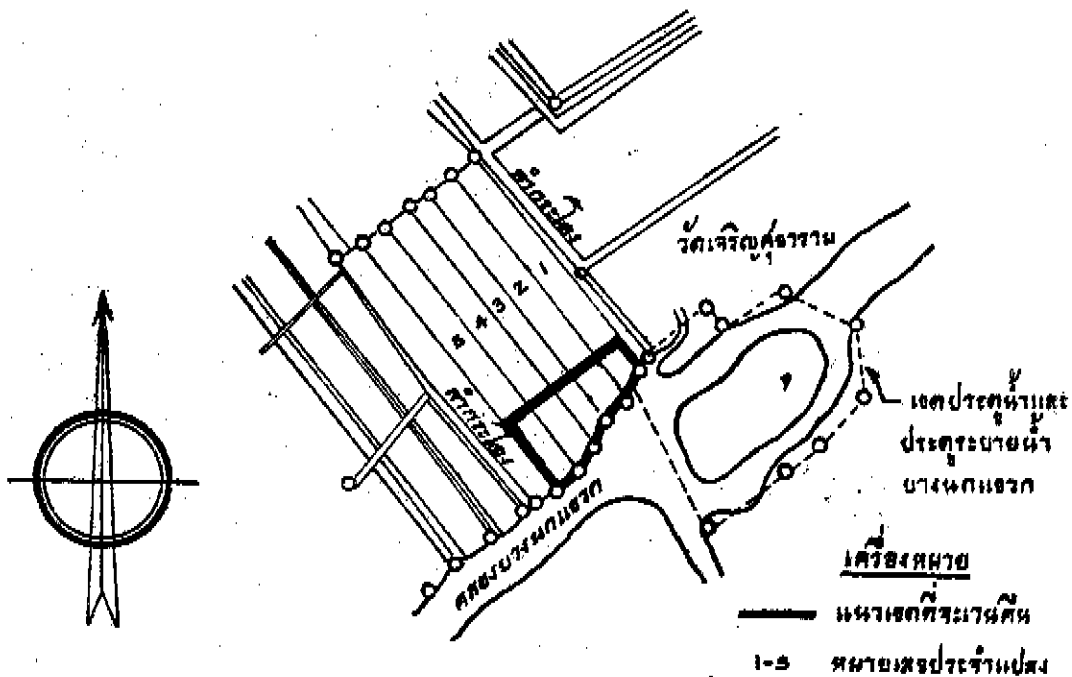
มาตรา ๕ เงินค่าทำขวัญสำหรับราคาอสังหาริมทรัพย์ที่จะโอนแก่เจ้าของหรือ
ผู้ครอบครอง ให้คำนวณตามราคาซื้อขายในคราววันโอนในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ปรึกษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

แผนที่ท้ายพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่ตำบลบางนกแขวก อำเภอบางคนที
จังหวัดสมุทรสงคราม พ.ศ. 24...
มาตราส่วน 1:4,000

บัญชีรายชื่อของหรือผู้ครอบครองที่ดินที่เวนคืน ท้ายพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
 ในท้องที่ตำบลบางนกแขวก อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม พ.ศ. 24...

แปลง หมายเลข ที่ดิน	ชื่อผู้ ครอบครองที่ดิน	ที่ดินโฉนดที่ดิน			ที่ดินทำกิน		ที่ดินว่างเปล่า							
		ตำบล	อำเภอ	จังหวัด	โฉนดที่ดิน	ไร่	งาน	ไร่						
1	นายธน จารุโยธิน	บาง นกแขวก	บาง คนที	สมุทร สงคราม	2897	2852	60	136	บาง นกแขวก	บาง คนที	สมุทร สงคราม	-	-	60
2	นายฮัก พุกขประมุข	"	"	"	6305	"	319	183	"	"	"	-	-	20
3	นายสัมพันธ์ พุกขประมุข	"	"	"	6304	"	318	182	"	"	"	-	1	20
4	นายสัมพันธ์ พุกขประมุข	"	"	"	6303	"	317	181	"	"	"	-	1	60
5	นายฮัน กระจ่าง	"	"	"	6302	"	316	180	"	"	"	-	2	-

กองสำรวจ กรมจัดประดา
 พลโท อมรรวม พงศสุโข 12.2.25
 พลตรี ...
 พันตรี ...
 ร้อยตรี ...

สร.1656

จอมพล เป็น ขุนพระวดี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร : คณะรัฐมนตรีขอเสนอ
พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลบางนกแขวก อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทร
สงคราม พ.ศ. ๒๔... หลักการ เวนคืนที่ดินในท้องที่ตำบลบางนกแขวก อำเภอบางคนที จังหวัด
สมุทรสงคราม เพื่อก่อสร้างประโยชน์แก่การชลประทาน เหตุผล เนื่องจากประตุน้ำบางนกแขวกซึ่งจัด
สร้างขึ้นเพื่อการชลประทานในท้องที่ตำบลบางนกแขวก อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม
ได้ถูกระเบิดทำลายเมื่อสงครามโลกครั้งที่ ๒ จนเสียหายใช้การไม่ได้ กรมชลประทานได้ดำเนิน
การรื้อของเก่าออกและก่อสร้างประตุน้ำขึ้นใหม่ โดยขยายอ่างประตุน้ำให้กว้างขวางออก ไม่อีก
เพื่อสะดวกแก่บรรดาเรือแพที่สัญจร ไบมายิ่งขึ้น ในการขยายประตุน้ำออกไปอีกเช่นนี้ จำต้องใช้
ที่ดินในบริเวณที่ใกล้เคียง กรมชลประทานจึงเห็นจำเป็นต้องออกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่ดังกล่าว ซึ่งกรมชลประทานได้ทำการสำรวจแบ่งแยกเขตที่ดินที่จะเวนคืนเสร็จเรียบร้อยแล้ว
แล้ว จึงเป็นการสมควรที่จะตราพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ดังกล่าวขึ้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดต้องการอภิปราย ข้าพเจ้าจะขอให้
ประชุมวินิจฉัยว่าที่สมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควร
รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ โดยพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นสมควรรับหลักการแห่งร่าง

พระราชบัญญัตินี้ กรรมาธิการ

จอมพล เป็น ขุนพระวดี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร : ขอเสนอกรรมาธิการสามัญ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมการสามัญ เพราะฉะนั้น

ให้ส่งคดีให้ส่งคณะกรรมการการปกครอง แปรญัตติ

จอมพล เป็น ขุนพระวดี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร : ขอเสนอแปรญัตติภายใน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางรัฐบาลขอเสนอแปรญัตติกายใน ๑ วัน ถ้าหากว่า
ที่ประชุมนี้ไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าอนุมัติให้แปรญัตติกายใน ๑ วัน

ต่อไปพิจารณาหมายเลข ๕ ร่างพระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาทหาร
พ.ศ. ๒๔๕๗ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) เป็นการพิจารณาวาระที่ ๑

บันทึก
หลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติ
กำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการทหาร
พ.ศ. ๒๔...

หลักการ
กำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการทหาร

เหตุผล

โดยที่เวลานี้โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าของกองทัพบก
โรงเรียนนายเรือของกองทัพเรือ และโรงเรียนนายเรืออากาศของกองทัพอากาศ
ได้ปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาเทียบเข้าชั้นมหาวิทยาลัย เป็นการสมควรกำหนด
วิทยฐานะผู้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนทั้งสามนี้ โดยให้ได้รับสิทธิเช่นเดียวกับ
กับผู้สำเร็จจากมหาวิทยาลัยอื่น ๆ.

มาตรา ๕ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้มีสภา
ขึ้น เรียกว่า "สภาการศึกษาวิชาการทหาร" มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) พิจารณาอนุมัติหลักสูตรวิชาต่าง ๆ
- (๒) กำหนดวิธีอันจะยิ่งการศึกษาวิชาการทหารให้เจริญยิ่งขึ้น
- (๓) กำหนดพื้นความรู้ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์การเข้าเป็นนักเรียน ระยะเวลา
การศึกษา การสอบ เงื่อนไขในการรับปริญญา
- (๔) ให้ปริญญา และประกาศนียบัตร
- (๕) ออกขอมงัคัับเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ สภาการศึกษาวิชาการทหาร ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงกลาโหม
เสนาธิการกลาโหม ผู้บัญชาการทหารบก ผู้บัญชาการทหารเรือ ผู้บัญชาการทหาร
อากาศ เสนาธิการทหารบก เสนาธิการทหารเรือ เสนาธิการทหารอากาศ เจ้า
กรมยุทธศึกษาทหารบก เจ้ากรมยุทธศึกษาทหารเรือ เจ้ากรมยุทธศึกษาทหารอากาศ
ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ผู้บังคับกองโรงเรียนนายเรือ และ
ผู้บังคับกองโรงเรียนนายเรืออากาศ เป็นกรรมการ

ให้มีเสนาธิการหนึ่งนาย โดยสภาการศึกษาวิชาการทหาร เป็นผู้เลือกตั้ง
จากกรรมการหรือบุคคลอื่นตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมเป็นนายกสภาการศึกษา
วิชาการทหารโดยตำแหน่ง รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหมเป็นอุปนายกโดย
ตำแหน่ง

มาตรา ๘ การประชุมของสภาการศึกษาวิชาการทหารต้องมีกรรมการ
ประชุมอย่างน้อยกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือคะแนนเสียงข้างมากเป็นประมาณ ถ้าในการลงมตินั้นมี
คะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นได้อีกเสียงหนึ่งเป็นเสียง
ชี้ขาด

มาตรา ๙ ให้นายกสภาการศึกษาวิชาการทหาร เป็นประธานในที่ประชุม
ถ้านายกสภาการศึกษาวิชาการทหารไม่อยู่ในที่ประชุม ให้อุปนายกสภาการศึกษาวิชาการ
ทหาร เป็นประธาน ถ้าอุปนายกสภาการศึกษาวิชาการทหารไม่อยู่ในที่ประชุม ก็ให้
กรรมการ เลือกตั้งกรรมการคนหนึ่งขึ้นเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๑๐ ให้สภาการศึกษาวิชาทหารมีอำนาจให้ปริญญาตามพระ-
ราชบัญญัตินี้แก่ผู้สำเร็จวิชาทหาร ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้จากโรงเรียนนายร้อย
ทหารบก โรงเรียนเทคนิคทหารบก และโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ของ
กองทัพบก และโรงเรียนนายเรือของกองทัพเรือ ซึ่งมีหลักสูตรการศึกษาและวิพฐานะ
เท่าเทียมกัน

มาตรา ๑๑ ผู้ใดไม่มีสิทธิใช้ปริญญา อักษรย่อปริญญา หรือประกาศนียบ-
ัตร ตามพระราชบัญญัตินี้ กระทบการเพื่อให้นบุคคลใดเชื่อว่าตนมีสิทธิ มีความผิดของ
ระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมรักษาการตามพระราช
บัญญัตินี้.

.....
.....

พลเอก สุรยุทธ์ อภินันท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม กระทรวงกลาโหม
 ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะ ผู้สำเร็จวิชาการศึกษา พ.ศ.๒๕... หลักการ
 กำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการศึกษา เหตุผล โดยที่เวลานี้โรงเรียนนายร้อยพระ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โรงเรียนนายเรือของกองทัพเรือ และโรงเรียนนายเรืออากาศ
 ของกองทัพอากาศ ได้รับบรรจุหลักสูตรการศึกษาเทียบเข้าชั้นมหาวิทยาลัย เป็นการสมควร
 กำหนดวิทยฐานะ ผู้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนทั้งสามนี้ โดยให้ได้รับปริญญา เช่นเดียวกับ
 ผู้สำเร็จจากมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ทั้งนี้กำหนดสมาชิกผู้มีเกียรติของใจประการใด ข้าพเจ้ายินดี
 จะชี้แจง

(เนื่องจากประธานสภามหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์เป็น จึง ใ้มอบให้พระราชกรณียกิจ
 รองประธานสภามหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ คนที่ ๑ ดำเนินการ ประชุมแทน)

๑๑.๕๐ น.

นายแคล้ว นรปติ (ชอนแก่น) : สำหรับพระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะ ผู้สำเร็จวิชา
 การศึกษานี้ ข้าพเจ้าก็ได้อ่านและพิจารณาโดยครุ่ครุ่แล้ว ทั้งได้สอบสวนค้นคว้ามาแล้วเป็น
 อย่างดี ขอเรียนในเบื้องต้นเสียก่อนว่า การที่จะให้นักเรียนนายร้อยผู้สำเร็จการศึกษาจาก
 โรงเรียนนายร้อยแล้วมีปริญญาเทียบเท่ากับวิทยาศาสตรบัณฑิตนั้น ข้าพเจ้าก็ได้พยายามติดตาม
 ศึกษาค้นคว้าว่าปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิตที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้รับนั้น มีการเรียน คือ
 โดยปกติเรียนวิทยาศาสตรบัณฑิตที่ ๑ / ๒ ครั้นต่อมาก็ได้เริ่มเพิ่มขึ้นอีกเป็น ๔ ปี รวมจำนวนปี
 ที่ได้รับการศึกษาและในชั้นมหาวิทยาลัยนั้น เป็นเวลาถึง ๔ ปี แล้ววิชาที่บัณฑิตทางวิทยาศาสตร
 ศึกษานั้นส่วนมากก็มุ่งไปในทางวิทยาศาสตรและคำนวณ เช่นว่าคณิตศาสตรแบ่งออกเป็นแขนง
 ต่าง ๆ เช่นว่าตรีโกณมิติ คณิตขั้นสูงและพีชคณิต แล้วนอกจากนี้ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิตก็ยัง
 แบ่งออกเป็นแขนงต่าง ๆ เช่นอาจจะเป็นผู้ชำนาญในทางฟิสิกส์หรือโดยเฉพาะทางเคมีเหล่านี้ แบ่ง
 ออกดูเหมือนเป็น ๓ - ๔ แขนง ซึ่งข้าพเจ้าก็จำไม่ได้ คราวนี้เรามาพิจารณาดังประเด็นที่ว่า

ถ้าหากจะให้เด็กเรียนนายร้อยที่สำเร็จจากโรงเรียนนายร้อย จะเป็นนายร้อยทหารบกก็ดี จะ
 เป็นนายร้อยทหารตรีก็ดี หรือจะเป็นนายร้อยทหารอากาศก็ดี ได้รับปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต
 แล้วจะเป็นการสมควรหรือไม่ ท่านประธาน ฯ ในเบื้องต้นข้าพเจ้าขอเรียนชี้แจงเสียก่อน
 ขอฟเจ้าจะไม่เป็นศัตรูของใคร ไม่ว่าทหาร ข้าพเจ้าเป็นมิตรของประชาชน ข้าพเจ้าเป็นมิตร
 ของทหาร แต่เหตุที่ข้าพเจ้าต้องถูกขังมาพูดเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม โดยมุ่งมันถึงสถาบันการศึกษา
 ว่าจะ เป็นผลเสียหายแก่สถาบันการศึกษา แก่ปริญญา เหล่านั้นเพียงใดหรือไม่ ข้าพเจ้าตั้งใจ
 ในข้อหานี้ ท่านประธาน ฯ เมื่อข้าพเจ้าได้กล่าวอารัมภบทมาแล้วเช่นนี้ ข้าพเจ้าก็จะเริ่ม
 คำเนินไปเพื่อความ

อันวิชาการศึกษาในทางการทหารแล้ว สามัญชนย่อมทราบว่าวิชาการที่รับเรียนมา
 นั้นหนักไปในทางการทหาร เช่นประวัติศาสตร์การรบบ้าง เช่นอาวุธเกี่ยวกับพวกปืนใหญ่ เกี่ยว
 กับพวกศึกษาอาวุธต่าง ๆ เหล่านี้ แล้วก็วิชาการที่เรียนหนักไปนั้นหนักไปอย่างที่จะหา
 กรรมวิธีหาวิชาลัยได้หนักไปไม่ ยืนนักได้ศึกษามาแล้ว เหมือนกับ พยายามศึกษาหาที่โอกาสและ
 เวลาอันน้อยให้ ก็เมื่อเรานั้นแล้วการที่วิทยาศาสตรบัณฑิต หบ. หรือทร. หรือทอ. ซึ่ง เป็นปริญญาที่
 ท่านจะมอบให้แก่เด็กเรียนนายร้อยซึ่งจะสำเร็จไปนั้น วิชาการซึ่งเด็กเรียนนายร้อยที่จะสำเร็จ
 ไปนั้นข้าพเจ้ามั่นใจเสียเสีย คิดว่าหาได้มีความชำนาญชำนาญ หรืออุ่งแจ้ง เห็นจริง อย่างที่มหาวิทยาลัย
 จุฬาลงกรณ์ได้ค้น นินการสอนและให้ปริญญาอยู่ทุกวันนี้นี่ไม่ ก็เมื่อ เป็น เช่นนี้แล้ว ไม่เป็นการสมควร
 เลยที่จะเอาปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิตมาให้แก่เด็กเรียนนายร้อย โดยปกติข้าพเจ้าขอเรียนเสีย
 ก่อนว่าวิชาการ โดยปกติในเมื่อนายทหารต้องการ วิทยาศาสตรบัณฑิตจึงมาทำงานรับราชการ
 เป็นทหาร ก็ตั้งมาจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยตั้งมาจากวิทยาศาสตรบัณฑิตที่ต่าง ๆ รับสมัคร
 เป็นนายทหาร โดยทางราชการเทียบให้เท่ากับร้อยตรี ร้อยโท ดังนั้นเป็นต้น ข้าพเจ้าเห็นว่า
 วิชาศาสตรบัณฑิตที่สำเร็จออกไปจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนี้ไม่ใช่ว่ามีจำนวนมากมายอยู่แล้ว
 ซึ่งทางทหารยอมหาได้ ในเมื่อเช่นนั้นนอกจากนี้แล้ว ภายังจะเห็นว่ในวิชาทหารนั้นยัง แบ่งออกเป็น
 หมวดต่าง ๆ เช่นเกี่ยวกับเหล่าทหารช่าง ในเมื่อท่านต้องการช่าง ท่านก็มีแผนกฝึกสอนอยู่แล้ว

ในเมื่อท่านต้องทราบดีว่าอะไรในวิชาธรรมการนี้ท่านก็ย่อมมีการฝึกสอนอยู่แล้ว ข้าพเจ้ายังมอง
 ไม่เห็นเลยว่า เหตุใดท่านจึงเอาปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิตนี้มาให้แก่กับเรียนนายร้อยที่สอ. เร็วไป
 นอกจากว่าท่านจะเป็นตำรวจเก่า เพื่อเอาอกเอาใจทหาร เพื่อรักษาพวกพ้องให้มากยิ่งขึ้น
 ข้าพเจ้ายังมอง ไม่เห็นนอกจากนี้ เป็นการเพิ่มพูนบารมีและกิตติคุณในทางทหาร เมืองของรัฐมาด
 นี้ให้มากมาบยิ่งขึ้น ซึ่งข้อนี้ข้าพเจ้า เห็นว่าไม่ เป็นการ เหมาะสมนะ ท่านประธาน ฯ การที่ออก
 พระราชบัญญัตินี้ จริงอยู่การที่จะ อนุมัติให้จระเข้ตัวทหาร เพื่อให้มีน้ำใจ เพื่อทำคุณความดี เพื่อ
 ทำงานให้ เป็นประ โยชน์แก่ประเทศชาตินั้น เราย่อมมีวิธีทางที่จะอนุมัติให้จระเข้ในเขตอื่น เช่นการ
 เดือนเงินเดือน การให้อักร้า การให้ยศ ซึ่งปรากฏว่าทางราชการก็ได้ให้ไปแล้ว และดูเหมือน
 ว่าจะให้กันอย่างพุ่มเฟือย ขอประธาน ทน หนักในสายตาของประชาชน ก็ในเมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว
 ประ โยชน์อะไรที่เราจะเอาวิทยาศาสตร ซึ่งมีอยู่ในจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัยซึ่ง เรามันถือเป็น
 สถาบันอันสูงสุดของชาติซึ่ง ได้มีมานับเป็นสิบ ๆ ปีแล้ว นับตั้งแต่พระยุพราชทูลกระหม่อม
 มหาวิทยาลัยนี้มา เหตุไฉนเราจะนำเอาปริญญาของมหาวิทยาลัยนี้มา ให้กับให้ ทักษิณทหาร ซึ่ง
 ผู้ทศสว. รั่ววิชาทหารมาจะมีความรู้ความชำนาญผู้ทศสว. จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัยไม่ได้ นี่ข้าพเจ้า
 ไม่เห็นสมควร เพราะฉะนั้นก็เหลืออยู่ในประเด็นที่ว่าในทัศนะของข้าพเจ้านั้น ในเมื่อวิชาความ
 รู้ที่ทหาร ได้รับความรู้มากเท่ากับทวณิสิตและนิสิตดว.ที่สว. รั่วจากจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัยมา มี
 ความรู้ความชำนาญแตกต่างกันแล้วเช่นนี้ มีประ โยชน์อะไรที่เราจะเอาวิชาความรู้ไปให้แก่เข
 ท่านประธาน ฯ ก็เป็นอันว่าถ้าหากว่าเราจะยอมรับรางวัลพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้วดีเท่ากับว่า
 จะให้นัก เรียนนายร้อยทอ. ทร. หรือทบ. ที่สว. รั่วมานี้มี โอกาส เอาเปรียบแก่ผู้สว. รั่วจากจุฬ
 ลงกรณมหาวิทยาลัยได้ ข้าพเจ้าจะยกตัวอย่างให้ฟัง สมมติว่านาย ก. รั่วเป็นสว. รั่ววิชาทหาร
 จากโรง เรียนนายร้อยมา นายก. ย่อมมีสิทธิที่จะ ได้รับความปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิตพบ. คราวนี้ผู้
 ทศสว. นายก. คนนี้ไม่สมัครที่จะรับราชการทหาร หรือเข้ารับราชการทหารมาเพียง ๒ - ๓ ปี
 นายก. คนนี้ดีแล้วออกจากราชการ โดย ไม่ปริญญา วทบ. หรือทบ. หรือศ. ทร. หรือทอ. ไปได้ รับ
 รางวัลในทางอื่นซึ่งมีสิทธิกับเขาเช่นเดียวกับพวกนิสิตที่สว. รั่วออกมาจากจุฬาลงกรณ

สัญญาแทนราษฎร ค.๑๐/๒๕๕๓ (วิสามัญ) โฉม - เล็ก ค.๑/๘

มหาวิทยาลัย ตรงกันข้ามคราวนี้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่สำเร็จออกมาแล้วมีสิทธิเช่นนี้หรือไม่
 ไม่มีสิทธิอยู่ แต่ทำไมเท่ากับทหาร ก็อาจจะเขาทหาร ได้ก็ลองแล้วแต่ทางทหารจะคัดเลือก
 เอา คราวนี้ทางราชการทหารจะคัดเลือกเอาหรือไม่ เอานั่นก็ยอมแล้วแต่คุณสมบัติยอมแล้วแต่
 คุณวุฒิยอมแล้วแต่ร่างกายยอมแล้วแต่ความเหมาะสมซึ่งวางไว้ในระเบียบข้อบังคับของทางราชการ
 ทหารว่าจะรับบุคคลคนนั้นหรือไม่ ถ้ารับก็รับ ถ้าไม่รับก็ ยืนยันว่า เขาไม่ได้ ขอ จากนั้นจะใช้
 ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิตของตน โดยประการนี้ข้าพเจ้าจึงไม่เห็นชอบด้วย เพราะเป็นการเอา
 เปรียบกันเป็นอย่างมาก มหาวิทยาลัยในเมืองไทย เรานับมหาวิทยาลัยได้ มหาวิทยาลัยในทาง
 ทหารนี่ เช่น โรงเรียนนายร้อยต่าง ๆ ก็เป็นมหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ก็เป็นมหาวิทยาลัย มหา
 วิทยาลัยเหล่านี้ควรจะให้ เป็นอิสระแก่กัน ไม่ควรให้มหาวิทยาลัยใดมหาวิทยาลัยหนึ่งเอาเปรียบ
 หนึ่งกับและกัน เช่นมหาวิทยาลัยทหารซึ่ง เราจะออกให้รางวัลหมายจมีนี้ เอาเปรียบมหาวิทยาลัย
 อื่นๆ คือมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์นี้ คราวนี้ถ้าเมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว ผลร้ายจะเกิดขึ้นประการใด
 บ้าง ผลร้ายก็ย่อมจะเกิดขึ้น โดยทำให้วิทยาศาสตร์บัณฑิตทั้งหลายซึ่งจะสำเร็จออกมาจากจุฬ
 ลงกรณ์มหาวิทยาลัยนั้น เกิดความน้อยเนื้อต่ำใจเป็นอย่างมากยิ่งๆ ผลร้ายจึงต้องมุ่งที่จะไปเข้า
 มหาวิทยาลัย โรงเรียนนายร้อยหรือโรงเรียนนายเรือ หรือโรงเรียนทหารอากาศ เพราะว่า
 ถ้าหากเข้าโรงเรียนนี้แล้วก็ย่อมจะได้รับ ๒ ปริญญา ๑. คนจะได้รับยศในทางทหารเป็นนาย
 ร้อยตรี ๒. คนจะคงได้วิทยาศาสตร์บัณฑิต ทบ.หอ.หรือทร. นั้นนับควบกัน ๒ อย่าง แล้วถ้า
 หากว่าคนไปเข้าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยแต่เพียงมหาวิทยาลัยเดียว คนจะคงได้รับแต่อันเดียว
 คือวิทยาศาสตร์บัณฑิต ถ้าไปเข้าทางไหนได้ ๒ ถ้าไปเข้าอันนี้ได้อันเดียว คราวนี้มันเกิดความ
 บุคิธรรมขึ้นหรือหาไม่ ท่านประธาน ฯ ข้าพเจ้าขอเรียนว่าก่อนที่จะจากไป โทร โฟนนี้ไป การที่
 รัฐบาลจะคิดที่จะปลูกฝังอิทธิพลการเมือง โดยวิธีอย่างนี้ ข้าพเจ้าอายัง ไม่เหมาะสมข้าพเจ้าขอ
 ถัดคาน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคี้ยว คุณเสงจะเกินไปกระมังครับ รัฐบาลปลูก
 ฝังการศึกษา คุณก็ว่ารัฐบาลจะปลูกฝังอิทธิพลการเมือง ระว่างหนอย

๑๒.๐๐ น.

พลเอก สฤษดิ์ ชนระวัชต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม ข้าพเจ้าขอขอบใจที่
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้พยายามสนใจในเรื่องกิจการของทหาร แต่ข้าพเจ้าเสียใจที่ที่ท่านพูดมา
 นั้นแสดงว่าท่านไม่รู้อะไรเสียเลยและเป็นที่น่าพอใจในดุษฎีที่ท่านพูดมาเมื่อ^{นี้} และนอกจากนั้น
 ก็เป็นการค้านอย่างไม่มีเหตุผล ในการค้านะป็นนี้ เพราะเราถือหลักประชาธิปไตยว่าฝ่ายค้าน
 นั้นต้องมีอยู่ในหลักการแบบประชาธิปไตย แต่ที่ท่านคัดค้านนั้นไม่มีเหตุผลแต่ประการใด ~~นอกจาก~~
 นั้นยังเป็นการใส่ร้ายรัฐบาลที่^{ว่า}เสียใจดูของจนเกินควรไป เป็นการพูดมาเห็นเป็นกรหา
 ผลประโยชน์ในทางการเมืองซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าท่านเป็นนักการเมืองที่ดีท่านไม่ควรกล่าวเช่นนั้น
 จะกล่าวเช่นนั้น ทุกประการควรจระมองกันแน่แท้ ไม่ควรมองกันแน่ที่ร้าย เพราะรัฐบาลไม่
 ว่ารัฐบาลใดก็จะต้องพยายามมาสร้างความเจริญให้แก่ชาติบ้านเมือง ถ้ารัฐบาลใดไม่พยายาม
 เข้ามาสร้างความเจริญให้แก่บ้านเมือง เห็นแต่ตัวเห็นแต่พรรคพวกด้วยยอมจะอยู่ไม่ได้ ถึงจะ
 อยู่ได้ควยอิทธิพลอำนาจ ก็ยอมอยู่ไม่ได้ควยมคิของมหาชน อันนี้ก็เป็นที่น่าเสียใจที่ท่านกล่าว
 มาแล้ว

ต่อไปนี้ข้าพเจ้าจะชี้แจงตามถ้อยคำที่ท่านชี้แจง เมื่อ^{นี้} ในประการแรกท่านบอกความห
 วิทยาลัยจุฬาลงกรณ์เรียนถึง ๔ ปี ออกมาก็ได้ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต ข้าพเจ้าขอชี้แจงให้
 ทราบว่าความแผนการศึกษาของทหารที่จะใช้ในโรงเรียนทั้งสามนี้ คือ โรงเรียนนายร้อยพระ
 จุฬจอมเกล้าก็ดี โรงเรียนนายเรือของกองทัพเรือก็ดี โรงเรียนนายเรืออากาศของกองทัพ
 อากาศก็ดี ทั้ง ๓ แห่งใช้เวลาศึกษาถึง ๓ ปี ไม่ใช่ ๔ ปี คือเตรียมโรงเรียนนายเรือ ๒ ปี
 และต้องเรียนในโรงเรียนนายร้อย โรงเรียนนายเรือและโรงเรียนนายเรืออากาศอีก ๔ ปี
 ซึ่งเวลาการศึกษาที่มากอยู่แล้ว ถ้าหากว่าโรงเรียนใดหนึ่งไม่ได้เรียนครบ ๕ ปีและบวกเตรียม
 อีก ๒ ปี เป็น ๗ ปีแล้วเราจะไม่ยอมประสาทปริญญาให้เลยเป็นอันขาด อันนี้ขอให้ท่านทั้ง
 หลายเข้าใจด้วย ~~แล้ว~~อีกประการหนึ่งท่านฟังเข้าใจว่าการศึกษาในแง่วิทยาศาสตร์หรือ
 เรียกว่าวิทยาศาสตร์นั้นยอมเป็นวิชาการในวิชาวิทยาการทุกอย่าง เรายอมเรียกได้ว่าวิชา

ศาสตราจารย์ทั้งสี่คน ฉะนั้นในทางการทหารจึงได้ถือว่าวิชาที่โรงเรียนทั้งสามแห่งนี้ เป็นวิทยาศาสตร์
แขนงหนึ่ง อีกประการหนึ่งก็คือว่าหลักสูตรของ โรงเรียนทหารทุก โรงเรียนในสมัยนี้ เราได้คิด
แปลง เช่นอย่าง โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าเราก็ได้คิดแปลงเอาหลักสูตรของ โรงเรียน
เวสปอยต์ของอเมริกา เอามาแทบทั้งชุดทีเดียว และได้มาคิดแปลง/ดัดแปลงบางส่วนซึ่ง โรงเรียน
นายร้อยเวสปอยต์ นายทหารที่สำเร็จสอบได้ เขาก็ให้ปริญญา บี.เอสซี () เหมือนกัน
โดยหลักสูตร อย่างเดียวกัน เวลาการศึกษาอย่างเดียวกัน ผู้ที่จะผ่านการศึกษามาได้นั้นย่อม
ได้รับความลำบากเป็นอันมาก จะเห็นได้ว่าเมื่อวานชั้นนี้มีการแจกกระป๋องที่โรงเรียนนายร้อยพระ
จุลจอมเกล้า มีคนสำเร็จการศึกษา ๒๕ นายเท่านั้นที่จะผ่านมาได้ ก่อนจะผ่านมาก็ต้องตกกัน
แทบแยกว่าจะมาได้ ถ้าท่านไม่ทราบก็ควรจะติดต่อได้จากโรงเรียนนายร้อยเป็นส่วนตัว สำเร็จ
๒๕ คนเท่านั้น ๗ ปี เรียน ๗ ปีออกมา ๒๕ คนเท่านั้น อันนี้ข้าพเจ้าคิดว่าบางที่ท่านจะไม่เข้าใจ
และบางที่ท่านอาจจะเข้าใจว่าวิทยาการสมัยนี้ เขาเรียนขววหัน ข่ายหันหรือตั้งปืน ไม่ใช่เช่น
นั้น

ผู้ที่ออกมาเป็นแม่ทัพ คนที่จะออกมาเป็นนายกอง ผู้ที่จะเป็นนายทหาร คือไปข้างหน้า
 ต้องเรียนวิชาทุกแขนง ต้องเรียนการคำนวณชั้นสูง ต้องเรียนการวิทยาศาสตร์อีกหลายอย่าง
 ที่เดียว ท่านจะเห็นได้ว่านักเรียนนายร้อยที่ไต่ส่งไปศึกษาในต่างประเทศนั้น ในต่างประเทศ
 เขาต้องเทียบให้ชั้นปริญญาตรี แต่ว่าที่เทียบให้มันเราต้องเสียเวลา ต้องส่งหลักสูตรไป
 ให้เขาดูว่าเขาเรียนอะไรบ้าง พอเขาเห็นหลักสูตร เขาก็ยอมรับ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทางทหาร
 ต้องเสียเวลาที่ส่งหลักสูตร ไปให้เขาและลำบากเป็นอย่างมาก เพราะต้องเสียเวลา
 เจริญโตตอบและต้องส่งหลักสูตรวิชาที่เรียนไปให้เขา แต่ว่าพอเขาเห็นแล้วเขาก็ให้
 ปริญญาตรี ยกตัวอย่างง่าย ๆ เช่นลูกแม่ทัพอากาศเวลานี้อยู่ที่อเมริกา เวลานี้สอบปริญญา
 โทแล้วที่มหาวิทยาลัยที่วอชิงตัน สำเร็จจากโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า พอไปถึง
 เอาหลักสูตร ไปให้เขาดู เขาก็ยอมรับให้ปริญญาตรี โด่เกรทออนเนอร์ โด่ปริญญาโทแล้ว
 ตัวอย่างจะเห็นได้ง่าย ๆ เพราะฉะนั้นท่านอาจจะเข้าใจว่าเขาเรียนอย่างไรบ้าง ขว
 ด้ซ้ายหันไม่ใช่ เขาเรียนคำนวณชั้นสูงซึ่งบางแขนงสูงกว่ามหาวิทยาลัยเสียด้วยซ้ำ ซึ่ง
 ข้าพเจ้าขอยืนยันให้ถามคุณพระเวชัยยันต์ ๆ ได้ หลักสูตรบางอย่างเรียนสูงกว่ามหาวิทยา
 เสียด้วยซ้ำ แต่แต่ละบางแขนงอาจจะสูงกว่า บางแขนงอาจจะต่ำกว่า พวกที่ไปเรียน
 ต่างประเทศนั้นพอเอาหลักสูตร ไปให้เขาดู เขายอมเซ็นรับรองทีเดียวให้ปริญญาตรี แต่ต้อง
 เสียเวลาในการที่จะต้องโตตอบ เสียเวลาในการที่เอาหลักสูตร ไปให้เขาดู เราจึงให้
 ปริญญาเขาเสียโดยให้เขามีสิทธิไม่ต้องเสียเวลาในการ โตตอบ เพราะว่าวิชาทหาร
 ในสมัยนี้ไม่ใช่เรียนในเรื่องการรบการรบ วิชาเรียนอีกหลายอย่าง โรงเรียนนายเรือก็ดี
 โรงเรียนนายร้อยก็ดีต้องส่งไปเรียนในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ อย่างโรงเรียนนายเรือต้องส่ง
 ไปเรียนอุทกศาสตร์ หนึ่งที่โรงเรียนนายร้อยทหารบกไปเรียนการคำนวณ ต้องไปเรียน
 วิชาเรียนแขนงต่าง ๆ อย่างของทหารบกต้องส่งไปเรียนในการคำนวณจากหลายสิ่งหลายอย่าง
 ในต่างประเทศ ต้องไปเข้ามหาวิทยาลัยการทหาร ต้องไปเข้ามหาวิทยาลัยพลเรือน เพราะ
 ต้องเอาวิชาการอันนั้นเข้ามาใช้ในวิชาการของทหาร ต้องเสียเวลาในการนี้ไป เป็นอันมาก

เพื่อประโยชน์อันนี้เองเราจึงเห็นว่าสมควรแล้วที่จะเทียบให้เขา เพื่อไม่ให้ตกเป็นการ
 เสียเวลา เพราะฉะนั้นที่ท่านว่าจะเป็นผู้ร้ายแก่สถาบันการศึกษา ที่ว่าพระราชบัญญัติ
 อันนี้ออกไปแล้วจะทำให้สถาบันการศึกษาของประเทศไทยที่ตกต่ำไปมากนั้น ข้าพเจ้า
 เข้าใจว่าท่านเข้าใจผิดลงไปมาก ท่านจะเห็นในกองฯ บรรดานักเรียนนายร้อยเทคนิค
 ที่ออก เบื้องหน้าทางประเทศนั้นได้รับการยกย่องเป็นอย่างมากทีเดียว อย่างนักเรียนนายร้อย
 เทคนิคของเราที่ไปเข้า ^{ยุโรป} ~~ยุโรป~~ เทคนิคที่เบลเยียม เข้าไปเรียนที่โรงเรียนในฝรั่งเศส ได้รับความ
 ชมเชยเป็นอย่างยิ่งว่าได้รับการศึกษามาสูง และสอบไล่คะแนนดีกว่าเขาเสียด้วยซ้ำและ
 คะแนนไล่ที่สอบไล่ก็เป็นเยี่ยม นอกจากนั้นในแขนงต่าง ๆ ท่านพึงเข้าใจว่าการเรียน
 ต่าง ๆ ไม่ใช่เฉพาะที่ท่านเข้าใจว่าเรียนเฉพาะวิชาทหารเสร็จแล้วก็ได้อีกทั้งสองอย่าง
 ข้าพเจ้าขอชี้แจงว่าวิชา ~~วิชา~~ วิชาหลายอย่างของทหารนั้นต้องใช้การคำนวณทั้งสิ้น อย่างวิชา
 การทหารปืนใหญ่อย่างนี้เป็นต้น ต้องเรียนคำนวณชั้นสูง ต้องผ่านโรงเรียนการคำนวณ ต้อง
 ผ่านโรงเรียนทุกอย่างจึง ~~สำเร็จ~~ สำเร็จได้ นอกจากนั้นยังมีวิชาการแขนงอื่นหลายอย่างหลาย
 ประการ ซึ่งท่านก็ทราบแล้วว่าทุกอันต้องอาศัยวิทยาศาสตร์เป็นเครื่องประกอบทั้งสิ้น ไม่
 ใช่อื่น ๆ ไปเรียนมาเฉย ๆ ต้องอาศัยการคำนวณ การวิทยาศาสตร์
 ต้องอาศัยการวิจัยการ ~~วิจัย~~ ^{การค้นคว้า} การค้นคว้าต่าง ๆ จึงจะสำเร็จรูป ท่านพึงเข้าใจว่าการ
 วิทยาการต่าง ๆ ต้องอาศัยการพิสูจน์โดยเหตุผลทั้งสิ้น วิทยาการทหารก็เช่นเดียวกัน
 อย่างเช่นเครื่องจรวด เครื่องอะไรต่าง ๆ ต้องอาศัยวิทยาศาสตร์ทั้งสิ้น ท่านจะเห็นว่า
 การทหาร ~~พวก~~ พวกก้าวหน้าไปหาเครื่องจรวด ปัญหาซึ่งผู้ที่ไม่มีความรู้ในเรื่องวิทยาศาสตร์
 ไม่สามารถจะสอนหรือฝึกผู้ปฏิบัติบังคับบัญชาให้เป็นประโยชน์ได้ นอกจากนั้นเพื่อประโยชน์
 ในทาง ~~วิชา~~ วิชาการราชการ ~~ใน~~ ในเรื่องที่ว่าส่งนักเรียนไปเรียนโดยไม่ต้องเสียเวลาเทียบ
 อย่างที่ข้าพเจ้าชี้ให้เห็นแล้วอย่างนี้ ในอีกประการหนึ่งก็เพื่อเป็นเกียรตินิยมของชาติที่อยู่
 ในสำนักศึกษาที่ดี สำหรับบางคนนั้นอาจจะไม่ยอมรับราชการทหารตลอดไป โดยเฉพาะเมื่อ
 ออกไปแล้วเขาก็สามารถประกอบอาชีพพลเรือนได้ เมื่อเขามีสิทธิ์ประจำตัวเขาไป ข้าพเจ้า

โคซี่แจงแล้วอย่างโรงเรียนเวสปอยท์ในอเมริกา ถ้าโคซี่ บี. เอส. ซี. จากเวสปอยท์เขา
 มินิรีบ์ยิ่งกว่าสำเร็จจากมหาวิทยาลัยเสียด้วยซ้ำ จะเห็นโคซี่อย่างนายทหารต่าง ๆ ของ
 ทั่วทุกเวสปอยท์หลายคนได้ไปทำงานอยู่ตามบริษัทห้างร้านที่ลึกลับใหญ่ ๆ เช่นนครซูดลอคคอง
 การทำทำนบกั้นน้ำอะไรต่าง ๆ ใช้นายทหารที่สำเร็จจากเวสปอยท์ทั้งนั้น เพราะฉะนั้นเมื่อ
 เขาเอาหลักสูตรเขามาโดยปริบูรณ์แล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าไม่น่าจะมีปัญหาอะไรที่จะทำให้
 สถาบันการศึกษาของเราเสื่อมโทรมไปประการใด ซึ่งท่านอาจจะเข้าใจแล้วว่า หรืออาจจะ
 มีความเข้าใจอย่างไรก็ไม่ทราบ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอชี้แจงในอันนี้ด้วย นอกจากนั้น
 ถ้าหากว่าประชาชนคนไทยหรือบุคคลซึ่งเป็นคนไทยได้เข้าใจในการศึกษาอย่างที่ว่าข้าพเจ้า
 โคซี่แจงแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าคงไม่น้อยเนื้อคำใจอย่างที่ท่านเข้าใจหากคนมีจิตใจเป็นธรรม
 ตรงกันข้ามเด็ก ๆ สมัยนี้ซึ่งเรียนรู้นราวคราวเดียวกัน บางคนอยู่โรงเรียนนายร้อย บาง
 คนอยู่โรงเรียนนายเรือ บางคนอยู่มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ เขารู้สึกว่าภูมิคนนั้นแค่นั้น เว้น
 ไว้แต่พวกเรานี้ซึ่งอาจจะสายเกินไปหรือโง่เกินไปเท่านั้น แค่นี้ก็ รุ้ราวคราวเดียวกัน
 เขารู้ คนนี้นาย ก. นาย ข. คนนี้อยู่โรงเรียนนี้ซึ่งคนแค่นั้น/ เขาก็ไปตั้งที่นายร้อย
 คนนั้นอยู่จุฬาลงกรณ์ มีภูมิแค่นั้น เขาเข้าใจกันดี เขาก็เทียบให้เกียรตินิยมเขาเทียบได้ แต่/
 ที่เขารู้สึกว่าคนพวกนี้เขาจะไม่ใช่เขาก็ไม่เข้าใจเขาก็เห็นใจเด็กที่เรียนราวคราวเดียวกันเขาเข้าใจ
 แต่เมื่ออยู่ท่านอายุมากไปอาจจะไม่เข้าใจ ข้าพเจ้าก็เสียใจ

นายยศ อินทรโกมลย์สุต (นครราชสีมา) : เพื่อเป็นการส่งเสริมสถาบันการ
 ศึกษาที่สูงอยู่แล้วให้เป็นที่ไปตามสภาพความเป็นจริงที่เป็นอยู่ในขณะนี้ และพล ๆ ท่านรัฐ
 มนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหมก็โคซี่แจงเหตุผลโดยแจ่มแจ้งแล้ว โคซี่แจงเหตุผลมา
 พอสมควรแล้ว กระผมเข้าใจว่าสถาบันนี้ควร จะลงมติรับหลักการ ได้แล้ว ผมจึงขอปิดอภิปราย

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าอย่างนั้น ข้าพเจ้าจะให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่าควร
 จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราช

(สำเนา)

ที่ ๓๓๕/๒๕๕๓

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

เรื่อง- ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลลาดยาว อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๕...

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลลาดยาว อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๕... พร้อมด้วยบันทึกการประชุมของคณะกรรมการ ๑ ชุด

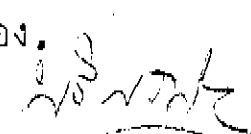
ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลลาดยาว อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๕... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และส่งให้กรรมการสามัญและกรรมการเศรษฐกิจ เพื่อพิจารณา ประกอบด้วย

- ๑. นายชาย สุอังคะ
- ๒. นายไชยณรงค์ ณ เชียงใหม่
- ๓. นายประพันธ์ วรจนะสาร
- ๔. หลวงปรีวรรตวรวิจิตร
- ๕. นายพศารทจจิตา พิเศษ กุศลละอิมย์
- ๖. นางแรม พรตโมมด คุ้มประสาธ
- ๗. ชุนวิเทศกรรมกร
- ๘. นายศิริ ภักดิ์วงศ์
- ๙. นายเสริม วิจิฉัยกุล

ที่ประชุมกรรมการ ได้เลือกนายเจ้าเป็นประธาน และเลือก นายไชยณรงค์ ณ เชียงใหม่ เป็นเลขาธิการ

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้เสร็จแล้ว จึงเรียนมาเพื่อท่านจักได้นำ เสนอต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร เพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
(ลงชื่อ) ปรีวรรตวรวิจิตร
(หลวงปรีวรรตวรวิจิตร)
ประธานกรรมการสามัญ
คณะกรรมการเศรษฐกิจ

สำเนาอันถูกต้อง

เทียนทอง พิมพ์
ปดต ทาน

บันทึกการประชุมกรรมการสามัญคณะกรรมการเศรษฐกิจ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลลาดยาว
อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔๖๖

ตามที่ประชุมสามัญแทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลลาดยาว อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔๖๖ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และส่งให้คณะกรรมการเศรษฐกิจพิจารณาในบัดนี้โดยดำเนินการพิจารณาแล้ว จึงขอเสนอผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

- ๑. คณะกรรมการได้เลือกตั้ง หลวงปวิรรตวรวิจิตร เป็นประธาน และ นายไชยณรงค์ ณ เชียงใหม่ เป็นเลขานุการ
- ๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแทน คือ นายทวี วิสุทธารมย์
- ๓. ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่มีผู้แปรญัตติ
- ๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	•
มาตรา ๑	•
มาตรา ๒	•
มาตรา ๓	•
มาตรา ๔	•
มาตรา ๕	•

แผนที่และบัญชีเจ้าของที่ดินท้ายพระราชบัญญัตินี้ มีการแก้ไข

๕. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไข เพิ่ม เติมมาพร้อมกันบันทึกไว้ด้วยแล้ว.

(ลายเซ็น)
(นายไชยณรงค์ ณ เชียงใหม่)
เลขานุการ

ร่าง
พระราชบัญญัติ
เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลลาดยาว
อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร
พ.ศ. ๒๔...

.....
.....
.....
.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามที่กำหนดไว้ในพระราช
กฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนในท้องที่ตำบลลาดยาว
อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔๖๖ เพื่อประโยชน์แก่การเกษตร

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่ตำบลลาดยาว อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔..."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราช
กิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

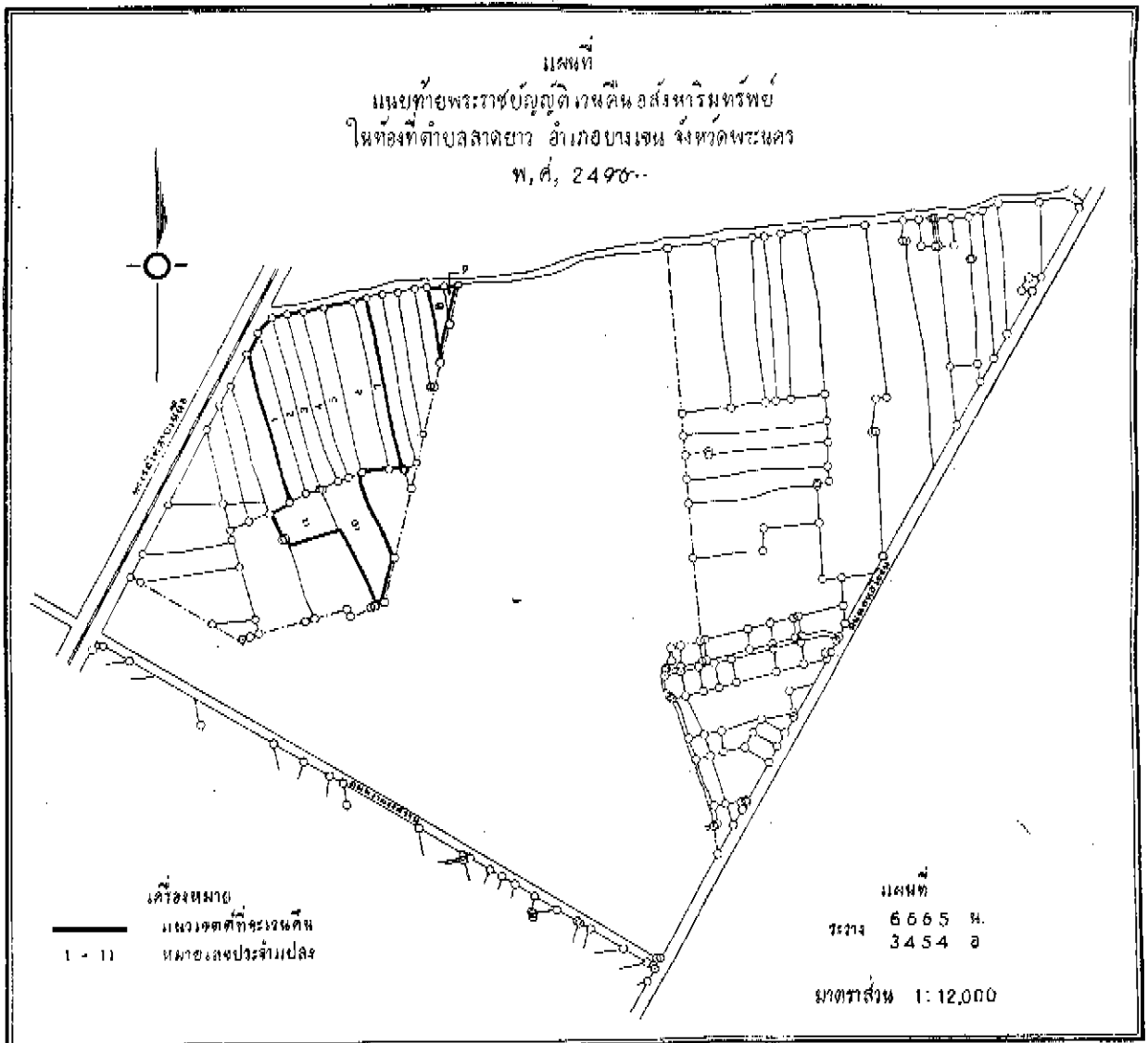
มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นเจ้าหน้าที่เวนคืน
อสังหาริมทรัพย์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลลาดยาว อำเภอบางเขน
จังหวัดพระนคร ภายในแนวเขตคามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งปรากฏรายชื่อผู้เป็น
เจ้าของ หรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่
กรมมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้.

.....
.....

แผนที่
 หมายท้ายพระราชบัญญัติ งดเว้นข้อสงครามทรัพย์
 ในท้องที่ตำบลลาดยาว อำเภอบางเจน จังหวัดพระนคร
 พ.ศ. 249๐-

~~มีหรือไม่ว่า~~ ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการ ร่างพระราชบัญญัตินี้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้เห็นสมควรรับหลักการ ร่างพระราชบัญญัตินี้โดยพร้อมเพรียงกัน / ~~พรุ่งนี้~~ พรุ่งนี้ตีพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา

พลเอก สฤษดิ์ ธนะรัชต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม : รัฐบาล

เสนอกรรมาธิการสามัญ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอเสนอกรรมาธิการสามัญ เป็นอันว่าส่งคณะกรรมาธิการการทหาร ถ้าที่ประชุมนี้ไม่เห็นเป็นอย่างอื่นถือว่าอนุมัติให้ส่งคณะกรรมาธิการสามัญการทหาร แปรญัตติในวัน

พลเอก สฤษดิ์ ธนะรัชต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม : ขอเสนอให้

แปรญัตติภายใน ๑ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอเสนอให้แปรญัตติภายใน ๑ วัน เมื่อไม่มีใครมีความเห็นเป็นอย่างอื่นถือว่าอนุมัติให้แปรญัตติภายใน ๑ วัน ต่อไปพิจารณาในหมายเลข ๕ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลลลาคยาว อำเภอบางเขน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พ.ศ. ๒๔๘๓ ซึ่งคณะกรรมาธิการสามัญการเศรษฐกิจพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่
คณะกรรมการเข้าประจำที่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมการมีอะไรชี้แจงใหม่

นายประหัต เปี่ยมศิริลา (กรรมการ : คณะกรรมการไม่มีอะไรที่จะชี้แจง

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่

ตำบลลาดยาว อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔๕.. ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ ไม่มี

การแก้ไข คำปรารภ มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข

แผนที่และมีผู้เป็นเจ้าของที่ดินท้ายพระราชบัญญัติ มีการแก้ไข

ฯ มีแก้ไขแก้ไขแก้ไขแก้ไขแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการเสร็จการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว ค่อยไป

พิจารณาในวาระที่ ๓ ว่าสมควรจะประกาศใช้เป็นกฎหมายใดหรือไม่ ผู้ใดเห็นสมควรประกาศ

ใช้เป็นกฎหมายใดหรือไม่/ที่ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ เป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้เห็นสมควรให้ประกาศใช้ได้โดย

พร้อมเพรียงกัน

ต่อไปพิจารณาในหมายเลข ๒ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและ
ขยายทางหลวงเทศบาลในท้องที่ตำบลเสาชิงช้า อำเภพระนคร จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔๕..

ซึ่งคณะกรรมการสามัญคณะกรรมการการปกครองพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณา
ในวาระที่ ๒

(สำเนา)

ที่ ๓๘๖/๒๔๕๓

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาล
ในท้องที่ตำบลเสาชิงช้า อำเภอพระนคร จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔๕๓.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาล
ในท้องที่ตำบลเสาชิงช้า อำเภอพระนคร จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔๕๓ พร้อม
ควมบันทึกการประชุมของคณะกรรมการ ๑ ชุด

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาล ในท้องที่ตำบลเสาชิงช้า อำเภอ
พระนคร จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔๕๓ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และส่งให้
กรรมการสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาการปกครองพิจารณาประกอบด้วย

- ๑. นายแก้ว สิงหะคเชนทร์
- ๒. หลวงอรชรพรพิศาล
- ๓. นายจวน กุศลละวณิชย์
- ๔. นายจิตตะเสน ไชยคำ
- ๕. นายฉัตร ศรียานนท์
- ๖. นายพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์
- ๗. นายเพทาย อมาตย์กุล
- ๘. นายยงยุทธ พังภพ
- ๙. นายยี่น สีนุกูรณ์

ที่ประชุมกรรมการได้เลือกนายแก้ว สิงหะคเชนทร์
เป็นเลขานุการ

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้เสร็จแล้ว จึงเรียน
มาเพื่อท่านจักได้นำเสนอต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร เพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์

(นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์)

ประธานกรรมการสภาผู้แทนราษฎร

สำเนาอันถูกต้อง.

ประเสริฐ พ.

สว่าง ท.

บันทึกการประชุมกรรมการสามัญคณะกรรมการปกครอง
 พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาล
 ในท้องที่ตำบลเสาชิงช้า อำเภอพระนคร จังหวัดพระนคร
 พ.ศ. ๒๔๖๖

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาล ในท้องที่ตำบลเสาชิงช้า อำเภอพระนคร จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔๖๖ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และส่งให้กรรมการสามัญคณะกรรมการปกครองพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการพิจารณาแล้ว จึงขอเสนอผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

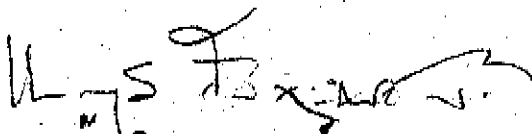
๑. คณะกรรมการได้เลือก นายพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ เป็นประธาน และ นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ เป็นเลขานุการ
๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจง คือ หม่อมหลวงโสภิต นพวงศ์
๓. ร่างพระราชบัญญัตินี้มีผู้แปรญัตติ ๑ คน คือ นายประพัฒน์ วรรณะสาร

๔. ปราบกฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>
<u>มาตรา ๑</u>
<u>มาตรา ๒</u>
<u>มาตรา ๓</u>
<u>มาตรา ๔</u>
<u>มาตรา ๕</u>

แผนผังและบัญชีเจ้าของที่ดินท้ายพระราชบัญญัติ มีการแก้ไข

๕. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามร่างเดิมโดยมีการแก้ไขมาพร้อมกันบันทึก
 นด้วยแล้ว.

 (นายแก้ว สิงหะคเชนทร์)
 เลขานุการ

พระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาล
ในท้องที่ตำบลเสาชิงช้า อำเภอพระนคร จังหวัดพระนคร

พ. ศ. ๒๔๖๖

.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวง
เทศบาล ในท้องที่ตำบลเสาชิงช้า อำเภอพระนคร จังหวัดพระนคร ซึ่งได้ทำการสำรวจ
เสร็จแล้ว ตามความในพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๖๒

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อ
สร้างและขยายทางหลวงเทศบาล ในท้องที่ตำบลเสาชิงช้า อำเภอพระนคร จังหวัดพระนคร
พ. ศ. ๒๔๖๖"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้นายกเทศมนตรีนครกรุงเทพ เป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลเสาชิงช้า อำเภอพระนคร
จังหวัดพระนคร ให้แก่เทศบาลนครกรุงเทพ เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาล โดยมี
ส่วนกว้างของแนวทางตั้งปรากฏในแผนผังและตามบัญชีที่ดินแนบท้ายพระ ราชบัญญัตินี้ ซึ่งจะได้
ปิดประกาศไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอ และที่ตำบลที่อสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่ด้วย

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

๒๓๓๑๖๗

